

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (femte avdelningen)

den 12 juli 2018*

”Statligt stöd – Stödåtgärd som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för Hinkley Point C Nuclear Power Station – CfD-kontrakt (Contract for Difference), ministeriets avtal och kreditgaranti – Beslut i vilket stödet förklaras vara förenligt med den inre marknaden – Artikel 107.3 c FEUF – Mål av allmänt intresse – Främjande av kärnenergi – Behov av ett statligt ingripande – Tillkännagivande om garantier – Fastställande av stödåtgärder – Proportionalitet – Investeringsstöd – Driftstöd – Rätt att yttra sig – Offentlig upphandling – Motiveringsskyldighet”

I mål T-356/15,

Republiken Österrike, inledningsvis företrädd av C. Pesendorfer och M. Klamert, båda i egenskap av ombud, därefter av G. Hesse och M. Fruhmann, båda i egenskap av ombud, biträdda av H. Kristoferitsch, advokat,

sökande,

med stöd av

Storhertigdömet Luxemburg, företrädd av D. Holderer, i egenskap av ombud, biträdd av P. Kinsch, advokat,

intervenient,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av É. Gippini Fournier, R. Sauer, T. Maxian Rusche och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Republiken Tjeckien, företrädd av M. Smolek, T. Müller och J. Vlácil, samtliga i egenskap av ombud,

av

Republiken Frankrike, inledningsvis företrädd av G. de Bergues, D. Colas och J. Bousin, därefter av D. Colas och J. Bousin, samtliga i egenskap av ombud,

av

* Rättegångsspråk: tyska.

Ungern, inledningsvis företrädd av M. Fehér och M. Bóra, därefter av B. Sonkodi, därefter av A. Steiner, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av P. Nagy, advokat, och slutligen av A. Steiner,

av

Republiken Polen, företrädd av B. Majczyna, i egenskap av ombud,

av

Rumänien, inledningsvis företrädd av R. Radu och M. Bejenar, därefter av M. Bejenar och C.-R. Cantâr, samtliga i egenskap av ombud,

av

Republiken Slovakien, företrädd av B. Ricziová, i egenskap av ombud,

och av

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, inledningsvis företrätt av C. Brodie och S. Brandon, därefter av C. Brodie, S. Simmons och M. Holt, därefter av C. Brodie, S. Simmons och D. Robertson, därefter av C. Brodie och D. Robertson, och slutligen av C. Brodie och Z. Lavery, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av T. Johnston, barrister, och A. Robertson, QC,

intervenienter,

angående en talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2015/658 av den 8 oktober 2014 om den stödåtgärd SA.34947 (2013/C) (f.d. 2013/N) som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för Hinkley Point C Nuclear Power Station (EUT L 109, 2015, s. 44), i vilket kommissionen fastställde att denna stödåtgärd var förenlig med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF och godkände genomförandet av denna,

meddelar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden D. Gratsias samt domarna A. Dittrich (referent) och P. G. Xuereb,

justitiesekreterare: handläggaren N. Schall,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 5 oktober 2017,

följande

Dom

I. Bakgrund till tvisten

- 1 Den 22 oktober 2013 anmälde Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland åtgärder till stöd för kärnkraftsanläggningen Hinkley Point C (nedan kallad Hinkley Point C). Mottagaren av det anmälda stödet är bolaget NNB Generation Company Limited (nedan kallat NNBG), ett dotterbolag till EDF Energy plc (nedan kallat EDF).

- 2 Den 18 december 2013 beslutade Europeiska kommissionen att inleda ett formellt granskningsförfarande avseende de anmälda stödåtgärderna. Beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 7 mars 2014 (EUT C 69, 2014, s. 60).
- 3 Den 8 oktober 2014 antog kommissionen beslut (EU) 2015/658 om den stödåtgärd SA.34947 (2013/C) (f.d. 2013/N) som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för Hinkley Point C Nuclear Power Station (EUT L 109, 2015, s. 44) (nedan kallat det angripna beslutet).
- 4 De av Förenade kungariket anmälda åtgärderna beskrivs i punkt 2 i det angripna beslutet.
- 5 Den första åtgärden, vilken beskrivs i punkt 2.1 i det angripna beslutet, är ett CfD-kontrakt. Det rör sig om ett verktyg som har till syfte att garantera en prisstabilitet för NNBG:s försäljning av el under Hinkley Point C:s driftsfas. I detta föreskrivs att NNBG ska sälja den el som produceras vid denna enhet på marknaden. NNBG:s intäktsnivå ska emellertid stabiliseras genom CfD-kontraktet. I detta syfte ska elpriset, vilket har beräknats på grundval av NNBG:s uppskattade anläggnings- och driftskostnader och inbegriper en rimlig vinst, jämföras med referenspriset, vilket ska motsvara ett vägt genomsnitt av de grossistpriser som Förenade kungariket fastställer för alla CfD-stödda operatörer och återspegla marknadspriset. Det referenspris som gäller för NNBG är baslastreferenspriset, som gäller för alla operatörer som producerar baslastel. När referenspriset är lägre än lösenpriset ska NNBG få en ersättning som motsvarar skillnaden mellan dessa båda priser. Denna rätt till ersättning ska begränsas av ett högsta produktionstak. När referenspriset är högre än lösenpriset har däremot NNBG en skyldighet att betala skillnaden mellan dessa båda priser till CfD-motparten (nedan kallad NNBG:s avtalspart). Denna avtalspart är Low Carbon Contracts Company Ltd, en enhet som kommer att finansieras kollektivt av alla licensierade el-leverantörer genom en lagstadgad solidarisk skyldighet. Det kommer att finnas två vinstdelningsmekanismer, varav den första gäller anläggningskostnader och den andra avkastning på eget kapital. Det kommer att finnas två datum för omförhandling av driftskostnaderna, varav det första kommer att infalla 15 år efter startdatumet för den första reaktorn och det andra 25 år efter detta datum.
- 6 I CfD-kontraktet föreskrivs, på vissa villkor, en ersättning till NNBG för vissa lagändringar. Vidare ska NNBG, på vissa villkor, få ersättning i händelse av en tidig nedstängning av Hinkley Point kärnkraftsanläggning av politiska skäl och till följd av omständigheter som har att göra med ansvarsförsäkringen för kärnkraftsolyckor. I sådana fall ska såväl NNBG:s investerare som Förenade kungariket kunna begära en överföring av NNBG till Förenade kungariket och en ersättning ska betalas ut till dessa investerare.
- 7 Den andra anmälda åtgärden, vilken beskrivs i punkt 2.3 i det angripna beslutet, är ett avtal mellan Förenade kungarikets energi- och klimatministerium och NNBG:s investerare (nedan kallat ministeriets avtal). Detta avtal kompletterar CfD-kontraktet. Avtalet föreskriver att om NNBG:s avtalspart, efter en politiskt motiverad stängning av Hinkley Point, inte skulle kunna betala ut ersättningar till NNBG:s investerare, ska det aktuella ministeriet betala ut den överenskomna ersättningen till investerarna. Avtalet innehåller även vinstdelningsmekanismer.
- 8 Den tredje anmälda åtgärden, vilken beskrivs i punkt 2.2 i det angripna beslutet, är en kreditgaranti av Förenade kungariket avseende de obligationer som NNBG emitterar, vilken garanterar punktlig betalning av kapital och ränta på kvalificerade skulder och kan uppgå till 17 miljarder pund (GBP). Den garantiränta som kommissionen godkände i nämnda beslut är på 295 räntepunkter.
- 9 I punkt 7 i det angripna beslutet angav kommissionen att de tre ovannämnda anmälda åtgärderna (nedan kallade de aktuella åtgärderna) utgjorde ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

10 I punkterna 9 och 10 i det angripna beslutet undersökte kommissionen huruvida de aktuella åtgärderna kunde förklaras förenliga med den inre marknaden med tillämpning av artikel 107.3 c FEUF. Den angav, i detta sammanhang, i punkt 9.1 i beslutet att dessa åtgärder var förenliga med den befintliga marknadsregleringen. I punkt 9.2 i beslutet konstaterade kommissionen att det mål av allmänt intresse som Förenade kungariket eftersträvade med dessa åtgärder var främjande av kärnenergi och, mer specifikt, att skapa ny kapacitet för kärnkraftsproduktion. Enligt kommissionens överväganden i punkt 9.3 i beslutet var ett ingripande från Förenade kungarikets sida nödvändigt för att nå detta mål i tid. I punkt 9.4 i det aktuella beslutet bedömde kommissionen huruvida de aktuella åtgärderna utgjorde lämpliga verktyg för att uppnå detta mål och huruvida de hade en stimulanseffekt. I punkterna 9.5 och 9.6 i beslutet undersökte den huruvida de aktuella åtgärderna var proportionerliga och fastställde att de aktuella åtgärderna, med förbehåll för en justering av räntan på kreditgarantin till 295 räntepunkter och för en ändring av vinstdelningsmekanismerna, skulle betraktas som nödvändiga och att, på det hela taget, risken för snedvridning av konkurrensen var begränsad och att de negativa verkningarna av de aktuella åtgärderna uppvägdes av deras positiva verkningar. Mot bakgrund av dessa överväganden fann kommissionen, i punkt 10 i beslutet, att de aktuella åtgärderna enligt artikel 107.3 c FEUF var förenliga med den inre marknaden.

11 Artikel 1 första stycket i det angripna beslutet har följande lydelse:

”Det stöd till Hinkley Point C i form av ett CfD-kontrakt (Contract for Difference), ett ministerieavtal och en kreditgaranti samt alla relaterade element som Förenade kungariket planerar att genomföra är förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c [FEUF].”

II. Förfarandet vid tribunalen och parternas yrkanden

12 Republiken Österrike har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 6 juli 2015.

13 Kommissionen inkom med sitt svaromål den 18 september 2015.

14 Republiken Österrike inkom med sin replik den 5 november 2015.

15 Den 15 januari 2016 ingav kommissionen sin duplik.

16 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 9 november 2015 ansökte Republiken Slovakien om att få intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 9 december 2015 tilläts denna medlemsstat att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Den 14 mars 2016 inkom Republiken Slovakien med sin interventionsinlägga.

17 Storhertigdömet Luxemburg ansökte genom handling som inkom till tribunalens kansli den 20 november 2015 om att få intervensera till stöd för Republiken Österrikes yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 18 december 2015 tilläts Storhertigdömet Luxemburg att intervensera till stöd för Republiken Österrikes yrkanden. Den 24 mars 2016 inkom Storhertigdömet Luxemburg med sin interventionsinlägga.

18 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 25 november 2015 ansökte Ungern om att få intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 6 januari 2016 tilläts denna medlemsstat att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Den 24 mars 2016 inkom den med sin interventionsinlägga.

- 19 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 26 november 2015 ansökte Förenade kungariket om att få intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 6 januari 2016 tilläts denna medlemsstat att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Den 23 mars 2016 inkom den med sin interventionsinlaga.
- 20 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 30 november 2015 ansökte Republiken Frankrike om att få intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 11 januari 2016 tilläts denna medlemsstat att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Den 18 mars 2016 inkom den med sin interventionsinlaga.
- 21 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 2 december 2015 ansökte Republiken Tjeckien om att få intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 11 januari 2016 tilläts denna medlemsstat att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Den 24 mars 2016 inkom den med sin interventionsinlaga.
- 22 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 3 december 2015 ansökte Republiken Polen om att få intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 11 januari 2016 tilläts Republiken Polen att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Den 24 mars 2016 inkom den med sin interventionsinlaga.
- 23 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 3 december 2015 ansökte Rumänien om att få intervensera i detta mål till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av avdelningens ordförande den 11 januari 2016 tilläts den att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden. Den 24 mars 2016 inkom den med sin interventionsinlaga.
- 24 Den 21 juli 2016 inkom Republiken Österrike med yttrande över Republiken Tjeckiens, Republiken Frankrikes, Ungerns, Republiken Polens, Rumäniens, Republiken Slovakiens och Förenade kungarikets interventionsinlagor.
- 25 Den 19 juli 2016 inkom kommissionen med yttrande avseende Storhertigdömet Luxemburgs interventionsinlaga.
- 26 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (femte avdelningen) att inleda den muntliga delen av förfarandet och uppmanade Republiken Österrike, Förenade kungariket och kommissionen, i enlighet med de bestämmelser om åtgärder för processledning som föreskrivs i artikel 89 i rättegångsreglerna, att besvara skriftliga frågor. Dessa rättegångsdeltagare besvarade dessa frågor inom utsatt frist.
- 27 Den 14 september 2017 lade kommissionen fram en bevisuppgift till vilken en handling bilades. Denna bevisuppgift och denna handling lades till handlingarna i målet och de övriga parterna erbjöds tillfälle att yttra sig över dessa.
- 28 Genom skrivelser av den 18 och den 28 september 2017 inkom Republiken Slovakien och Förenade kungariket med yttranden avseende förhandlingsrapporten.
- 29 Republiken Österrike, Storhertigdömet Luxemburg, kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern och Förenade kungariket yttrade sig och besvarade tribunalens frågor vid förhandlingen den 5 oktober 2017.
- 30 Storhertigdömet Luxemburg och Republiken Österrike har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det angripna beslutet,
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

- 31 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta att Republiken Österrike att bära rättegångskostnaderna.
- 32 Republiken Tjeckien och Republiken Slovakien har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta Republiken Österrike att bära rättegångskostnaderna.
- 33 Ungern har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta Republiken Österrike att bära samtliga rättegångskostnader som hänför sig till detta förfarande, inbegripet administrativa kostnader och advokatkostnader.
- 34 Republiken Frankrike, Republiken Polen, Rumänien och Förenade kungariket har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan.

III. Rättslig bedömning

- 35 Republiken Österrike har åberopat tio grunder till stöd för sin talan.
- 36 Som första grund har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning genom att bekräfta att det finns en separat marknad för kärnkraft och vidare genom att grunda sitt beslut på ett misslyckand avseende denna marknad.
- 37 Den andra grunden avser kommissionens påstått felaktiga konstaterande att den teknik som används i Hinkley Point C är ny.
- 38 När det gäller den tredje grunden har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen felaktigt har fastställt att de aktuella åtgärderna utgjorde ett investeringsstöd. Enligt Republiken Österrike utgör dessa åtgärder driftstöd som är oförenligt med den inre marknaden.
- 39 Som fjärde grund har Republiken Österrike gjort gällande att byggandet av Hinkley Point C, i motsats till vad kommissionen har påstått, inte har till syfte att genomföra ett mål av "allmänt" intresse.
- 40 Såvitt avser den femte grunden har Republiken Österrike anfört att kommissionen inte tillräckligt har fastställt vilka delar av de aktuella åtgärderna som utgör stöd.
- 41 Den sjätte grunden har till syfte att visa den påstått felaktiga karaktären av kommissionens slutsats att de aktuella åtgärderna var förenliga med proportionalitetsprincipen.
- 42 Inom ramen för den sjunde grunden har Republiken Österrike gjort gällande att Förenade kungariket borde ha inlett en offentlig upphandling avseende Hinkley Point C.

- 43 Som åttonde grund har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte har respekterat sitt tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna [107 FEUF] och [108 FEUF] på statligt stöd i form av garantier (EUT C 155, 2008, s. 10) (nedan kallat tillkännagivandet om garantier).
- 44 Den nionde grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- 45 Såvitt avser den tionde grunden har Republiken Österrike anfört att rätten att yttra sig inte har tillgodosetts.
- 46 Republiken Österrike har, inom ramen för denna talan, ifrågasatt kommissionens slutsats att de aktuella åtgärderna kunde förklaras oförenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF.
- 47 Enligt artikel 107.3 c FEUF kan stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner anses vara förenligt med den inre marknaden, när det inte påverkar handeln i en negativ riktning som strider mot det gemensamma intresset.
- 48 Som följer av rättspraxis ska ett stöd, för att kunna förklaras vara förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF, avse utveckling av en verksamhet som syftar till att uppnå ett mål av gemensamt intresse och vara lämpligt, nödvändigt och proportionerligt i förhållande till detta mål (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juni 2010, Mediaset/kommissionen, T-177/07; EU:T:2010:233, punkt 125).
- 49 Mot bakgrund av artikel 107.3 c FEUF kommer tribunalen inledningsvis att pröva den fjärde grunden, vilken avser det mål av allmänt intresse som Förenade kungariket har fastställt, nämligen främjande av kärnkraft och, mer specifikt, skapandet av ny kapacitet för kärnkraftsproduktion. Därefter ska tribunalen bedöma den andra grunden, avseende bland annat den påstådda felaktigheten i kommissionens påstående att den teknik som används i Hinkley Point C var ny. Vidare kommer den första grunden att behandlas, vilken avser att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig avgränsning av den relevanta marknaden och felaktigt fastställt att det föreligger ett marknadsmisslyckande, samt den femte och den åttonde grunden avseende ett otillräckligt fastställande av de aktuella åtgärderna och underlåtelse att iaktta tillkännagivandet om garantier. Slutligen ska tribunalen pröva den sjätte grunden avseende proportionalitetsprincipen.
- 50 Med beaktande av resultatet av prövningen av dessa grunder ska tribunalen pröva den tredje grunden, vilken avser att de aktuella åtgärderna utgör driftstöd som är oförenliga med den inre marknaden.
- 51 Vidare ska tribunalen pröva den sjunde grunden, avseende att Förenade kungariket borde ha inlett en offentlig upphandling avseende Hinkley Point C och den tionde grunden, avseende att rätten att yttra sig inte har tillgodosetts.
- 52 Den nionde grunden, vilken avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, omfattar sex delgrunder, vilka gäller kommissionens överväganden som ifrågasätts inom ramen för den första till den sjätte grunden. Dessa delgrunder ska prövas tillsammans med de med dessa sammanhängande grunderna.
- 53 Innan Republiken Österrikes grunder prövas ska tribunalen emellertid uttala sig om denna medlemsstats argument om att Ungerns interventionsinlaga ska avvisas.

A. Argument avseende att Ungerns interventionsinlaga ska avvisas

- 54 Republiken Österrike har gjort gällande att Ungerns interventionsinlaga ska avvisas. Enligt Republiken Österrike får en interventionsinlaga inte ha något annat syfte än att vara ett stöd för en av huvudparternas yttrande. Denna medlemsstat har understrukit att Ungern tillåtit intervensera till stöd för kommissionens yrkanden, avseende ogiltigförklaring av det angripna beslutet och att detta beslut grundade sig på artikel 107 FEUF. Ungern gjorde emellertid i nämnda interventionsinlaga gällande att artikel 107 FEUF inte är tillämplig på kärnkraftsområdet. Enligt Republiken Österrike skulle dessa argument, om de godkändes, medföra en ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Följaktligen stödjer Ungern inte kommissionens yrkanden.
- 55 Det ska erinras om att enligt artikel 40 fjärde stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 142 i rättegångsreglerna, får intervention inte ske i något annat syfte än att, helt eller delvis, stödja ett av parternas yrkanden. Dessa bestämmelser utgör emellertid inte hinder för att en intervenient anför andra argument än dem som anförts av den part som intervenienten stödjer, men ramen för tvisten får inte ändras genom argumenten, och interventionen måste alltså vara till stöd för samma parts yrkanden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juni 1995, Siemens/kommissionen, T-459/93, EU:T:1995:100, punkt 21).
- 56 När det gäller Ungerns interventionsinlaga ska det för det första påpekas att denna medlemsstats yrkanden överensstämmer med kommissionens, eftersom Ungern har gjort gällande att Republiken Österrikes yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet ska ogillas.
- 57 För det andra kan det konstateras att det följer av Ungerns interventionsinlaga att denna medlemsstat inte har bestritt att kommissionen under de aktuella förutsättningarna hade rätt att anta det angripna beslutet på grundval av artikel 107 FEUF.
- 58 Även om det antas att vissa av Ungerns argument avseende kommissionens behörighet att anta beslut grundade på artiklarna 107 och 108 FEUF på kärnkraftsområdet ska anses ändra ramen för tvisten, skulle detta under dessa omständigheter, i motsats till vad Republiken Österrike har anfört, inte berättiga att Ungerns interventionsinlaga avvisas i dess helhet.

B. Den fjärde grunden, avseende att främjande av kärnkraft inte utgör ett mål av allmänt intresse, och den nionde grundens femte del, avseende en otillräcklig motivering av det angripna beslutet

- 59 Den fjärde grunden och den nionde grundens femte del avser kommissionens slutsats i skälen 366–374 i det angripna beslutet, att Förenade kungarikets mål med de aktuella åtgärderna, det vill säga att främja kärnenergi, är ett mål av "allmänt" intresse.
- 60 Inledningsvis ska tribunalen pröva Republiken Österrikes argument inom ramen för den nionde grundens femte del, vilka har till syfte att styrka att det angripna beslutet inte är tillräckligt motiverat avseende slutsatsen att Förenade kungarikets mål med de aktuella åtgärderna är ett mål av "allmänt" intresse. Därefter kommer tribunalen att bedöma de argument som Storhertigdömet Luxemburg och Republiken Österrike har anfört till stöd för den fjärde grunden vilka har till syfte att ifrågasätta huruvida kommissionens överväganden i skälen 366–374 i det angripna beslutet är välgrundade.

1. Den nionde grundens femte del, avseende en otillräcklig motivering av det angripna beslutet

- 61 Inom ramen för den nionde grundens femte del har Republiken Österrike gjort gällande att det angripna beslutet inte är tillräckligt motiverat när det gäller slutsatsen att det mål som Förenade kungariket eftersträvade med de aktuella åtgärderna är ett mål av "allmänt" intresse, eftersom

kommissionen inte i nämnda beslut tillräckligt visade förhållandet mellan Euratomfördragets bestämmelser och de bestämmelser om statligt stöd som föreskrivs i EUF-fördraget. Denna institutions överväganden i detta hänseende är enligt Österrike till stor del obegripliga och otillräckliga.

- 62 Kommissionen tillbakavisar detta argument.
- 63 Det ska i detta hänseende inledningsvis erinras om att motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF ska anpassas till rättsaktens beskaffenhet och det ska klart och tydligt framgå av denna hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att behörig domstol ges möjlighet att utföra sin prövning (dom av den 22 juni 2006, Belgien och Forum 187/kommissionen, C-182/03 och C-217/03, EU:C:2006:416, punkt 137). Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och samtliga rättsregler på det ifrågavarande området (dom av den 11 juli 2014, DTS Distribuidora de Televisión Digital/kommissionen, T-533/10, EU:T:2014:629, punkt 199).
- 64 Det är mot bakgrund av denna rättspraxis som tribunalen ska pröva huruvida motiveringen i det angripna beslutet avseende slutsatsen att det mål som Förenade kungariket eftersträvade med de aktuella åtgärderna utgör ett mål av "allmänt" intresse är tillräcklig.
- 65 Det ska i detta hänseende för det första konstateras att kommissionen visserligen, i skälen 366–374 i det angripna beslutet, inte uttryckligen uttalade sig om förhållandet mellan bestämmelserna i Euratomfördraget och artikel 107 FEUF. Det ska emellertid påpekas att det följer av bland annat punkt 7 i detta beslut, med rubriken "Förekomst av statligt stöd", att kommissionen ansåg att artikel 107 FEUF var tillämplig på de aktuella åtgärderna. Det ska även påpekas att kommissionen, i punkt 9.2 i detta beslut med rubriken "Mål av allmänt intresse", grundade sin slutsats att främjande av kärnenergi utgjorde ett mål av "allmänt" intresse bland annat på artikel 2 c och artikel 40 i Euratomfördraget. Det följer således av denna sistnämnda punkt att kommissionen ansåg att Euratomfördragets bestämmelser skulle beaktas vid tillämpningen av artikel 107.3 c FEUF.
- 66 För det andra ska det erinras om att man ska beakta sammanhanget i vilket det angripna beslutet ingår, vilket omfattar kommissionens tidigare praxis som medlemsstaterna förväntas känna till. Kommissionens resonemang i nämnda beslut överensstämmer med dess tidigare praxis, enligt vilken en medlemsstats åtgärder som avsåg frågor som omfattades av Euratomfördraget även skulle prövas mot bakgrund av artikel 107 FEUF, eftersom de inte var nödvändiga för genomförandet av målen för Euratomfördraget, gick utöver dessa mål eller riskerade att snedvrیدا konkurrensen på den inre marknaden (se, i detta hänseende, kommissionens beslut 2005/407/EG av den 22 september 2004 om det statliga stöd som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för British Energy plc, EUT L 142, 2005, s. 26, skäl 239), och enligt vilken ett mål i Euratomfördraget kan utgöra ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF (se för ett liknande resonemang, kommissionens beslut 2006/643/EG av den 4 april 2006 om det statliga stöd som Förenade kungariket planerar att genomföra för inrättandet av en kärnavvecklingsbyrå (Nuclear Decommissioning Authority, EUT L 268, 2006, s. 37, skäl 162).
- 67 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan det konstateras att det på ett tillräckligt tydligt sätt framgår av skälen till det angripna beslutet att kommissionen, även om de aktuella åtgärderna avsåg kärnenergi, eftersom dessa utgjorde statligt stöd, ansåg att det krävdes en bedömning av huruvida de var förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF. Det framgår även tillräckligt tydligt

av dessa skäl att kommissionen ansåg att det, inom ramen för tillämpningen av denna bestämmelse, bland annat beträffande betraktandet av främjande av kärnenergi som ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i denna bestämmelse, skulle tas hänsyn till Euratomfördragets bestämmelser. Dessa skäl tillät således Republiken Österrike att känna till nämnda besluts berättigande och tillåter tribunalen att utöva sin prövningsrätt.

- 68 Följaktligen kan talan inte bifallas på den nionde grundens femte del, avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

2. Den fjärde grunden, avseende huruvida kommissionens överväganden är välgrundade

- 69 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anfört argument som har till syfte att ifrågasätta huruvida kommissionens överväganden i skälen 366–374 i det angripna beslutet är välgrundade. Dessa medlemsstater har i huvudsak gjort gällande att främjande av kärnenergi, i motsats till vad kommissionen har fastställt, inte är av något allmänt intresse.
- 70 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 71 Innan tribunalen prövat Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument avseende ifrågasättandet av kommissionens slutsats att främjande av kärnenergi är ett mål av ”allmänt” intresse, bör den inledningsvis uttala sig om i vilken utsträckning artikel 107 FEUF är tillämplig på åtgärder på området kärnenergi och i vilken utsträckning målen i Euratomfördraget ska beaktas vid tillämpningen av den.

a) Tillämpning av artikel 107 FEUF på åtgärder avseende området kärnenergi och beaktanden av målen i Euratomfördraget vid tillämpningen av denna bestämmelse

- 72 När det gäller tillämpningen av artikel 107 FEUF på åtgärder avseende området kärnenergi, ska det erinras om att bestämmelserna i EU-fördraget och EUF-fördraget, enligt artikel 106a.3 i Euratomfördraget, inte ska påverka bestämmelserna i Euratomfördraget. Följaktligen är Euratomfördragets bestämmelser specialregler i förhållande till bestämmelserna i EUF-fördraget och utgör således undantag från dessa i händelse av konflikt.
- 73 Den omständigheten att Euratomfördragets bestämmelser utgör specialregler i förhållande till bestämmelserna i EUF-fördraget hindrar emellertid inte att artikel 107 FEUF tillämpas på åtgärder som eftersträvar ett mål som härrör från Euratomfördraget. Eftersom Euratomfördraget inte föreskriver några specifika bestämmelser i detta avseende, får bestämmelserna i EUF-fördraget avseende en unionspolitik tillämpas på sådana åtgärder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 mars 1990, Grekland/rådet, C-62/88, EU:C:1990:153, punkt 17, dom av den 12 april 2005, kommissionen/Förenade kungariket, C-61/03, EU:C:2005:210, punkt 44, och dom av den 4 juni 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, punkterna 69–82; se även, analogt, yttrande 1/94 (Avtal bilagda WTO-avtalet), av den 15 november 1994, EU:C:1994:384, punkt 24).
- 74 Det kan konstateras att Euratomfördraget inte innehåller några uttömmande bestämmelser på konkurrensområdet, som kan utgöra hinder för en tillämpning av de bestämmelser som föreskrivs i avdelning VII, kapitel 1 i EUF-fördraget. Bland annat föreskrivs inte i Euratomfördraget några uttömmande bestämmelser om statligt stöd.
- 75 Vissa bestämmelser i Euratomfördraget, såsom artikel 2 c och bestämmelserna i avdelning II kapitel 4, avser visserligen investeringar på kärnenergiområdet. Dessa bestämmelser fastställer emellertid inte de villkor på vilka statligt stöd avseende investeringar på kärnenergiområdet, trots den snedvridning av konkurrensen som de orsakar, kan anses vara förenliga med den inre marknaden.

- 76 Följaktligen kan artikel 107 FEUF tillämpas på de aktuella åtgärderna, även om de eftersträvar ett mål som omfattas av Euratomfördraget.
- 77 Denna slutsats ifrågasätts inte av artikel 106a.1 i Euratomfördraget, vilken räknar upp vissa bestämmelser i EU-fördraget och EUF-fördraget som är tillämpliga på Euratomfördraget. Såsom följer av andra skälet i protokoll nr 2 om ändring av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen som utgör bilaga till Lissabonfördraget (EUT C 306, 2007, s. 199), begränsar sig denna bestämmelse till att anpassa det fördraget till de nya bestämmelser som fastställs genom EU-fördraget och EUF-fördraget, särskilt på de institutionella och finansiella områdena. Det kan däremot inte av denna bestämmelse dras slutsatsen att alla de bestämmelser i EU-fördraget och EUF-fördraget som inte nämns där inte ska vara tillämpliga på åtgärder som eftersträvar mål som omfattas av Euratomfördragets område. En sådan tolkning av artikel 106a.1 i Euratomfördraget är nämligen inte förenlig med punkt 3 i denna artikel, av vilken det kan dras slutsatsen att bestämmelserna i EU-fördraget och EUF-fördraget i princip är tillämpliga på kärnenergiområdet och att det endast är i den mån det föreskrivs specialregler i Euratomfördraget som bestämmelserna i EU-fördraget och EUF-fördraget inte ska tillämpas.
- 78 Följaktligen är artikel 107 FEUF tillämplig på de aktuella åtgärderna. Euratomfördragets bestämmelser och mål ska emellertid beaktas vid tillämpningen av denna bestämmelse på åtgärder avseende kärnenergiområdet.

b) Argumenten avseende ifrågasättande av kommissionens slutsats att främjande av kärnenergi är ett mål av "allmänt" intresse

- 79 Övervägandena i punkterna 72–78 ovan ska beaktas vid prövningen av Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument avseende ifrågasättande av kommissionens slutsats, i skäl 374 i det angripna beslutet, att det mål avseende främjande av kärnenergi som Förenade kungariket eftersträvade med de aktuella åtgärderna, nämligen skapandet av ny produktionskapacitet för kärnenergi, utgör ett mål av "allmänt" intresse.
- 80 För det första har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att om ett mål inte beaktar en enda medlemsstats berättigade intressen så kan det inte betraktas som ett mål av allmänt intresse och att vissa medlemsstater alltid har avfärdat resonemanget att byggandet av nya kärnkraftverk utgör ett mål av allmänt europeiskt intresse.
- 81 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 82 Det ska inledningsvis i detta hänseende erinras om att stöd för att underlätta utvecklingen av vissa ekonomiska verksamheter eller vissa ekonomiska områden enligt artikel 107.3 c FEUF kan anses vara förenligt med den inre marknaden om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- 83 För det andra ska det påpekas att tribunalen i punkt 125 i domen av den 15 juni 2010, Mediaset/kommissionen (T-177/07, EU:T:2010:233), slog fast att för att ett stöd ska vara förenligt med den inre marknaden, i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF, ska det syfta till att uppnå ett mål av "gemensamt" intresse och vara nödvändigt och proportionellt i förhållande till detta mål.
- 84 Hänvisningen, i domen av den 15 juni 2010, Mediaset/kommissionen (T-177/07, EU:T:2010:233), till strävan efter ett "gemensamt" intresse, kan emellertid inte förstås som ett krav på att endast mål som är i alla eller merparten av medlemsstaternas intresse får beaktas vid tillämpningen av artikel 107.3 c FEUF.

- 85 Vid tillämpningen av artikel 107.3 c FEUF ska en åtskillnad göras mellan å ena sidan en medlemsstats mål, vilket bland annat kan utgöras av utvecklingen av en verksamhet, och å andra sidan villkoret att det statliga stödet inte får påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- 86 Det kan inte anses att artikel 107.3 c FEUF begränsar vilka mål som medlemsstaterna kan eftersträva till dem som är i alla eller merparten av unionens medlemsstats intresse. Tribunalen begränsade sig i detta hänseende, genom att hänvisa till ett "gemensamt" intresse i punkt 125 i domen av den 15 juni 2010, Mediaset/kommissionen (T-177/07, EU:T:2010:233), till att ange att det skulle röra sig om ett allmänt intresse och inte endast ett privat intresse för mottagaren av stödåtgärden.
- 87 När det gäller begreppet det gemensamma intresset i slutet av artikel 107.3 c FEUF ska det erinras om att det avser avvägningen mellan de fördelar och nackdelar som följer av ett statligt stöd och utgör hinder för att åtgärder som påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset tillåts. Begreppet ingår således i en senare etapp i förhållande till den prövning som gjorts inom ramen för tillämpningen av denna bestämmelse. Följaktligen kan det inte av detta dras slutsatsen att de mål av allmänt intresse som en medlemsstat kan eftersträva begränsas sig till dem som är gemensamma för alla eller merparten av medlemsstaterna.
- 88 Det är mot denna bakgrund som tribunalen ska tolka kommissionens konstaterande, i skäl 374 i det angripna beslutet, att de aktuella åtgärderna syftade till att uppnå ett mål av "allmänt" intresse. Detta skäl omfattas av punkt 9.2 i detta beslut, i vilket kommissionen uttalade sig om huruvida främjande av kärnenergi utgjorde ett mål som legitimt kunde eftersträvas med stöd av artikel 107.3 c FEUF. Följaktligen begränsade den sig, i detta skäl, till att konstatera att Förenade kungariket, mot bakgrund av bestämmelserna i Euratomfördraget, hade rätt att fastställa främjande av kärnenergi som ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i denna bestämmelse. Kommissionen bestred däremot inte, i detta skäl, att detta mål delades av alla eller majoriteten av medlemsstaterna. Den uttalade sig inte heller om huruvida de aktuella åtgärderna påverkade handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Det framgår nämligen tydligt av systematiken i detta beslut att kommissionen undersökte denna fråga i ett senare skede, nämligen i punkterna 9.3–9.6 i detta beslut.
- 89 Mot bakgrund av övervägandena ovan kan tribunalen inte godta Republiken Österrikes argument att kommissionen, i skäl 374 i det angripna beslutet, inte tillräckligt beaktade den omständigheten att vissa medlemsstater, bland annat Republiken Österrike, alltid hade avfärdat idén om byggande av nya kärnreaktorer.
- 90 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, i skälen 366–374 i det angripna beslutet, bestred att behovet av ett stöd och dess inverkan på handeln mellan medlemsstaterna skulle bedömas ur unionens perspektiv. Republiken Österrike har i detta sammanhang anfört att begreppet allmänt intresse som nämns inom ramen för artikel 34 FEU och artikel 142 FEUF även avser alla medlemsstaternas intresse.
- 91 Dessa argument kan inte godtas.
- 92 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i skälen 366–374 i det angripna beslutet, inte ifrågasatte den omständigheten att det, eftersom artikel 107.3 c FEUF föreskriver att ett statligt stöd inte ska påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, är unionens och samtliga medlemsstats intresse som ska beaktas. Såsom har angetts i punkt 88 ovan, uttalade kommissionen sig inte i dessa skäl om denna avvägning av intressen, utan endast om huruvida Förenade kungariket hade rätt att fastställa att främjande av kärnenergi är ett mål av allmänt intresse.

- 93 För det tredje har Republiken Österrike gjort gällande argument som har till syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att en medlemsstat har rätt att sträva efter främjande av kärnenergi och, mer specifikt, skapande av ny produktionskapacitet för kärnenergi, som mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF. För det första riktar sig artikel 2 c i Euratomfördraget inte till medlemsstaterna. För det andra avser denna bestämmelse endast de grundläggande installationer som är nödvändiga för utvecklingen av kärnenergi. Hinkley Point C förefaller emellertid inte vara en så grundläggande installation. För det tredje har målet med främjande av kärnenergi redan nåtts, eftersom ett flertal kärnkraftsanläggningar har byggts i hela Europa. För det fjärde har kommissionen bortsett från Euratomfördragets historiska sammanhang och de begränsningar som följer av detta.
- 94 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 95 Såsom har angetts i punkterna 80–89 ovan, måste enligt artikel 107.3 c FEUF inte det mål av allmänt intresse som den aktuella åtgärden eftersträvar nödvändigtvis utgöra ett mål som delas av alla eller merparten av medlemsstaterna.
- 96 Det ska vidare erinras om att det, såsom angetts i punkterna 72–78 ovan, vid tillämpningen av artikel 107 FEUF på åtgärder som har till syfte att uppfylla ett mål som omfattas av Euratomfördraget, krävs att Euratomfördragets bestämmelser och mål beaktas. Det följer emellertid av artikel 1 andra stycket i Euratomfördraget att gemenskapen Euratom ska ha till uppgift att genom att skapa de förutsättningar som behövs för en snabb organisation och tillväxt av kärnenergiindustrierna, bidra till en höjning av levnadsstandarden i medlemsstaterna och till utvecklingen av förbindelserna med övriga länder. Enligt artikel 2 c i Euratomfördraget ska gemenskapen Euratom, för att fullgöra sin uppgift i den ordning som anges i fördraget, underlätta investeringar och, särskilt genom att uppmuntra initiativ från företagets sida, säkerställa att sådana viktiga anläggningar kommer till stånd som behövs för utvecklingen av kärnenergin inom gemenskapen.
- 97 Det kan mot bakgrund av artiklarna 1 andra stycket och 2 c i Euratomfördraget konstateras att kommissionen inte gjorde något fel genom att anse att Förenade kungariket hade rätt att betrakta främjande av kärnenergi och, mer specifikt, incitament att skapa ny produktionskapacitet för kärnenergi som ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF. För det första hänger nämligen detta mål samman med gemenskapen Euratoms mål som är att underlätta investeringar på kärnenergiområdet och det följer av artikel 192 första stycket i Euratomfördraget att medlemsstaterna ska underlätta för Euratom-gemenskapen att fullgöra sina uppgifter. Vidare följer av artikel 194.2 andra stycket FEUF att varje medlemsstat har rätt att mellan olika energikällor välja de som den föredrar.
- 98 Inget argument som Republiken Österrike har anfört är av sådan art att denna slutsats kan ifrågasättas.
- 99 För det första har Republiken Österrike i huvudsak gjort gällande att kommissionen bortsåg från Euratomfördragets historiska sammanhang och de begränsningar som följer av detta. Den eufori avseende kärnenergin som fanns vid den tidpunkt då Euratomfördraget ingicks har i dag i flera medlemsstater ersatts av en tydlig skepsis som delas av en stor del av befolkningen, vilken sträcker sig ända till ett totalt avfärdande och fullständigt övergivande av denna form av energiproduktion. I motsats till andra primärrättsliga bestämmelser har bestämmelserna i Euratomfördraget inte omprövats och utgör således bestämmelser som gällde före EUF-fördraget.
- 100 Dessa argument kan inte godtas.
- 101 I motsats till vad Republiken Österrike har antytt är Euratomfördragets bestämmelser nämligen helt i kraft och detta fördrag kan inte anses vara en lag som gällde före EUF-fördraget. Det ska nämligen för det första erinras om att Euratomfördraget enligt dess artikel 208 har ingåtts för obegränsad tid och att det följer av skäl 1 i ingressen till protokoll 2 om ändring av Euratomfördraget som utgör bilaga till

Lissabonfördraget att bestämmelserna i Euratomfördraget fortsätter att ha full rättsverkan. Vidare följer det av detta protokoll att Lissabonfördraget inte bara har ändrat och bekräftat EUF-fördraget och EU-fördraget, utan också Euratomfördraget.

- 102 I detta sammanhang ska även Republiken Österrikes argument att det följer av förklaring nr 54 i de förklaringar som fogas till slutakten från den regeringskonferens som antagit Lissabonfördraget att Euratomfördraget tillhör det förflutna underkännas. Enbart den omständigheten att fem medlemsstater förklarat att Euratomfördragets bestämmelser inte hade ändrats i sak sedan det fördraget trädde i kraft och behövde uppdateras kan inte äventyra slutsatsen att Euratomfördragets bestämmelser fullt ut är i kraft.
- 103 Vidare räcker det, i den mån som Republiken Österrike har åberopat de befullmäktigade ombudens förklaring om tillämpningen av Euratomfördraget inom ramen för rättsakter avseende villkoren för Konungariket Norges, Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning och om anpassning av Europeiska unionens grundfördrag (EGT C 241, 1994, s. 382), att påpeka att det av denna förklaring följer att medlemsstaterna, utifrån sina egna politiska riktlinjer, beslutar att producera eller inte producera kärnenergi. Av detta kan inte den slutsatsen dras att en medlemsstats främjande av kärnenergi inte kan utgöra ett mål av allmänt intresse, i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF, som en medlemsstat kan besluta att uppfylla.
- 104 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att artikel 2 c i Euratomfördraget enbart avser de grundläggande installationer som är nödvändiga för utvecklingen av kärnenergi och att målet avseende främjande av kärnenergi redan har nåtts.
- 105 Det ska i detta hänseende erinras om att det angripna beslutet grundar sig på artikel 107.3 c FEUF och att det i denna bestämmelse hänförs till utveckling av näringsverksamheter. Det kan emellertid konstateras att kommissionen inte har gjort någon felaktig bedömning genom att anse att byggandet av Hinkley Point C hade till syfte att utveckla en näringsverksamhet i den mening som avses i denna bestämmelse. Enligt artikel 194.2 andra stycket FEUF har Förenade kungariket nämligen rätt att välja mellan olika energikällor. Det ska även påpekas att byggandet av Hinkley Point C, såsom framgår bland annat av skäl 510 i det angripna beslutet och skälen 6 och 7 i beslutet att inleda det formella undersökningsförfarandet, hade till syfte att ersätta föråldrade kärnkraftverk som skulle styngas. Det är vidare utrett att den teknik som ska användas i denna anläggning är mer utvecklad än den som används i de befintliga kärnkraftverken.
- 106 Mot bakgrund av dessa överväganden godtar tribunalen inte Republiken Österrikes argument att Hinkley Point C inte var en grundläggande installation som var nödvändig för utvecklingen av kärnkraften och att målet avseende främjande av kärnenergin redan hade nåtts.
- 107 För det tredje ska även Republiken Österrikes argument att artikel 2 c i Euratomfördraget inte riktade sig till medlemsstaterna underkännas. Det ska i detta hänseende erinras om att Förenade kungariket, även om denna bestämmelse inte direkt avser medlemsstaterna, utan Euratom-gemenskapen, hade rätt att beakta detta, mot bakgrund av artikel 192 första stycket i nämnda fördrag, enligt vilken medlemsstaterna ska underlätta för Euratom-gemenskapen att fullgöra sina uppgifter.
- 108 För det fjärde har Republiken Österrike gjort gällande att det, om främjande av kärnenergi ansågs vara ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF, skulle vara möjligt att berättiga varje åtgärd med syfte att uppnå detta mål. Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, i skäl 374 i det angripna beslutet, begränsade sig till att konstatera att främjande av kärnenergi utgjorde ett mål av allmänt intresse. Däremot prövade den inte, i detta skäl, huruvida de aktuella åtgärderna mot bakgrund av detta mål var lämpliga, nödvändiga och proportionella. Kommissionen prövade denna fråga först i punkterna 9.3–9.6 i det beslutet.

- 109 Följaktligen underkänner tribunalen alla argument som har till syfte att visa att Euratomfördragets bestämmelser inte medger att främjande av kärnenergi och, mer specifikt, skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion utgör ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF.
- 110 För det fjärde har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att det föreligger en konflikt mellan å ena sidan främjande av kärnenergi och å andra sidan principerna om miljöskydd, om försiktighet, om att förorenaren ska betala och om hållbarhet samt vissa av de mål som stadgas i artikel 194.1 FEUF, såsom att främja energieffektivitet samt utveckling av nya och förnybara energikällor. Enligt dessa medlemsstater borde kommissionen inte ha gett ovillkorlig prioritet åt målet avseende främjande av kärnenergi, utan borde ha beaktat konflikten mellan främjandet av kärnenergi och de ovannämnda principerna. I detta sammanhang har Storhertigdömet Luxemburg även nämnt den föreliggande risken till följd av terroristattentat.
- 111 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 112 Det ska i detta hänseende påpekas att det, mot bakgrund av de mål som Euratomfördraget har till syfte att uppfylla, inte kan anses att de principer som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande utgör hinder för att en medlemsstat betraktar främjande av kärnenergi som ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF. När det gäller de principer som dessa medlemsstater har härlett från EUF-fördraget, ska det erinras om att bestämmelserna i EU-fördraget och EUF-fördraget enligt artikel 106a.3 i Euratomfördraget inte ska påverka Euratomfördragets bestämmelser.
- 113 Vidare kan Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att kommissionen gett en ovillkorlig prioritet åt syftet avseende främjande av kärnenergi inte godtas. Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, i punkt 9.2 i det angripna beslutet, begränsade sig till att konstatera att främjandet av kärnenergi utgjorde ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF. Däremot prövade den inte i detta skede av sin bedömning huruvida de aktuella åtgärderna var proportionerliga.
- 114 I den mån Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg genom sina argument önskar visa att främjande av kärnenergi inte kan utgöra ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF, ska dessa följaktligen underkännas. I den mån dessa argument har till syfte att ifrågasätta kommissionens slutsatser beträffande huruvida de aktuella åtgärderna är proportionerliga, ska dessa emellertid beaktas inom ramen för prövningen av den sjätte grunden, avseende åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
- 115 För det femte har Republiken Österrike gjort gällande att det följer av de vägledande kärnenergiprogram som kommissionen regelbundet offentliggör att investeringar i kärnenergi, enligt artikel 40 i Euratomfördraget, inte kan betecknas som mål av allmänt intresse.
- 116 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 117 Det ska i detta hänseende för det första påpekas att de överväganden som anges i punkterna 79–115 ovan, vilka grundar sig på bestämmelserna i Euratomfördraget och i EUF-fördraget, mot bakgrund av de vägledande kärnenergiprogrammets art (se artikel 40 i Euratomfördraget), inte kan äventyras av kommissionens slutsatser i dessa program.
- 118 För det andra ska det, i vilket fall som helst, konstateras att det inte följer av de vägledande kärnenergiprogram som Republiken Österrike har nämnt att främjande av kärnenergi inte utgör en näringsverksamhet vars utveckling inte kan underlättas med stöd av artikel 107.3 c FEUF.

- 119 Eftersom Republiken Österrike har gjort gällande att det av punkt 7 i det vägledande kärnenergiprogrammet av den 4 oktober 2007 COM(2007) 565 final följer att det ankommer på medlemsstaterna att välja kärnenergi eller inte, bekräftar detta Förenade kungarikets rätt att främja denna energi (se punkt 97 ovan).
- 120 Eftersom Republiken Österrike har gjort gällande att det följer av sidan 18 i det vägledande energiprogrammet av den 25 september 1996, COM(1996) 339 final, av punkt 3.3 i motsvarande program av den 13 november 2008, COM(2008) 776 final och av punkt 4.2 i programmet av den 4 oktober 2007, COM(2007) 565 final att det mot bakgrund av kärnenergens konkurrenskraft inte borde beviljas något statligt stöd på detta område, räcker det att påpeka att detta argument inte kan äventyra kommissionens slutsats att främjande av kärnenergi kan utgöra ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF. Det skulle endast kunna äventyra kommissionens slutsats att de aktuella åtgärderna var nödvändiga. Följaktligen är inte detta argument relevant i förevarande sammanhang, men det kommer att beaktas inom ramen för prövningen av den första grunden, vilken avser kommissionens slutsatser beträffande nödvändigheten av ett statligt ingripande.
- 121 Följaktligen ska argumenten grundade på de av kommissionen offentliggjorda vägledande kärnenergiprogrammen underkännas.
- 122 För det sjätte har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, i det angripna beslutet, inte har fördjupat sina resonemang avseende målen för diversifiering och försörjningstrygghet. Storhertigdömet Luxemburg har å sin sida gjort gällande att försörjningstryggheten inte är garanterad, eftersom uran behöver importeras från länder utanför unionen.
- 123 Det ska i detta hänseende påpekas att det följer av skälen 366–374 i det angripna beslutet att kommissionen betraktade främjande av kärnenergi som ett mål av allmänt intresse, vilket i sig kan berättiga de aktuella åtgärderna. När kommissionen, i skäl 374 i nämnda beslut, angav att främjande av kärnenergi även kunde bidra till målen för diversifiering och försörjningstrygghet, fastställde den emellertid inte att dessa båda andra mål var mål som i sig självständigt tillät att berättiga de aktuella åtgärderna. Under dessa omständigheter kan kommissionen inte klandras för att inte ha fördjupat sina resonemang avseende målen för diversifiering och försörjningstrygghet inom ramen för punkt 9.2 i beslutet.
- 124 Detta argument kan följaktligen inte godtas.
- 125 För det sjunde har Republiken Österrike även gjort gällande argument avseende, för det första, en felaktig avgränsning av marknaden, för det andra, att det inte förelåg något marknadsmisslyckande inom uppförande och drift av kärnkraftverk, för det tredje, klassificeringen av de aktuella åtgärderna som investeringsstöd och, för det fjärde, kriteriet för handelspåverkan mellan medlemsstaterna.
- 126 Det kan i detta hänseende konstateras att de aktuella argumenten avser skeden i den prövning som ska göras med tillämpning av artikel 107.3 c FEUF som inträffar efter fastställande av det eftersträvade målet av allmänt intresse. Följaktligen kan dessa argument inte styrka att kommissionen har gjort en felaktig bedömning beträffande klassificeringen av främjande av kärnenergi som ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 127 Dessa argument saknar således relevans i den del de har gjorts gällande till stöd för denna grund. Det första argumentet, beträffande en felaktig avgränsning av marknaden, och det andra argumentet, avseende att det inte föreligger något marknadsmisslyckande, kommer dock att beaktas inom ramen för prövningen av den första grunden, avseende att kommissionen har erkänt att det finns en särskild marknad för kärnenergi och att elmarknaden inte var misslyckad. Det tredje argumentet, avseende klassificeringen av de aktuella åtgärderna som investeringsstöd, ska prövas inom ramen för den tredje grunden, enligt vilken de aktuella åtgärderna borde ha klassificerats som driftstöd. Det fjärde

argumentet, avseende påverkan av handelsvillkoren mellan medlemsstaterna, ska prövas inom ramen för den sjätte grunden, som har till syfte att styrka påståendet att kommissionens slutsats att de aktuella åtgärderna överensstämde med proportionalitetsprincipen är felaktig.

128 Mot bakgrund av ovannämnda överväganden kan talan inte bifallas på den fjärde grunden, med förbehåll för de argument som nämns i punkterna 114, 120 och 125 ovan.

C. Den andra grunden, avseende påståendet att kommissionens konstaterande att den teknik som används i Hinkley Point C var ny är felaktig

129 Denna grund avser kommissionens konstaterande, i skäl 392 i det angripna beslutet, att investeringarna i ny kapacitet för energiproduktion hade till syfte att uppfylla målet av allmänt intresse att främja kärnenergi och att dessa investeringar inte skulle genomföras utan Förenade kungarikets ingripande.

130 Republiken Österrike anser att de aktuella konstaterandena är behäftade med fel.

131 För det första har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen felaktigt ansåg att den teknik som skulle användas i Hinkley Point C utgjorde en ny teknik. Det rör sig inte om en ny teknik, utan om en beprövad teknik, nämligen en variant av den tryckvattenreaktor som används sedan decennier, vilken har stora likheter med ett flertal reaktorer som för närvarande är i drift.

132 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen och Förenade kungariket har bestritt detta argument.

133 Det ska inledningsvis påpekas att detta av Republiken Österrike anförda argument grundar sig på förutsättningen att kommissionen, i skäl 392 i det angripna beslutet, konstaterade att den teknik som skulle användas i Hinkley Point C utgjorde en ny teknik.

134 Denna förutsättning är dock felaktig.

135 Visserligen förekommer, i skäl 392 i det angripna beslutet, i dess tyska språkversion, uttrycket "Investitionen in neue Nukleartechnologien" vilket hänför till investeringar i ny kärnteknik.

136 Som framgår av första sidan i det angripna beslutet är emellertid endast den engelska texten giltig. I skäl 392 i detta beslut, i dess engelska version, används emellertid uttrycket "new nuclear investment" vilket hänför till investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion och det nämns att dessa investeringar har till syfte att uppfylla det mål av allmänt intresse som anges i punkt 9.2 i nämnda beslut och att de aktuella åtgärderna var nödvändiga, bland annat mot bakgrund av denna specifika typ av investeringar. Detta skäl hänför sig således inte till ny kärnteknik, utan till investeringar i sådan ny kapacitet.

137 Denna tolkning av skäl 392 i det angripna beslutet bekräftas för övrigt av skälen 375–391 i detta beslut, vilka föregår slutsatsen i skäl 392 i beslutet, i vilka kommissionen inte någon gång hänför till ny kärnteknik.

138 Således grundar sig Republiken Österrikes argument på en felaktig tolkning av skäl 392 i det angripna beslutet och kan inte godtas.

139 För det andra kan tribunalen inte heller godta Republiken Österrikes argument att kommissionen inte har preciserat vilken näringsverksamhet i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF som skulle anses främjas av de aktuella åtgärderna. Det räcker i detta hänseende att konstatera att det på ett tillräckligt tydligt sätt av artikel 392 i det angripna beslutet framgår att det rörde sig om främjande av kärnenergi.

- 140 För det tredje ska en prövning göras av Republiken Österrikes argument att artikel 107.3 c FEUF och artikel 2 c i Euratomfördraget kräver att det föreligger en utvecklig och att en enkel ersättningsåtgärd inte uppfyller detta villkor. I detta sammanhang bör tribunalen även beakta Republiken Österrikes argument att artikel 6 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 [FEUF] (EUT L 187, 2014, s. 1), kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 2014, s. 1) och kommissionens meddelande om rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (EUT C 198, 2014, s. 1) utgör hinder för att åtgärder som enbart har till syfte att tillåta att ett företag använder de senaste tekniska framstegen eller rättar sig efter de säkerhets- eller miljöskyddsnormer som är i kraft ska anses förenliga med den inre marknaden.
- 141 I detta hänseende räcker det, för det första, när det gäller förordning nr 651/2014, att påpeka att denna endast föreskriver en standardstrategi med undantag per kategori och att den inte binder kommissionen vid en individuell prövning som görs direkt på grundval av artikel 107.3 c FEUF.
- 142 För det andra ska det – beträffande riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 och kommissionens meddelande om rambestämmelser för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation – påpekas att Republiken Österrikes argument dels avser målet att gå längre än unionens normer på miljöskyddsområdet och målet att öka miljöskyddsnivån i avsaknad av unionsrättsliga normer, som nämns i punkt 18 a i dessa riktlinjer, dels målen avseende forskning, utveckling och innovation. Kommissionen gjorde emellertid inte, i det angripna beslutet, någon bedömning av huruvida de aktuella åtgärderna var förenliga med dessa mål. Följaktligen kan inte dessa argument godtas.
- 143 För det tredje ska det erinras om att artikel 107.3 c FEUF begränsar sig till att kräva att stödåtgärderna ska vara avsedda att underlätta utvecklingen av viss näringsverksamhet. Enligt artikel 2 c i Euratomfördraget ska gemenskapen underlätta investeringar och sörja för att det byggs viktiga anläggningar som behövs för utvecklingen av kärnkraftsektorn. Ingen av dessa båda bestämmelser kräver således att det förekommer någon teknisk innovation.
- 144 För det fjärde kan det konstateras att under omständigheterna i förevarande mål uppfyller målet att främja kärnenergi och, mer specifikt, att ge företag ett incitament till att investera i ny kapacitet för kärnenergiproduktion de krav som stadgas i artikel 107.3 c FEUF och i artikel 2 c i Euratomfördraget. I motsats till vad Republiken Österrike har anfört tillåter inte den omständigheten att denna nya kapacitet var avsedd att ersätta den åldrande kapaciteten för kärnenergiproduktion att konstatera att en utveckling i den mening som avses i dessa bestämmelser saknades. Eftersom åldrande kärnkraftverk måste stängas (se skäl 510 i det angripna beslutet och skälen 6 och 7 i beslutet om inledande av det formella undersökningsförfarandet), är Förenade kungarikets kärnenergi mindre utvecklad i avsaknad av investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Det ska under alla omständigheter påpekas att det är utrett att den teknik som ska användas i Hinkley Point C är mer avancerad än den som används i de kärnkraftverk som den är avsedd att ersätta. Även om Republiken Österrike har bestritt att det rör sig om en i grunden ny teknik, har Österrike nämligen vitsordat att det rör sig om en mer utvecklad teknik.
- 145 Följaktligen kan inte heller dessa argument godtas och talan kan således inte bifallas på den andra grunden som helhet.

D. Den första grunden och den nionde grundens första och andra delar, avseende kommissionens avgränsning av marknaden och kommissionens överväganden grundade på ett marknadsmisslyckande

- 146 Den första grunden och den nionde grundens första och andra del samt de argument som utvecklats inom ramen för den fjärde grunden, avseende vägledande kärnenergiprogram, fel i avgränsningen av marknaden och en avsaknad av marknadsmisslyckande (punkterna 120 och 125 ovan), avser de överväganden som kommissionen utvecklade inom ramen för punkt 9.3 i det angripna beslutet, där den konstaterade att ny kapacitet för kärnenergiproduktion inte skulle genomföras i tid utan statligt ingripande.
- 147 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg anser att dessa överväganden inte är tillräckligt motiverade och att de är felaktiga. Dessa medlemsstater har i huvudsak gjort gällande tre grupper av argument. För det första att kommissionen inte hade rätt att dra slutsatsen att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt. Det är endast i den hypotetiska situation då den hade konstaterat att den avreglerade marknaden för produktion och tillhandahållande av el var bristfällig som den hade kunnat förklara de aktuella åtgärderna oförenliga med den inre marknaden med stöd av artikel 107.3 c FEUF. Kommissionens överväganden i detta hänseende är emellertid inte tillräckligt motiverade och är, under alla omständigheter, uppenbart felaktiga. För det andra har dessa medlemsstater anfört att kommissionen felaktigt grundat sig på förekomsten av en marknad för byggnad och drift av kärnkraftverk och att den inte tillräckligt har motiverat det angripna beslutet i detta hänseende. För det tredje har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionens synsätt skapade en förutfattad mening till förmån för kärnenergi.

1. Argument i syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt

- 148 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att kommissionen inte hade rätt att dra slutsatsen att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt. Enligt dessa medlemsstater hade de aktuella åtgärderna endast kunnat förklaras förenliga med den inre marknaden med stöd av artikel 107.3 c FEUF för det fall kommissionen hade konstaterat att marknaden för produktion och tillhandahållande av el var misslyckad. Produktion och tillhandahållande av el hade emellertid kunnat garanteras genom andra tekniker än kärnteknik. Följaktligen hade kommissionen inte rätt att fastställa att marknaden var misslyckad.
- 149 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien och Förenade kungariket anser inte att dessa argument kan godtas.
- 150 Det ska inledningsvis erinras om att artikel 107.3 c FEUF inte uttryckligen innehåller något villkor avseende förekomsten av brister i marknaden. Denna bestämmelse begränsar sig nämligen till att kräva att stödet syftar till att uppnå ett mål av gemensamt intresse och att det ska vara lämpligt, nödvändigt och proportionerligt (se punkt 48 ovan). Följaktligen är den relevanta frågan, inom ramen för tillämpningen av denna bestämmelse, huruvida det mål av allmänt intresse som en medlemsstat eftersträvar skulle uppfyllas i avsaknad av ett ingripande av denna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2016, Magic Mountain Kletterhallen m.fl./kommissionen, T-162/13, ej publicerad, EU:T:2016:341, punkt 77).
- 151 Även om förekomsten av ett marknadsmisslyckande kan utgöra en relevant omständighet för att förklara ett statligt stöd förenligt med den inre marknaden, får en avsaknad av marknadsmisslyckande nämligen inte nödvändigtvis till följd att de villkor som stadgas i artikel 107.3 c FEUF inte är uppfyllda (dom av 9 juni 2016, Magic Mountain Kletterhallen m.fl./kommissionen, T-162/13, ej publicerad, EU:T:2016:341, punkterna 78 och 79, och dom av den 18 januari 2017, Andersen/kommissionen, T-92/11 RENV, ej publicerad, EU:T:2017:14, punkt 69). Ett statligt ingripande kan exempelvis anses

vara nödvändigt i den mening som avses i denna bestämmelse när marknadskrafterna inte i sig i tid kan uppfylla det mål av allmänt intresse som medlemsstaterna eftersträvar, även om en sådan marknad i sig inte kan betraktas som misslyckad.

152 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som tribunalen ska pröva Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs invändningar i syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt för att uppfylla det mål av allmänt intresse som det eftersträvade, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Dessa invändningar gäller för det första att kommissionen inte har angett skälen till varför investeringarna i Hinkley Point C skulle anses vara av särskilt art och kräva ett statligt ingripande. För det andra föreligger det enligt dessa invändningar materiella fel och formfel som har påverkat kommissionens överväganden i punkt 9.3 i det angripna beslutet. För det tredje har dessa medlemsstater i invändningarna anfört att kommissionen inte har angett skälen till varför målen för försörjningstrygghet och minskning av koldioxidutsläpp inte kunde uppfyllas utan statligt stöd. För det fjärde görs i invändningarna gällande att kommissionen mer utförligt borde ha angett i vilken utsträckning Hinkley Point C använde ny teknik.

a) Invändningen avseende en otillräcklig motivering avseende den specifika typen av investeringar i Hinkley Point C

153 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen, i skäl 392 i det angripna beslutet, angav att investeringarna i Hinkley Point C var av specifik typ, utan att för den sakens skull ange skälen till varför dessa investeringar skulle anses vara av specifik typ.

154 Kommissionen har bestritt dessa argument.

155 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, i skäl 392 i det angripna beslutet, drog slutsatsen av de överväganden som den utvecklat i skälen 381–391 i detta beslut. I skälen 382 och 383 i beslutet påpekade kommissionen bland annat att investeringar i kärnenergi var utsatta för en betydande risk med tanke på kombinationen av höga initiala kapitalkostnader, långa anläggningstider och en lång drifttid för att täcka investeringskostnaderna. Enligt kommissionen saknades det marknadsbaserade finansiella instrument och andra typer av kontrakt för att skydda mot sådana betydande risker, vilket var ett fenomen som var specifikt för ett fåtal tekniker, bland annat kärnenergi. De instrument som för närvarande finns tillgängliga på marknaden ger nämligen inte tidsfrister längre än 10 eller 15 år, varken i form av långfristiga kontrakt eller som risksäkringsinstrument. I detta sammanhang hänvisade kommissionen vidare bland annat till att kärnenergiproduktion har ytterst långa och komplexa livscykler till skillnad från de flesta andra energiinfrastrukturer och de flesta infrastrukturinvesteringar i allmänhet. Kommissionen påpekade i synnerhet för det första att det vanligen tar åtta till tio år att bygga en kärnkraftsanläggning, då kostnaderna uppstår innan några intäkter genereras och investeraren bär hela risken. Drifttiden är 60 år och under denna tid genererar kärnkraftsanläggningar intäkter, men intäkterna är samtidigt beroende av den osäkra utvecklingen av grossistpriserna. Dessutom kan den påföljande avvecklingsperioden pågå i 40 år och medel måste anslås för stängningen av anläggningen. Högaktiv kärnavfall lagras och hanteras vanligen på anläggningen före transport till slutförvaringsplatsen, där avfallet förväntas lagras i tusentals år. Slutligen finns det en risk för avbrott, vilket kan öka osäkerheten för privata investerare, eftersom olika regeringar, med hänsyn till att kärnteknik är kontroversiell, kan ha olika uppfattningar om huruvida kärnkraft är önskvärt.

156 Det kan konstateras att kommissionens överväganden i skälen 382 och 383 i det angripna beslutet på ett tillräckligt tydligt sätt anger skälen till varför investeringarna i ny kapacitet för energiproduktion, i avsaknad av ingripande av Förenade kungariket, bland annat mot bakgrund av avsaknaden av marknadsbaserade finansiella instrument och andra typer av avtal som tillåter att skydda mot betydande risker, inte skulle göras i tid.

157 Följaktligen kan invändningen avseende att motiveringen i skäl 392 i det angripna beslutet är otillräcklig inte godtas.

b) Invändningen i syfte att styrka att det förelåg materiella fel och formfel som påverkade kommissionens överväganden i punkt 9.3 i det angripna beslutet

158 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anfört argument i syfte att styrka att det förelåg fel i kommissionens överväganden i punkt 9.3 i det angripna beslutet, enligt vilka det, på grund av att det saknades marknadsbaserade finansiella instrument och andra typer av avtal som tillät att skydda mot de betydande risker som kärnkraftsinvesterare utsätts för, var nödvändigt med ett statligt ingripande för att uppnå målet för främjande av kärnenergi och, mer specifikt, målet för skapande av ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Enligt dessa medlemsstater gjorde kommissionen i detta hänseende sig skyldig till materiella fel och formfel.

159 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument. Kommissionen har gjort gällande att vissa av Republiken Österrikes anförda argument inte kan tas upp till sakprövning på grund av att de gjorts gällande för sent.

160 Det ska i detta sammanhang erinras om att kommissionen, vid tillämpningen av artikel 107.3 FEUF, har en långtgående befogenhet att göra en skönsmässig bedömning vars utövande inbegriper komplicerade ekonomiska och sociala bedömningar. Domstolsprövningen av utövandet av denna befogenhet är således begränsad till en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de uppgifter om faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade beslutet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (dom av den 26 september 2002, Spanien/kommissionen, C-351/98, EU:C:2002:530, punkt 74, och dom av den 29 april 2004, Italien/kommissionen, C-372/97, EU:C:2004:234, punkt 83).

161 Kommissionen har visserligen ett utrymme för skönsmässig bedömning avseende ekonomiska frågor. Detta innebär emellertid inte att unionsdomstolen inte ska pröva kommissionens tolkning av ekonomiska uppgifter. Unionsdomstolen ska nämligen inte bara pröva huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även om dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och om de styrker de slutsatser som dragits. I samband med denna kontroll får unionsdomstolen emellertid inte ersätta den ekonomiska bedömning som gjorts av kommissionen med sin egen bedömning. Det ska dessutom påpekas att kontrollen av att vissa garantier avseende förfarandet efterkoms är av grundläggande betydelse när en unionsinstitution har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Bland dessa skyddsregler återfinns enligt rättspraxis bland annat den behöriga institutionens skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet och att i tillräcklig mån motivera sina beslut (se dom av den 22 november 2007, Spanien/Lenzing, C-525/04 P, EU:C:2007:698, punkterna 56–58 och där angiven rättspraxis).

162 Det är med beaktande av dessa principer som Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument ska prövas.

163 Som första argument har Republiken Österrike gjort gällande att enbart den omständigheten att ett visst företag inte kan erhålla finansiering på marknaden inte räcker för att konstatera att ett mål av allmänt intresse som eftersträvas av en medlemsstat inte kan uppfyllas utan ett ingripande av denna medlemsstat.

164 Detta argument kan inte godtas.

- 165 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i skälen 381–391 i det angripna beslutet, inte har begränsat sig till en prövning av den individuella situationen för NNBG eller dess investerare, utan har uttalat sig mer allmänt i frågan huruvida, utan Förenade kungarikets ingripande, ny kapacitet för kärnenergi skulle ha skapats i denna medlemsstat, mot bakgrund av avsaknaden av marknadsbaserade finansiella instrument och andra typer av avtal som möjliggör ett skydd mot de betydande risker som investerare inom kärnenergin utsätts för.
- 166 Som andra argument har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionens slutsats, i punkterna 382 och 383 i det angripna beslutet, enligt vilken det inte fanns några finansiella instrument som lämpade sig för investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion, inte är grundad på någon tillräckligt tillförlitlig och detaljerad prövning och inte är tillräckligt motiverad.
- 167 För det första har Republiken Österrike anfört att kommissionen inte har beaktat andra former av investeringar, såsom finansiering genom internationella konsortier eller individuellt stöd som skulle beviljas av finansiärer med möjlighet att tillhandahålla tillräckliga medel i detta hänseende.
- 168 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, i skälen 381–392 i det angripna beslutet, på ett detaljerat sätt angav skälen till varför investerarna på kärnenergiområdet var utsatta för betydande risker och konstaterade att det saknades marknadsbaserade finansiella instrument och andra typer av kontrakt för att skydda mot dessa risker. Efter att ha använt modellarbete konstaterade den vidare att det, under dessa omständigheter, förelåg en hög grad av osäkerhet beträffande genomförandet av privata investeringar i ny kapacitet för kärnenergi inom en rimlig tid.
- 169 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan inte enbart den omständighet att Republiken Österrike nämner möjligheten till finansiering genom internationella konsortier eller genom individuellt stöd som skulle kunna beviljas av finansiärer med möjlighet att tillhandahålla tillräckliga medel i detta hänseende anses styrka att kommissionens överväganden är behäftade med en uppenbart felaktig bedömning.
- 170 För att styrka att kommissionen har gjort en sådan uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna, som skulle kunna motivera att det angripna beslutet ogiltigförklaras, måste nämligen den bevisning som har ingetts av sökanden vara tillräcklig för att medföra att de bedömningar av omständigheterna som återges i beslutet i fråga förlorar sin trovärdighet (dom av den 12 december 1996, AIUFFASS och AKT/kommissionen, T-380/94, EU:T:1996:195, punkt 59, och dom av den 6 oktober 2009, FAB/kommissionen, T-8/06, ej publicerad, EU:T:2009:386, punkt 78).
- 171 Republiken Österrike har emellertid inte anfört skälen till varför de betydande risker som investerare inom kärnenergi utsätts för, bland annat på grund av höga initiala kapitalkostnader, långa anläggningstider och en lång drifttid för att täcka investeringskostnaderna, samt ytterst långa och komplexa livscyklar, en osäker utveckling av grossistpriserna, kostnader knutna till avvecklingen och risken för avbrott, inte också skulle utgöra hinder för en finansiering genom internationella konsortier eller individuella finansieringar.
- 172 Följaktligen kan detta argument inte godtas.
- 173 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att problemet med avsaknaden av långsiktiga prissignaler även rör andra tekniker och således ska betraktas som en klassisk marknadsfaktor som ska beaktas vid bedömningen av riskerna med projektet. I motsats till vad kommissionen har påstått finns det inga stabila prissignaler för de kommande 10–15 åren på elmarknaden. På de europeiska elbörserna med störst likviditet har de erbjudna varorna för närvarande en livslängd på upp till sju år. Även när det gäller de kraftanläggningar som använder teknologi med en kortare drifttid än kärnkraftverken, saknar en betydande del av deras livslängd skydd av tillgängliga prissignaler.

- 174 Det ska i detta hänseende påpekas att Republiken Österrikes argument, även om det antas vara välgrundat, inte kan ifrågasätta kommissionens slutsats avseende avsaknaden av lämpliga finansiella instrument för investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Tvärtom kan argumentet att det, även för kortare perioder än den på 10–15 år som kommissionen har beaktat, inte existerade några stabila prissignaler stärka kommissionens överväganden beträffande förekomsten av faktorer som utgör hinder för investeringar i sådan ny kapacitet.
- 175 För det tredje godtar tribunalen inte Republiken Österrikes argument att kommissionen, inom ramen för sin bedömning, inte borde ha begränsat sig till finansmarknaderna i Förande kungariket. Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i skäl 382 i det angripna beslutet, konstaterade att det saknades marknadsbaserade finansiella instrument och andra typer av kontrakt för att skydda mot de betydande risker avseende investeringar i kapacitet för kärnenergiproduktion. Det framgår emellertid inte på något sätt av detta skäl att kommissionen, vid sin prövning, begränsat sig till i Förenade kungariket tillgängliga finansiella instrument.
- 176 För det fjärde har Republiken Österrike gjort gällande att motiveringen till det angripna beslutet i detta hänseende inte är tillräcklig.
- 177 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen inte har angett skälet till varför den uteslutande skulle grunda sig på i Förenade kungariket tillgängliga finansiella marknader. Detta argument kan inte godtas. Som redan har nämnts i punkt 175 ovan är det grundat på den felaktiga förutsättningen att kommissionen begränsat sig till dessa finansiella marknader.
- 178 Vidare har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, under alla omständigheter, i skälen 381–392 i det angripna beslutet, inte uttryckligen nämnde de finansiella marknader som den beaktat. Det kan i detta hänseende konstateras att den motivering som anges i dessa skäl är tillräcklig för att göra det möjligt för denna medlemsstat att få kännedom om skälen till de åtgärder som vidtagits och för tribunalen att utföra sin prövning. Om denna medlemsstat ansåg att det fanns finansiella instrument som inte påverkades av de faktorer som kommissionen har nämnt, hade den nämligen kunnat anföra argument i detta hänseende under förfarandet vid tribunalen, vilket hade gjort det möjligt för denna att pröva huruvida kommissionens övervägande var välgrundat.
- 179 Mot denna bakgrund kan de argument som har till syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats avseende avsaknaden av lämpliga finansiella instrument inte godtas.
- 180 Som tredje argument har Republiken Österrike anfört anmärkningar i syfte att ifrågasätta kommissionens överväganden grundade på risken för ett politiskt avbrott.
- 181 Inledningsvis ska det påpekas att kommissionen, i skäl 384 i det angripna beslutet, samtidigt som den gav uttryck för ett förbehåll beträffande frågan huruvida den avbrottssituation som den hade identifierat kunde anses utgöra ett marknadsmisslyckande, konstaterade att denna risk kunde ”försvåra investeringar i ny [kapacitet för kärnenergiproduktion], särskilt med tanke på den långa tidsplaneringen för anläggande, drift och avveckling av kärnkraftsanläggningar”. Denna institution konstaterade således att risken för ett politiskt avbrott kunde vara en faktor för potentiella investerare som utgjorde ett hinder för investeringar i sådan ny kapacitet.
- 182 För det första har Republiken Österrike gjort gällande att en avbrottssituation endast föreligger för det fall en av parterna i ett kontrakt avseende en lång tid, vilken inte har fastställts vid tidpunkten för ingåendet av detta, åtnjuter ett stort spelutrymme som gör det möjligt för vederbörande att anta ett opportunistiskt beteende, medan den andra parten på förhand har bundit sig genom att exempelvis göra mycket stora och icke-överförbara investeringar. I motsats till vad kommissionen har angett i sina överväganden är detta inte fallet i förevarande mål.

- 183 Det ska i detta hänseende påpekas att det följer av skälen 384 och 385 i det angripna beslutet att även om alla tekniker i princip skulle kunna drabbas av ett politiskt avbrott, är kärnkraftsprojekt i allmänhet i högre grad utsatta för denna risk. Kommissionen har, i detta sammanhang, bland annat påpekat att olika regeringar skulle kunna ha olika inställningar till om kärnkraft är önskvärt, vilket skulle kunna öka osäkerheten för privata investerare. Vidare har den anfört att denna osäkerhet är större beträffande kärnteknik, på grund av att denna teknik är kontroversiell, att planeringstiden är lång och att investeringarna är omfattande.
- 184 När det gäller Republiken Österrikes argument ska det konstateras att denna medlemsstat har begränsat sig till dels att förklara vad den avser med ett avbrott, dels att göra gällande att ett företag som investerar i kapacitet för produktion av kärnenergi inte befinner sig i en sådan situation.
- 185 Det kan emellertid konstateras att Republiken Österrikes argument inte kan visa att kommissionen i sina överväganden i skälen 384 och 385 i det angripna beslutet har gjort en uppenbart oriktig bedömning (se punkterna 160, 161 och 170 ovan). Bland annat har Republiken Österrike inte anfört några argument som kan ifrågasätta sannolikheten av kommissionens övervägande enligt vilket den risk som beskrivs i punkt 183 ovan utgjorde en faktor som hindrade investeringar i anläggningen och driften av nya kärnkraftverk.
- 186 Detta argument kan således inte godtas.
- 187 För det andra har Republiken Österrike anfört att risken för en förändring av den politiska ramen inte är en risk som specifikt avser kärnkraftverk, utan en allmän risk som gäller alla projekt som är omtvistade i den allmänna opinionen, särskilt dem som kräver betydande resurser. En sådan risk kan således inte utgöra en faktor som ska korrigeras genom ett statligt stöd.
- 188 Det ska i detta hänseende för det första påpekas att kommissionen, i skälen 384 och 385 i det angripna beslutet, inte på något sätt har utslutit att risken för en ändring av den politiska ramen även kan existera för andra projekt och utgöra hinder för investeringar i sådana projekt.
- 189 Vidare kan det konstateras att Republiken Österrike inte har anfört något argument som kan ifrågasätta sannolikheten av kommissionens övervägande enligt vilket en risk för förändring av den politiska ramen belastar kärnenergin tungt, bland annat med hänsyn till att denna teknik är kontroversiell, till denna risks sannolikhet, till omfattningen av denna förändring, vilken skulle kunna sträcka sig ända till en total nedläggning av kärnkraftsindustrin, väldigt långa återbetalningstider och mycket stora investeringar.
- 190 Följaktligen kan inte heller detta av Republiken Österrike anförda argument styrka att kommissionen skulle ha gjort någon uppenbart oriktig bedömning.
- 191 För det tredje har Republiken Österrike gjort gällande att, med hänsyn till skydd för investeringar och förmögenhetsrätter, skulle en ekonomisk ersättning garanteras i händelse av expropriation.
- 192 Detta argument kan, i den mån det har till syfte att visa att kommissionen inte tillräckligt har beaktat den omständigheten att en ekonomisk ersättning skulle garanteras, inte godtas. Det ska nämligen i detta hänseende påpekas att frågan om i vilken mån en ersättning skulle garanteras i händelse av en tidigare stängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point har prövats av kommissionen. Således angav kommissionen, i skäl 192 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, att skadestånd som betalades av nationella myndigheter som kompensation för en skada som åsamkats av myndigheter inte utgjorde ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. I övrigt angav kommissionen, i skäl 322 i det angripna beslutet, att de allmänna principer som låg till grund för Förenade kungarikets rättsregler och unionsrätten gav upphov till rätt till ersättning vid förlust av en äganderätt.

- 193 Vidare ska – för det fall Republiken Österrikes argument har till syfte att visa att det, mot bakgrund av att en ekonomisk ersättning garanterades, var uppenbart oriktigt att anse att risken för ett politiskt avbrott utgjorde en faktor som kunde betraktas som en faktor som utgjorde hinder för investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion – även detta argument underkännas. Enbart den omständigheten att ersättning kan begäras på grundval av allmänna principer som ligger till grund för Förenade kungarikets rättsregler och unionsrätten utgör nämligen inte hinder för att risken för politiskt avbrott verkar avskräckande för potentiella investerare. Mot bakgrund av beloppen för de investeringar som är aktuella i målet, är inte utsikterna att, i förekommande fall, efter en eventuell tvist erhålla en ekonomisk kompensation på ett osäkert belopp i händelse av expropriation av sådan art att det helt kan utesluta det hinder för investeringar som följer av risken för ett politiskt avbrott. Av detta följer att kommissionen inte har gjort någon uppenbart oriktig bedömning genom att anse att risken för ett politiskt avbrott, trots den omständigheten att ersättning skulle kunna begäras, utgjorde en faktor som hindrade investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion.
- 194 För det fjärde har Republiken Österrike gjort gällande att det var fel att ”immunisera” Hinkley Point C:s operatörer mot framtida demokratiskt fattade politiska beslut. Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att sådana politiska beslut inte kan betraktas som marknadsmisslyckanden.
- 195 I den mån Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg med sina argument önskar göra gällande att framtida demokratiskt fattade politiska beslut inte fick beaktas inom ramen för granskningen av frågan huruvida det förelåg faktorer som utgjorde hinder för investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion, kan dessa inte godtas. Kommissionen fick nämligen, inom ramen för denna granskning, beakta alla omständigheter som kunde utgöra hinder för att sådan ny kapacitet, i avsaknad av statligt ingripande, skapades i tid genom marknadskrafterna. Det var således inte uppenbart oriktigt att, i detta sammanhang, beakta den osäkerhet som kunde följa av en risk för politiskt avbrott och som, av de skäl som nämnts ovan i punkt 189, skulle väga särskilt tungt på kärnkraftsområdet.
- 196 Republiken Österrike har inte genom detta argument begränsat sig till att ifrågasätta behovet av ett ingripande från Förenade kungariket i sig, utan önskar även göra gällande att det föreligger en överkompensation, på grund av att de konkreta åtgärderna, nämligen CfD-kontraktet, ministeriets avtal och kreditgarantin, överskrider vad som var nödvändigt för att övervinna de konstaterade hindren. Därför rör det sig om ett argument som avser kommissionens överväganden beträffande huruvida de aktuella åtgärderna var nödvändiga och som överlappar de argument som utvecklats inom ramen för den sjätte grunden. Detta argument är således irrelevant i detta sammanhang men kommer att beaktas vid prövningen av den sjätte grunden.
- 197 Av detta följer att samtliga argument avseende ifrågasättandet av kommissionens överväganden grundade på möjligheten till en situation med ett politiskt avbrott ska underkännas, med förbehåll för argumentet avseende huruvida proportionalitetsprincipen iakttagits, vilket kommer att prövas inom ramen för den sjätte grunden.
- 198 För det fjärde har Republiken Österrike gjort gällande att uppförandet av andra kärnkraftsanläggningar har finansierats utan beviljande av statligt stöd. Den har i detta sammanhang bland annat hänvisat till uppförandet av kärnkraftsanläggningarna i Flamanville (Frankrike) och Olkiluoto (Finland).
- 199 Det ska inledningsvis erinras om att kommissionen, i skälen 381–392 i det angripna beslutet, gjorde gällande att det, på grund av att investeringarna i kärnenergi var utsatta för betydande risker och att det inte fanns några marknadsbaserade finansiella instrument eller andra typer av kontrakt som gjorde det möjligt att skydda mot dessa risker, rådde stor osäkerhet om huruvida marknaden skulle vara villig att investera i ny kärnkraft inom en realistisk tidsram. Det ska även erinras om att kommissionen grundade denna slutsats inte bara på fastställandet av dessa faktorer, utan också på modellarbeten.

- 200 Det ska således prövas huruvida Republiken Österrikes argument, avseende att kärnkraftsanläggningar som har samma typ av reaktor som den som är tänkt att användas i Hinkley Point C uppfördes i Flamanville och Olkiluoto, utan att något statligt stöd hade beviljats, kan frånta kommissionens bedömningar deras trovärdighet.
- 201 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att det följer av punkt 25 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet att det, före antagandet av det angripna beslutet, redan var känt att projekten avseende uppförandet av anläggningarna i Flamanville och Olkiluoto hade medfört betydande extra kostnader.
- 202 För det andra ska det påpekas att enligt kommissionens och Republiken Frankrikes indikationer, vilka inte har bestritts av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg, fattades besluten att investera i de anläggningsprojekt som Republiken Österrike har nämnt före olyckan i kärnkraftsreaktorn i Fukushima (Japan).
- 203 För det tredje ska det erinras om att dessa projekt skapades under andra förutsättningar. Som kommissionen har anfört, vilket inte på något underbyggt sätt har bestritts av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg, fattades beslutet att investera i uppförandet av kärnkraftsanläggningen i Flamanville år 2005, det vill säga före den globala finanskrisen år 2007 och 2008, medan det angripna beslutet fattades efter att denna utlösts. När det gäller kärnkraftsanläggningen i Olkiluoto, ska det påpekas att det framgår av det vägledande kärnenergiprogrammet av den 4 oktober 2007 COM(2007) 565 final att investeringen i denna anläggning hade erhållits tack vara ingåendet av ett avtal mellan aktieägare, vilket garanterade ett fast energipris för ägare/investerare. Vidare är, enligt kommissionens indikationer, vilka inte har bestritts av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg, aktieägarna till denna anläggning i huvudsak papperstillverkare och den energi som produceras delas upp mellan aktieägarna för den reella produktionskostnaden.
- 204 För det fjärde har kommissionen gjort gällande att grossistpriset på el inom unionen har sjunkit avsevärt sedan besluten om investering i uppförandet av kärnkraftsanläggningarna i Flamanville och Olkiluoto (med 35–45 procent mellan 2008 och 2012), vilket inte har bestritts av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg.
- 205 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan det konstateras att argumentet att kärnkraftsanläggningar som har samma typ av reaktorer som dem som är tänkta att användas i Hinkley Point C har uppförts i Flamanville och Olkiluoto, utan att statligt stöd beviljats, inte kan frånta kommissionens bedömning i skälen 381–392 i det angripna beslutet dess trovärdighet.
- 206 Följaktligen kan detta argument inte godtas.
- 207 För det femte har Republiken Österrike gjort gällande att det finns helt jämförbara infrastrukturprojekt (vattenkraftverk, tunnlar, stora organisationer för läkemedelsforskning, genteknik och rymdprojekt), som tvingar operatören att hantera höga investeringskostnader, långa anläggningstider och en lång drifttid.
- 208 Det ska i detta hänseende inledningsvis påpekas att kommissionen, i skälen 381–385 i det angripna beslutet, inte på något sätt uteslöt att det, för andra infrastrukturprojekt, också kan finnas faktorer som utgör hinder för investeringar.
- 209 Vidare kan inte enbart ett påpekande av att andra icke-specifierade infrastrukturprojekt också måste hantera höga investeringskostnader, långa anläggningstider och en lång drifttid, äventyra trovärdigheten av kommissionens överväganden i skälen 381–392 i det angripna beslutet, i vilka den bland annat beaktade de inneboende riskerna med kärnenergiproduktion och avsaknaden av marknadsbaserade finansieringsinstrument eller andra typer av avtal för att skydda mot dessa risker.

Det ska vidare erinras om att risken för ett politiskt avbrott och en total nedläggning av kärntekniken, på grund av att den är kontroversiell, är specifik för investerare inom ny kapacitet för kärnenergiproduktion.

210 Följaktligen ska även detta argument avfärdas.

211 För det sjätte ska tribunalen pröva de argument som Republiken Österrike har anfört avseende de vägledande kärnenergiprogrammen och som den har gjort gällande inom ramen för den fjärde grunden (se punkt 120 ovan). Republiken Österrike har gjort gällande att det av vissa av dessa program framgår att kärnenergin är konkurrenskraftig och att de projekt som genomförs på detta område inte borde erhålla statligt stöd. Dessa argument har i huvudsak till syfte att visa att ny kapacitet för kärnenergiproduktion i motsats till vad kommissionen konstaterat hade kunnat uppföras i tid utan Förenade kungarikets ingripande.

212 I detta sammanhang ska innehållet i de vägledande kärnenergiprogram som Republiken Österrike har hänvisat till undersökas.

213 När det gäller det vägledande kärnenergiprogrammet av den 4 oktober 2007 KOM(2007) 565 slutlig, kan det konstateras att kommissionen visserligen, i punkt 4.2 i den aktuella handlingen, identifierade en tendens, enligt vilken det i vissa medlemsstater i allmänhet uppfördes nya kärnkraftsanläggningar utan subventioner, vilket skulle visa att kärnteknik snarare skulle uppfattas som konkurrenskraftig. Det ska emellertid även påpekas att kommissionen, i punkt 4.3 i denna handling, konstaterade att det förelåg viss osäkerhet beträffande de framtida elpriserna, marknadens struktur och villkor samt politiken avseende energi och klimatförändringar, som utgjorde betydande risker för långsiktiga investeringar inom energisektorn och bland annat påverkade kärntekniken, på grund av den stora kapitalinvestering som uppförandet av en ny kärnkraftsanläggning krävde och att det tar lång tid innan anläggningen går med vinst. Det påpekades även att investerarna föredrar investeringar med en mindre omfattande anläggningsperiod och en kortare lönsamhetsfrist. Vidare påpekade kommissionen, i punkterna 4.2 och 4.3 i denna handling, att den inte förfogade över några bekräftande uppgifter för uppförandet av nya kärnkraftsanläggningar, eftersom ingen ny anläggning hade uppförts sedan mer än tio år, vilket gjorde det svårt att göra en exakt uppskattning av kostnaderna för den senaste generationen av reaktorer.

214 När det gäller det vägledande kärnenergiprogrammet av den 13 november 2008, KOM(2008) 776 slutlig, ska det påpekas att kommissionen visserligen, i punkt 3.3 i detta program, angav att det var nödvändigt att se till att projekt på kärnenergiområdet, inom unionen, inte erhöll något statligt stöd. Det kan emellertid konstateras att kommissionen, i punkterna 3.3, 3.3.1 och 3.3.2 i detta program, påpekade att kostnaderna för ett kärnkraftverk var mycket högre än kostnaderna för ett motsvarande värme- eller kolkraftverk, att beloppet för den ursprungliga investeringen och den nödvändiga tiden för att återhämta investeringen medförde en hög risk för privata företag och att den på senare tid rådande instabiliteten på den globala kreditmarknaden riskerade att påverka omfattande investeringsprojekt negativt. Kommissionen drog slutsatsen att det, även om finansieringen av uppförandet av nya kärnkraftsanläggningar enbart var en angelägenhet för privata operatörer och för kapitalmarknaden, kunde vara berättigat att vidta vissa åtgärder för att underlätta finansieringen, bland annat mot bakgrund av det allmänna investeringsklimatet som hade blivit hårdare för stora låntagare.

215 Av detta följer, i motsats till vad Republiken Österrike har antytt, att det inte fanns någon motstridighet mellan kommissionens överväganden i de vägledande kärnenergiprogram som anges i punkterna 213 och 214 ovan å ena sidan och de överväganden som kommissionen utvecklat i punkt 9.3 i det angripna beslutet å den andra.

- 216 Under alla omständigheter ska det erinras om att de aktuella vägledande kärnenergiprogrammen återspeglar den situation som förelåg när de upprättades. De tar således inte hänsyn till omständigheter som inträffat efter deras upprättande, såsom exempelvis konsekvenserna av olyckan i kärnkraftsreaktorn i Fukushima.
- 217 Följaktligen kan innehållet i de aktuella kärnenergiprogrammen, i motsats till vad Republiken Österrike har anfört, inte styrka att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning.
- 218 För det sjunde har Republiken Österrike i huvudsak gjort gällande att kommissionen har gjort en oriktig bedömning genom att beakta projektets dimension som en faktor som utgör hinder för investeringar i ny kärnenergiproduktion. Ett sådant kriterium borde ha beaktats inom ramen för tillämpningen av artikel 107.3 b FEUF, med tillämpning av kommissionens meddelande om kriterier vid bedömningen av förenligheten med den inre marknaden hos statligt stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse (EUT C 188, 2014, s. 4).
- 219 Detta argument måste också underkännas.
- 220 I motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande finns det nämligen ingenting som hindrar att kommissionen, inom ramen för tillämpningen av artikel 107.3 c FEUF och, mer specifikt, inom ramen för prövningen av frågan huruvida ett statligt ingripande är nödvändigt, beaktar dimensionen av det anmälda projektet.
- 221 Således ska – med förbehåll för argumentet avseende en eventuell överkompensation (se punkt 196 ovan), som kommer att beaktas inom ramen för prövningen av den sjätte grunden – tribunalen underkänna alla de argument som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg anfört i syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att ett mål som eftersträvas av en medlemsstat, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion i avsaknad av ett ingripande från Förenade kungariket inte skulle uppnås i tid. Det saknas därvid anledning att pröva kommissionens argument att vissa av de av Republiken Österrike anförda argumenteten ska avvisas på grund av att de inkommit för sent.

c) Invändningen att målen avseende försörjningstrygghet och minskade koldioxidutsläpp kunde uppfyllas utan statligt stöd

- 222 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att – till skillnad mot vad som konstaterats av kommissionen – målen avseende försörjningstrygghet och minskade koldioxidutsläpp kunde uppfyllas utan de aktuella åtgärderna.
- 223 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument. Kommissionen anser även att vissa av Republiken Österrikes argument ska avvisas på grund av att de anförts för sent.
- 224 Det ska i detta hänseende inledningsvis påpekas att denna invändning grundar sig på en felaktig förutsättning. Kommissionens slutsats beträffande behovet av ett ingripande av Förenade kungariket grundar sig nämligen inte på övervägandet att målen avseende försörjningstrygghet och minskade koldioxidutsläpp inte kunde uppfyllas utan statligt stöd. Tvärtom ansåg kommissionen, såsom framgår av skälen 378–380 i det angripna beslutet, att uppfyllandet av dessa mål inte föreföll motivera investeringar specifikt i kärnkraftsproduktion, utan investeringar i koldioxidsnål produktion mer allmänt, respektive avhjälpande åtgärder för att internalisera de positiva externaliteterna av tillgång på el.

- 225 Vidare ska det erinras om att kommissionens överväganden beträffande ett behov av ingripande av Förenade kungariket som utvecklades i punkt 9.3 i det angripna beslutet är grundade på målet att främja kärnenergi och, mer specifikt, på målet att skapa ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Som har angetts i punkterna 153–221 ovan kan inte de argument som anförts av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg visa att dessa överväganden inte är tillräckligt motiverade eller att de är behäftade med materiella fel.
- 226 Invändningen att målen avseende försörjningstrygghet och minskade koldioxidutsläpp kunde uppfyllas utan statligt stöd ska således underkännas, utan att det krävs något uttalande avseende kommissionens argument att vissa av Republiken Österrikes argument anförts för sent.

d) Invändningen att kommissionen inte tillräckligt har angett i vilken utsträckning Hinkley Point C använde ny teknik

- 227 När det gäller argumentet att kommissionen närmare borde ha angett i vilken utsträckning Hinkley Point C använde ny teknik, ska det erinras om att detta argument grundar sig på en felaktig tolkning av skäl 392 i det angripna beslutet (se punkterna 131–138 ovan). Följaktligen ska även detta argument avfärdas.
- 228 Således ska alla invändningar som har till syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt för att uppfylla det mål av allmänt intresse som denna medlemsstat eftersträvade underkännas.

2. Argumenten avseende kommissionens avgränsning av marknaden

- 229 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen har gjort felaktiga bedömningar avseende avgränsningen av marknaden. Enligt denna medlemsstat grundade sig institutionen inte, i motsats till det resonemang som den förde i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, i det angripna beslutet på den avreglerade marknaden för produktion och tillhandahållande av el, utan på en marknad avseende uppförande och drift av kärnkraftsanläggningar. Således tillämpade denna institution inte de bestämmelser som reglerar avgränsningen av marknaden och frångick sin praxis rörande avgränsningen av marknaden.
- 230 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien och Förenade kungariket anser att dessa argument ska underkännas.
- 231 Det ska i detta hänseende för det första påpekas att kommissionen, i det angripna beslutet, fastställde att den marknad som påverkats av de aktuella åtgärderna var den avreglerade marknaden för produktion och tillhandahållande av el. Kommissionen konstaterade nämligen, i skäl 340 i detta beslut, att dessa åtgärder kunde snedvrída konkurrensen och påverka handeln, med hänvisning till deras verkningar på den avreglerade marknaden för produktionen och försörjningen av el. Det följer även av punkt 9.6 i detta beslut att kommissionen, inom ramen för avvägningen mellan fördelar och nackdelar med dessa åtgärder, beaktade snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln på denna marknad.
- 232 Följaktligen kan inte Republiken Österrikes argument att kommissionen, i det angripna beslutet, grundade sig på marknaden för uppförande och drift av kärnkraftsanläggningar godtas.
- 233 För det andra räcker det, i den mån Republiken Österrikes argument har till syfte att göra gällande att kommissionen inte har undersökt i vilken utsträckning uppförandet och driften av kärnkraftsanläggningar kunde betraktas som en relevant marknad, att påpeka att kommissionen, inom ramen för prövningen av frågan huruvida ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt för att

uppfylla det mål som denna medlemsstat eftersträvade, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion, inte var tvungen att uttala sig i denna fråga. Dessa argument kan således inte godtas.

234 För det tredje räcker det, när det gäller Republiken Österrikes övriga argument avseende den avgränsning av marknaden som kommissionen har gjort, att påpeka att de grundar sig på de felaktiga förutsättningarna att denna institution, i det angripna beslutet, grundade sig på marknaden för uppförande och drift av kärnkraftsanläggningar eller inte endast hade kunnat förklara de aktuella åtgärderna förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF för det fall den hade konstaterat ett marknadsmisslyckande avseende denna marknad. Således ska dessa argument underkännas och därmed även samtliga argument som anförts avseende marknadsavgränsningen.

3. Argumentet avseende en förutfattad mening till förmån för kärnenergi

235 Republiken Österrike har även gjort gällande att kommissionens resonemang skapade en förutfattad mening till förmån för kärnenergi.

236 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien och Förenade kungariket anser att dessa argument ska underkännas.

237 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att artikel 107.3 c FEUF gör det möjligt att förklara ett stöd förenligt med den inre marknaden om det underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter som utgör ett mål av allmänt intresse när det är lämpligt, nödvändigt och proportionerligt och att det följer av artikel 2 c i Euratomfördraget och av artikel 194.2 andra stycket FEUF att en medlemsstat har rätt att anse att främjande av kärnenergi utgör ett sådant mål (se punkt 97 ovan).

238 För det andra är det, i den mån Republiken Österrike genom sitt argument avser visa att de aktuella åtgärderna, mot bakgrund av deras verkningar på investeringar i andra energikällor än kärnenergi, inte skulle kunna betraktas som proportionerliga, tillräckligt att påpeka att detta argument har till syfte att bestrida att de aktuella åtgärderna inte påverkar handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen begränsade sig emellertid, i punkt 9.3 i det angripna beslutet, till att granska huruvida ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt. Härav följer att detta argument, i förevarande sammanhang, inte kan godtas. Det ska emellertid beaktas vid prövningen av den sjätte grunden, genom vilken Republiken Österrike bland annat har avsett ifrågasätta kommissionens överväganden avseende huruvida dessa åtgärder var oproportionerliga.

239 Följaktligen kan Republiken Österrikes argument, i den mån de har till syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt, inte godtas.

240 Slutligen kan Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att kommissionen inte hade rätt att fastställa att ett marknadsmisslyckande förelåg inte godtas. Det ska i detta hänseende erinras om att artikel 107.3 c FEUF inte innehåller något uttryckligt villkor avseende marknadsmisslyckande och att kommissionens överväganden i punkt 9.3 i det angripna beslutet, vars trovärdighet inte har ifrågasatts genom de argument som dessa medlemsstater har anført, gör det möjligt att konstatera att investeringar i ny kapacitet för energiproduktion inte hade genomförts i tid utan ingripande av Förenade kungariket. Under dessa omständigheter kan, även om det antas att kommissionen inte hade rätt att fastställa att det förelåg ett marknadsmisslyckande, detta inte ifrågasätta dess slutsats att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt för att uppfylla det mål av allmänt intresse som denna medlemsstat eftersträvade.

241 Således kan – med förbehåll för prövningen av argumenten avseende en påstådd immunisering mot en risk för politiskt avbrott och påståendet att de aktuella åtgärderna var oproportionerliga på grund av deras verkningar på investeringarna i andra energikällor än kärnenergi (se punkterna 196

och 238 ovan), som kommer att beaktas vid prövningen av den sjätte grunden – tribunalen inte godta den första grunden, den nionde grundens första och andra del, grundade på att det förelåg ett marknadsmisslyckande, samt de argument som gjorts gällande inom ramen för den fjärde grunden, vilka avser de vägledande kärnenergiprogrammen och syftar på kommissionens överväganden avseende avgränsningen av marknaden, och dess överväganden avseende att det förelåg ett marknadsmisslyckande.

E. Den femte och den åttonde grunden, avseende ett otillräckligt fastställande av stödets komponenter och ett åsidosättande av tillkännagivandet om garantier, samt den nionde grundens fjärde del, avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten i detta hänseende

- 242 Republiken Österrike har inom ramen för den femte grunden gjort gällande att kommissionen, i det angripna beslutet, inte tillräckligt har fastställt de stödkomponenter som ingår i de aktuella åtgärderna. Eftersom institutionen inte tillräckligt har fastställt dessa, var den inte i stånd att uttala sig i frågan huruvida de kunde vara tillåtna enligt artikel 107.3 c FEUF.
- 243 Till stöd för den åttonde grunden har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att kommissionen inte beaktat tillkännagivandet om garantier. De har i huvudsak anfört att kommissionen, i motsats till vad detta tillkännagivande kräver, inte i det angripna beslutet tillräckligt har fastställt vilken stödkomponent som ingår i kreditgarantin och att den inte har beaktat alla relevanta omständigheter i detta sammanhang.
- 244 Republiken Österrike har inom ramen för den nionde grundens fjärde del gjort gällande att det angripna beslutet inte var tillräckligt motiverat beträffande dessa aspekter.
- 245 Kommissionen, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen och Rumänien har gjort gällande att dessa argument ska underkännas.
- 246 Den första fråga som ska besvaras är huruvida och i vilken utsträckning kommissionen, innan den bedömde förenligheten med den inre marknaden med tillämpning av artikel 107.3 c FEUF, hade en skyldighet att fastställa vilket exakt belopp som motsvarade en stödåtgärds motsvarighet i bidrag. Den andra bedömning som ska göras avser de argument som har till syfte att visa att kommissionen inte tillräckligt har fastställt vilka stödkomponenter som ingår i de aktuella stödåtgärderna. Det tredje argumentet som ska prövas är det som gäller åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

1. Huruvida och i vilken utsträckning kommissionen har en skyldighet att beräkna hur stort bidrag en stödåtgärd motsvarar

- 247 Republiken Österrike har i huvudsak gjort gällande att det är först efter att ha beräknat vilket exakt bidragsbelopp de aktuella åtgärderna motsvarar som kommissionen hade kunnat uttala sig om huruvida de var förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF.
- 248 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, för att kunna förklara en stödåtgärd förenlig med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF, måste styrka att den syftar till att uppnå ett av medlemsstaten fastställt mål av gemensamt intresse och, med hänsyn till detta mål, är lämplig och nödvändig och inte påverkar handeln och konkurrensen negativt på ett sätt som är oproportionellt i förhållande till de fördelar som följer av åtgärden (se punkt 48 ovan).
- 249 Däremot kräver inte artikel 107.3 c FEUF uttryckligen att kommissionen fastställer det exakta bidragsbelopp som en stödåtgärd motsvarar. Om kommissionen kan fastställa att en stödåtgärd är lämplig och nödvändig samt inte är oproportionell utan att det exakta beloppet anges, kan den följaktligen inte klandras för att inte ha beräknat detta belopp.

- 250 De argument som Republiken Österrike har anfört kan inte ifrågasätta denna tolkning av artikel 107.3 c FEUF. Varken de bestämmelser eller den rättspraxis som denna medlemsstat har åberopat gör nämligen det möjligt att fastställa att det finns en princip enligt vilken kommissionen har en skyldighet att beräkna det exakta bidragsbelopp som en stödåtgärd motsvarar innan den granskar huruvida denna är proportionell mot bakgrund av denna bestämmelse.
- 251 För det första har Republiken Österrike nämnt artikel 7 och artikel 8 i förordning nr 651/2014, som förklarar vissa kategorier av stöd förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 FEUF, samt skälen 23 och 25 i denna förordning. Det ska i detta hänseende påpekas att artikel 7 i denna förordning föreskriver villkor för beräkningen av en stödnivå och stödberättigade kostnader. Artikel 8 i samma förordning föreskriver, vad den beträffar, en kumuleringsregel som ska iakttas vid prövningen av frågan huruvida de tröskelvärden för anmälan som fastställs i artikel 4 i den aktuella förordningen och de högsta tillåtna stödnivåerna i kapitel III följs. Skälen 23 och 25 i den aktuella förordningen avser dessa båda bestämmelser. I motsats till vad Republiken Österrike har anfört, kan det emellertid varken av dessa artiklar eller skäl dras slutsatsen att endast en stödåtgärd vars motsvarighet i bidrag har beräknats med tillämpning av dessa bestämmelser får förklaras förenlig med den inre marknaden med stöd av artikel 107.3 c FEUF. Den berörda förordningen begränsar sig nämligen till att föreskriva ett standardiserat resonemang med undantag per kategori och binder inte kommissionen genom någon individuell prövning direkt på grundval av artikel 107.3 c FEUF. Följaktligen kan detta argument inte godtas.
- 252 För det andra har Republiken Österrike åberopat punkt 69 i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för perioden 2014–2020. Det ska i detta hänseende påpekas att denna punkt endast anger att miljö- och energistöd anses vara proportionellt om stödbeloppet per stödmottagare begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå det eftersträvade miljöskydds- eller energimålet. Det kan således inte av denna punkt utläsas att kommissionen, inom ramen för prövningen av en stödåtgärd mot bakgrund av artikel 107.3 c FEUF, har någon skyldighet att exakt beräkna det bidragsbelopp som den aktuella åtgärden motsvarar innan den prövar huruvida åtgärden är proportionell. Det ska under alla omständigheter påpekas att kommissionen, i det angripna beslutet, beaktade målet avseende främjande av kärnenergi, vilket inte omfattas av de mål som eftersträvas i dessa riktlinjer.
- 253 För det tredje ska det, när det gäller bilaga I del I i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 2004, s. 1), påpekas att denna innehåller ett standardformulär för anmälan av statligt stöd och att det, enligt punkt 5 i detta formulär, ska anges totalbeloppet för stödet. I motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande kan det emellertid inte av detta dras slutsatsen att kommissionen inte har rätt att förklara ett stöd förenligt med artikel 107.3 c FEUF om den inte exakt har beräknat det bidrag som denna åtgärd motsvarar. Följaktligen kan detta argument inte godtas.
- 254 För det fjärde har Republiken Österrike åberopat artikel 26 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 [FEUF] (EUT L 248, 2015, s. 9). Det räcker i detta hänseende att påpeka att denna bestämmelse endast föreskriver en skyldighet för medlemsstaterna att till kommissionen ge in årliga rapporter om alla befintliga stödordningar. Det kan emellertid inte av denna dras slutsatsen att kommissionen inte har rätt att uttala sig om huruvida en stödordning är förenlig med den inre marknaden med tillämpning av artikel 107.3 c FEUF, om den inte har beräknat det exakta bidragsbelopp som denna motsvarar. Följaktligen kan detta argument inte godtas.
- 255 För det femte har Republiken Österrike, till stöd för sitt argument att kommissionen hade en skyldighet att beräkna det exakta bidragsbelopp som de aktuella åtgärderna motsvarade, gjort gällande att det följer av kommissionens meddelande om ändring av kommissionens meddelanden om EU:s riktlinjer för tillämpning av reglerna för statligt stöd angående den snabba utbyggnaden av bredbandsnät, om riktlinjer för statligt regionalstöd för 2014–2020, om statligt stöd för filmer och

andra audiovisuella verk, om riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar, och om riktlinjer för statligt stöd till flygplatser och flygbolag (EUT C 198, 2014, s. 30) att medlemsstaterna, för att garantera öppenhet, för stöd som överskrider 500 000 euro, har en skyldighet att offentliggöra mottagarens namn, stödets belopp och dess mål. Det räcker i detta hänseende att påpeka att det inte av en sådan skyldighet för medlemsstaterna kan dras slutsatsen att kommissionen hade en skyldighet att beräkna det exakta beloppet för det bidrag som de aktuella åtgärderna motsvarar. Följaktligen kan detta argument inte godtas.

- 256 För det sjätte räcker det, i den mån Republiken Österrike har gjort gällande att en skyldighet för kommissionen att fastställa det faktiska beloppet för en stödåtgärd följer av punkt 25 i domen av den 12 oktober 2000, Spanien/kommissionen (C-480/98, EU:C:2000:559), att konstatera att ingen sådan slutsats kan dras av denna punkt. Domstolen begränsade sig nämligen i denna punkt till att erinra om att det inte i någon unionsrättslig bestämmelse föreskrivs att kommissionen ska fastställa det exakta stödbelopp som ska återbetalas när den förordnar att ett stöd som har förklarats vara oförenligt med den inre marknaden ska återbetalas. Det är tillräckligt att kommissionens beslut innehåller uppgifter som gör det möjligt för beslutets adressat att själv utan alltför stora svårigheter fastställa detta belopp. Således kan detta argument inte godtas.
- 257 Det är mot bakgrund av de överväganden som utvecklats i punkterna 247–249 ovan som en prövning ska göras av Republiken Österrikes argument i syfte att visa att kommissionen inte tillräckligt har visat vilka stödkomponenter som ingick i de aktuella åtgärderna.

2. Argument i syfte att visa att de stödkomponenter som ingår i de aktuella åtgärderna inte har fastställts tillräckligt

- 258 Inledningsvis har Republiken Österrike gjort gällande att villkoren för de aktuella åtgärderna ännu inte hade fastställts vid den tidpunkt då det angripna beslutet antogs. Vidare har denna medlemsstat, liksom Storhertigdömet Luxemburg, gjort gällande att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning har fastställt de stödkomponenter som ingår i de olika aktuella åtgärderna. Som tredje argument har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt har beaktat kostnaderna avseende förvaltning och förvaring av kärnenergiavfall. Medlemsstaten har för det fjärde anfört att kommissionen inte hade beaktat eventuella framtida statliga stöd.

a) Argumentet att villkoren för de aktuella åtgärderna ännu inte hade fastställts vid den tidpunkt då det angripna beslutet antogs

- 259 Republiken Österrike har, inom ramen för den femte grunden, gjort gällande att villkoren för de aktuella åtgärderna, vid den tidpunkt då det angripna beslutet meddelades, ännu inte hade fastställts och att de därefter blev föremål för ytterligare förhandlingar och anpassningar.
- 260 Kommissionen har bestritt dessa argument. Den har bland annat gjort gällande att detta argument inte kan tas upp till sakprövning, eftersom Republiken Österrike inte har preciserat vilka uppgifter som saknades.
- 261 Kommissionens argument att Republiken Österrikes argument inte kan tas upp till sakprövning ska underkännas.
- 262 Det kan nämligen konstateras att Republiken Österrikes argument bland annat avser den omständigheten att kommissionen, vid det datum då det angripna beslutet antogs, endast hade fått information om de huvudsakliga villkoren för projektfinansieringen av Hinkley Point C som fram till dess hade överenskommit av parterna och att den inte hade haft tillfälle att undersöka resten av projektets parametrar (se skälen 73 och 551 i det angripna beslutet).

- 263 När det gäller frågan huruvida Republiken Österrikes argument är välgrundat, ska det erinras om att kommissionen, enligt artikel 108.3 FEUF, ska underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Stödåtgärderna ska således anmälas till kommissionen då de fortfarande befinner sig på planeringsstadiet, det vill säga innan de har genomförts och då de fortfarande kan ändras med anledning av eventuella yttranden från kommissionen.
- 264 Det ska i detta sammanhang även påpekas att det, då det i artikel 108.3 FEUF inte anges något formellt kriterium, ankommer på varje medlemsstat att bestämma i vilket skede i lagstiftningsförfarandet eller det administrativa förfarandet den inger planen på att vidta stödåtgärder till kommissionen för granskning, dock under förutsättning att denna plan inte genomförs innan kommissionen har förklarat att stödåtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 september 1998, Waterleiding Maatschappij/kommissionen, T-188/95, EU:T:1998:217, punkt 118).
- 265 I förevarande fall granskade kommissionen Hinkley Point C-projektet såsom det hade anmälts av Förenade kungariket. Det framgår i detta sammanhang av skälen 73 och 551 i det angripna beslutet att denna institution granskade de aktuella åtgärderna med beaktande av anvisningen från Förenade kungarikets myndigheter om att resten av villkoren samt de slutliga finansieringsdokumenten skulle komma att innehålla standardbestämmelser som alla investerare skulle kräva för ett liknande projekt. Av detta följer att det godkännande som denna institution gav endast omfattade stödkomponenterna såsom de framgick av detta projekt såsom det hade anmälts till kommissionen.
- 266 När det gäller den av Republiken Österrike åberopade risken för att innehållet i de aktuella åtgärderna fortfarande kan ändras i efterhand, ska det erinras om att det godkännande som kommissionen lämnade endast avsåg projektet såsom det hade anmälts till den. Följaktligen ska varje senare ändring som kan påverka bedömningen av huruvida stödåtgärden är förenlig med den gemensamma marknaden vara föremål för en ny anmälan till kommissionen. Således såg kommissionen, i skälen 73 och 551 i det angripna beslutet, till att uppmana Förenade kungarikets myndigheter att meddela kommissionen om de slutliga dokumenten skulle medföra några ändringar av åtgärderna i den form de anmälts till kommissionen.
- 267 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan Republiken Österrikes argument, enligt vilket i huvudsak en ändring av villkoren för åtgärderna fortfarande var möjlig, inte godtas.

b) Argument avseende ett otillräckligt fastställande av vilka stödkomponenter som ingick i de aktuella åtgärderna

- 268 Republiken Österrike har, inom ramen för den femte och den åttonde grunden, gjort gällande argument som har till syfte att visa att kommissionen inte tillräckligt har fastställt vilka stödkomponenter som ingår i de aktuella åtgärderna. Vidare har kommissionen inte beaktat kumuleringen av dessa åtgärder.

1) CfD-kontraktet

- 269 Inom ramen för den femte grunden har Republiken Österrike anfört argument i syfte att visa att CfD-kontraktets villkor inte fastställdes tillräckligt i det angripna beslutet.
- 270 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att enbart den omständigheten att kommissionen, i det angripna beslutet, inte har beräknat det exakta bidragsbelopp som CfD-kontraktet motsvarar inte kan visa att kommissionen har gjort en oriktig bedömning (se punkterna 247–256 ovan). Det kan i detta sammanhang konstateras att en exakt beräkning av det bidragsbelopp som CfD-kontraktet

motsvarar under alla omständigheter är omöjlig mot bakgrund av detta kontrakts funktionssätt (se punkterna 5 och 6 ovan). Detta belopp beror nämligen på utvecklingen av referenspriset, vilket motsvarar marknadspriset. Det rör sig således om ett osäkert pris som svårigen kan fastställas i förväg.

- 271 För det andra ska det undersökas vilka faktorer kommissionen beaktade när den granskade huruvida den stödskomponent som ingick i CfD-kontraktet var proportionell. Det ska i detta sammanhang erinras om att kommissionen, i punkt 9.3 i det angripna beslutet, konstaterade att det fanns faktorer på marknaden för produktion och tillhandahållande av el som utgjorde hinder för att ny kapacitet för produktion av kärnenergi byggs i god tid. I punkt 2.1 i detta beslut beskrev kommissionen funktionssättet för CfD-kontraktet, vilket medför att priserna stabiliseras. Vidare granskade den, i punkterna 9.5.2 och 9.5.3.2 i detta beslut, huruvida det föreskrivna lösenpriset var rimligt, bland annat med hänsyn till den avkastningsgrad som hade använts för att fastställa detta pris. Kommissionen krävde, till följd av sin analys, anpassningar av vinstdelningsmekanismen.
- 272 För det tredje kan det, när det gäller Republiken Österrikes argument, konstateras att denna medlemsstat, bortsett från argumentet att kommissionen inte har beräknat det exakta bidragsbelopp som CfD-kontraktet motsvarar, vilket redan har prövats i punkterna 247–256 ovan, inte har anfört något underbyggt argument som kan visa att kommissionen, på grundval av de omständigheter som har angetts i punkt 271 ovan, inte kunde kontrollera huruvida den stödskomponent som ingick i CfD-kontraktet var proportionell.
- 273 För det fjärde kan det – i den mån Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen borde ha granskat avskärmningseffekten på den inre marknaden för el och effekterna av de aktuella åtgärderna på priserna på denna marknad – konstateras att denna medlemsstat inte har gjort gällande något argument som kan visa att den, på grundval av de uppgifter som kommissionen förfogade över, inte var i stånd att bedöma dessa effekter. Vidare ska, i den mån detta argument har till syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att de aktuella åtgärderna inte var oproportionerliga, detta beaktas inom ramen för prövningen av den sjätte grunden, avseende iakttagandet av proportionalitetsprincipen.
- 274 Mot denna bakgrund ska även de argument som har till syfte att visa att villkoren i CfD-kontraktet inte har fastställts tillräckligt underkännas.

2) Fördelar som beviljas i händelse av tidig nedstängning

- 275 Som femte grund har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, i det angripna beslutet, har underlåtit att fastställa vilka fördelar som ska beviljas i händelse av tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point.
- 276 Det ska i detta sammanhang erinras om att det i CfD-kontraktet, liksom föreskrivs i punkt 6 ovan, föreskrivs att NNBG kommer att skyddas mot vissa lagändringar och att en ersättning kommer att utgå i händelse av en politiskt motiverad tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point och i händelse av problem knutna till ansvarsförsäkringen för kärnkraftsolyckor. I den hypotetiska situation då en tidig nedstängning sker, kommer såväl NNBG:s investerare som Förenade kungariket att kunna begära en överföring av NNBG till Förenade kungarikets regering och en ersättning kommer att betalas ut till dessa investerare. Som framgår av punkt 7 ovan, föreskrivs i ministeriets avtal att om NNBG:s avtalspart, efter en politiskt motiverad tidig nedstängning, inte skulle kunna betala ut ersättningar till NNBG:s investerare, ska det aktuella ministeriet betala ut den överenskomna ersättningen till investerarna.

- 277 Det ska även påpekas att denna ersättning, liksom framgår av skälen 317–322 i det angripna beslutet, utgörs av en rätt till kompensation vid förlust av äganderätt, grundad på de allmänna principer som ligger till grund för Förenade kungarikets rättsregler och unionsrätten. Kommissionen angav i detta beslut att betalning av skadestånd på dessa grunder och i syfte att garantera NNBG:s investerare att deras situation inte skulle ändras i händelse av en politiskt motiverad tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point inte utgjorde ett statligt stöd. Följaktligen identifierade kommissionen, som stödkomponent, endast förekomsten av en särskild överenskommelse, som befriar NNBG och dess investerare från avgifter och förlorad tid när det gäller verkställigheten av rättigheter som härrör från dessa allmänna principer inom ramen för ett domstolsförfarande eller extrajudiciellt förfarande. Med andra ord begränsar sig den fördel som kommissionen har identifierat till en specifik avtalsmässig rättighet som tillåter dem att erhålla en skyndsam och säker betalning.
- 278 För det första kan kommissionen inte, i motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande, klandras för att inte ha beräknat vilken bidragsdel som följde av detta specifika avtal. Det ska i detta sammanhang påpekas att bidragsdelen till följd av ett sådant avtal svårigen kan beräknas. Det ska även erinras om att kommissionen, även om den inte har beräknat vilken fördel som följde av ministeriets avtal, har beaktat denna. Som framgår av skälen 337 och 479 i det angripna beslutet, beaktade institutionen nämligen den mekanism avseende kompensation för lagändringar som gav rätt till kompensation när den fastställt avkastningsgraderna och ett rimligt lösenpris bestämts för CfD-kontraktet.
- 279 För det andra kände kommissionen visserligen inte till de exakta villkoren för kompensationsmekanismen vid den tidpunkt då det angripna beslutet antogs. Det ska emellertid i detta sammanhang erinras om att kommissionen, i det angripna beslutet, begränsade sig till att godkänna det av Förenade kungariket anmälda projektet. Vidare hade denna mekanism, enligt vad denna medlemsstat har angett, till syfte att garantera NNBG:s investerare att deras situation inte skulle ändras i händelse av en politiskt motiverad tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point. För det fall Förenade kungariket, efter antagandet av det angripna beslutet, skulle besluta att betala en kompensation som överstiger det belopp som skulle krävas för att kompensera en förlust av äganderätt, skulle det följaktligen röra sig om en fördel som inte omfattas av det angripna beslutet och som således skulle behöva anmälas till kommissionen.
- 280 För det tredje har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt har fastställt den stödkomponent som följer av ersättningen, på grund av att den inte har undersökt huruvida de ersättningar som föreskrivs inom ramen för stödet i händelse av tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point var avsedda att kompensera kostnaderna för nedläggning, övervakning och andra liknande kostnader samt inte har gjort någon bedömning av vilka fördelar som följer av rätten till överföring.
- 281 Det ska i detta hänseende återigen erinras om att ersättningen, enligt det projekt som Förenade kungariket har anmält till kommissionen, hade till syfte att garantera NNBG:s investerare att de, i händelse av en politiskt motiverad tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point, skulle ersättas i händelse av förlust av deras äganderätt. Av detta följer att för det fall kärnkraftsanläggningen Hinkley Point skulle stängas och NNBG skulle överföras till brittiska staten och denna medlemsstat skulle bära kostnaderna för nedläggning, övervakning och andra liknande kostnader, ska detta beaktas inom ramen för ersättningen. För det fall dessa kostnader inte skulle återspeglas tillräckligt i beräkningen av ersättningen, skulle det röra sig om ett stöd som Förenade kungariket skulle ha en skyldighet att anmäla till kommissionen.
- 282 Följaktligen kan detta argument inte godtas.
- 283 För det fjärde kan tribunalen inte godta Republiken Österrikes argument att kommissionen, inom ramen för sin granskning av huruvida ministeriets avtal var förenligt med den inre marknaden, bortsåg från att detta avtal inte kommer att gynna NNBG, utan dess investerare, och att rätten till

överföring inte kommer att gynna NNBG, utan dess ägare. Det räcker i detta sammanhang att erinra om att de aktuella åtgärderna är avsedda att skapa ett incitament för investerarna och således i första hand avsåg NNBG:s investerare, även om vissa av dessa rättigheter, ur rättslig synvinkel, har överlåtits till NNBG. Följaktligen gjorde kommissionen inte, i motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande, någon oriktig bedömning i detta hänseende.

284 Mot bakgrund av dessa överväganden godtar tribunalen inte Republiken Österrikes argument att kommissionen, i det angripna beslutet, inte tillräckligt har fastställt vilka fördelar som skulle beviljas i händelse av tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point.

3) Kreditgarantin

285 Republiken Österrike har, inom ramen för den femte och den åttonde grunden, gjort gällande att den stödkomponent som ingår i kreditgarantin inte har fastställts tillräckligt av kommissionen. I avsaknad av ett tillräckligt fastställande av denna åtgärd, var denna institution inte i stånd att göra en riktig granskning av denna garantis proportionalitet.

286 Det ska inledningsvis erinras om kommissionens resonemang i det angripna beslutet avseende kreditgarantin.

287 Som följer av punkt 7.8 i det angripna beslutet ansåg kommissionen att CfD-kontraktet, ministeriets avtal och kreditgarantin var inbördes sammanlänkade, eftersom de alla var nödvändiga för att Hinkley Point C skulle kunna byggas. Den konstaterade vidare att kreditgarantin, såsom den hade anmälts av Förenade kungariket, utgjorde ett statligt stöd.

288 I detta sammanhang ska även kommissionens överväganden i punkt 9.5.1 i det angripna beslutet beaktas. I denna punkt angav den att den ränta på kreditgarantin som ursprungligen hade meddelats av Förenade kungariket fortsatte att ligga under den marknadsränta som NNBG skulle ha betalat om en sådan garanti hade erbjudits på marknaden.

289 Kommissionen godkände emellertid inte, i det angripna beslutet, kreditgarantin såsom den ursprungligen hade meddelats av Förenade kungariket. Som framgår av punkt 9.5.3.1 i detta beslut och av beskrivningen av den kreditgaranti som kommissionen förklarade förenlig med den inre marknaden i punkt 2.2 i detta beslut, avser godkännandet en kreditgaranti med en justerad ränta på kreditgarantin. Enligt skälen 475 och 476 i detta beslut hade denna justering till syfte att begränsa den stödkomponent som ingick i kreditgarantin till minsta möjliga.

290 Kommissionen angav, i punkt 9.5.3.1 i det angripna beslutet, att riskkategorin BB+/Ba1, som Förenade kungariket ansåg lämplig, inte på ett korrekt sätt återspeglade den risk som kreditgarantin löpte. Enligt kommissionen skulle kreditgarantin tilldelas betyget BB eller Ba och räntan på denna garanti på 250 räntepunkter som Förenade kungariket förslagit, skulle justeras till en högre nivå som motsvarade detta betyg, nämligen 295 räntepunkter. Kommissionen jämförde denna justerande ränta med en ränta på 291 räntepunkter, vilken motsvarade genomsnittet för 102 europeiska företags kreditswappar i BB-kategorin. Vidare jämförde den räntan på 295 räntepunkter med ett medianvärde på 286 räntepunkter för riskkategorin BB och angav att räntan för en sådan garanti, mot bakgrund av den sistnämnda räntan, skulle justeras uppåt på grund av den mognadseffekt som den hade identifierat.

291 Det var för att bemöta kommissionens oro som Förenade kungariket höjde räntan på kreditgarantin från 250 till 295 räntepunkter, för att den skulle motsvara den ränta som NNBG skulle ha betalat på den privata marknaden, om en sådan garanti hade erbjudits på denna marknad. Som följer av skäl 476 i det angripna beslutet ansåg denna institution att denna justering gjort det möjligt att begränsa den stödkomponent som ingick i denna garanti till minsta möjliga.

292 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att dessa överväganden är felaktiga. För det första har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte borde ha konstaterat att projektet avseende byggnad och drift av Hinkley Point C var ett sunt projekt med en relativt låg sannolikhet för betalningsförsummelse. För det andra borde kommissionen ha fastställt kreditgarantins riskkategori utan att beakta de övriga aktuella åtgärderna. För det tredje har denna medlemsstat, liksom Storhertigdömet Luxemburg, anfört argument om att kommissionen, vid sin bedömning av kreditgarantin, inte tillräckligt beaktade de kriterier som anges i tillkännagivandet om garantier.

i) Argumentet att kommissionen inte borde ha konstaterat att projektet avseende byggnad och drift av Hinkley Point C var ett sunt projekt med en relativt låg sannolikhet för betalningsförsummelse

293 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen inte borde ha grundat sig på övervägandet att projektet för byggnad och drift av Hinkley Point C var ett sunt projekt med en relativt låg sannolikhet för betalningsförsummelse. Detta synsätt står i strid med kommissionens överväganden grundade på att det förelåg ett marknadsmisslyckande.

294 Kommissionen anser att dessa argument ska underkännas.

295 Det räcker i detta hänseende att påpeka att betyget BB eller Ba, som kommissionen ansåg lämpligt (se skäl 465 i det angripna beslutet), motsvarar projekt med hög riskfaktor, men för vilka ett positivt allmänt resultat emellertid förefaller sannolikt.

296 I motsats till vad Republiken Österrike har antytt grundade sig kommissionen således inte på övervägandet att projektet innebar en relativt låg sannolikhet för betalningsförsummelse.

297 Detta av Republiken Österrike anförda argument kan följaktligen inte godtas.

ii) Argumentet att kommissionen borde ha bedömt kreditgarantins riskkategori utan att beakta de övriga aktuella åtgärderna

298 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen, vid bedömningen av kreditgarantin, inte borde ha beaktat effekterna av de övriga åtgärderna. Den borde i stället ha grundat sig på konstaterandet i skäl 390 i det angripna beslutet, enligt vilket rent kommersiella investeringar i ny kärnkraft inte skulle göras utan statligt stöd.

299 Kommissionen anser att dessa argument ska underkännas.

300 Det ska i detta hänseende erinras om att ingenting hindrar att kommissionen, inom ramen för sin bedömning av sannolikheten att projektet skulle innebära betalningsförsummelse som den gjorde i syfte att fastställa den ränta på kreditgarantin som motsvarade den ränta som skulle erbjudas på marknaden, beaktar effekterna av CfD-kontraktet och ministeriets avtal. De tre åtgärderna utgör nämligen en enhet och CfD-kontraktet och detta avtal har just till syfte att övervinna de hinder för investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion som kommissionen konstaterat. Effekterna av dessa åtgärder, bland annat det intäktsflöde som garanteras av CfD-kontraktet, var emellertid relevanta omständigheter vid bedömningen av sannolikheten för att projektet skulle innebära betalningsförsummelse. Däremot skulle det synsätt som Republiken Österrike gett uttryck för, enligt vilket dessa omständigheter inte beaktats inom ramen för denna analys, leda till ett oproportionerligt beaktande av den risk som ska beaktas vid bedömningen av kreditgarantin.

301 Av detta följer att kommissionen inte har gjort någon uppenbart oriktig bedömning genom att beakta effekterna av CfD-kontraktet vid den bedömning av sannolikheten för att projektet skulle innebära betalningsförsummelse som den gjorde inom ramen för analysen av kreditgarantin. Republiken

Österrikes argument att kommissionen inte borde ha beaktat effekterna av de övriga aktuella åtgärderna vid bedömningen av sannolikheten för att projektet skulle innebära betalningsförsummelse för att fastställa en rimlig garantiränta, kan följaktligen inte godtas.

iii) Argumenten avseende att kommissionen inte tillräckligt har beaktat de kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier

- 302 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande argument som i huvudsak avser att kommissionen, vid analysen av kreditgarantin, inte tillräckligt beaktade vissa kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier. De har i detta sammanhang gjort gällande argument avseende ett otillräckligt fastställande av garantins varaktighet, ett otillräckligt fastställande av det maximala täckningsbeloppet för lånet, att räntan på kreditgarantin inte var tillräckligt hög och att EDF mött ekonomiska svårigheter.
- 303 Kommissionen, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen och Rumänien har gjort gällande att dessa argument ska underkännas. Kommissionen har i detta sammanhang bland annat gjort gällande att tillkännagivandet om garantierna inte var relevant i förevarande fall.
- 304 Det ska inledningsvis erinras om att kommissionen, i skälen 336–339 i det angripna beslutet, angav att kreditgarantin utgjorde ett statligt stöd. Den fann i detta sammanhang bland annat att med tanke på att projektet var nytt i sitt slag och med beaktande av finansieringen och garantin, för vilken det inte fanns några exakt jämförbara referensvärden, kunde även om det skulle anses att ersättningen minskar stödet, att det pris som NNBG betalade för kreditgarantin inte kunde anses utgöra ett marknadspris, eftersom marknaden inte tillhandahöll någon liknande garanti och inte heller skulle göra det. Ingen av parterna har bestritt denna slutsats.
- 305 Det ska även erinras om att Förenade kungariket, såsom framgår av skälen 463–477 i det angripna beslutet, för att skingra kommissionens farhågor angående underprissättning av risken, justerade garantins ränta till 295 räntepunkter. Kommissionen ansåg att den justerade garantiräntan gav ett närmevärde för en hypotetisk marknadsränta för en garanti som inte erbjöds till marknaden.
- 306 Det kan konstateras att Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg, genom sina argument avseende att de kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier inte följts, avser att visa att kommissionens övervägande enligt vilket den justerade räntan på kreditgarantin på 295 räntepunkter gav ett närmevärde för en hypotetisk marknadsränta för en garanti som inte erbjöds på marknaden är behäftat med fel. Dessa medlemsstater har i huvudsak gjort gällande att kommissionen, vid bedömningen av huruvida denna ränta gav ett närmevärde, underlät att beakta de kriterier som en investerare i marknadsekonomin skulle ha beaktat, det vill säga den obegränsade varaktigheten av denna garanti, det alltför höga maximala täckningsbeloppet för lånet och att EDF hade mött ekonomiska svårigheter. Vidare har de gjort gällande att denna ränta inte är tillräckligt hög.
- 307 Det ska även påpekas att kommissionens slutsats att en justerad ränta på 295 räntepunkter på kreditgarantin gav ett närmevärde för en hypotetisk marknadsränta för en garanti som inte erbjöds på marknaden är grundad på övervägandet att en hypotetisk investerare i en marknadsekonomi skulle ha krävt en sådan ränta. De av Storhertigdömet Luxemburg och Republiken Österrike anförda argumenten har till syfte att visa att en sådan investerare skulle ha beaktat de omständigheter som kommissionen inte beaktade och att vederbörande skulle ha krävt en högre ränta.
- 308 Under dessa omständigheter kan – även om det antas att tillkännagivandet om garantier inte var tillämpligt i förevarande fall, vilket kommissionen har gjort gällande – dessa medlemsstaters argument, avseende ett otillräckligt fastställande av garantins varaktighet, ett otillräckligt fastställande av det maximala täckningsbeloppet för lånet, att räntan på kreditgarantin inte var tillräckligt hög och

att EDF var i ekonomiska svårigheter, inte anses sakna relevans enbart på grund av den omständigheten att dessa stater, till stöd för sina argument, har gjort gällande kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier.

309 Oberoende av huruvida kommissionen, i förevarande fall, hade en skyldighet att beakta de kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier, måste Storhertigdömet Luxemburgs och Republiken Österrikes argument underkännas av följande skäl.

– *Garantins varaktighet*

310 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen inte har beaktat den omständigheten att kreditgarantins varaktighet inte var fastställd. I detta sammanhang har denna medlemsstat hänvisat till det kriterium som anges i punkt 4.1 tredje stycket b i tillkännagivandet om garantier.

311 Kommissionen anser att detta argument ska underkännas.

312 Det ska inledningsvis, liksom följer av punkt 3.2 b i tillkännagivandet om garantier, erinras om att ett av de villkor som uppställs i punkt 3 i detta tillkännagivande för att en medlemsstat med tillämpning av detta ska kunna fastställa att det inte föreligger någon fördel är att garantin ska vara tidsbegränsad. Vidare följer av punkt 4.1 b i detta tillkännagivande att en garantis varaktighet ska beaktas vid beräkningen av det bidragsbelopp som den motsvarar med tillämpning av tillkännagivandet. Det följer även av denna sistnämnda punkt att kommissionen i princip anser att garantier som är obegränsade i tiden är oförenliga med artikel 107 FEUF.

313 Vad beträffar Republiken Österrikes argument, ska inledningsvis dess påstående att kreditgarantin inte var tidsbegränsad underkännas. Det räcker i detta hänseende att påpeka att det följer av skäl 49 i det angripna beslutet att denna garanti inte är obegränsad, men att den garanterar punktlig betalning av kapital och ränta på kvalificerade skulder. Det ska även påpekas att det följer av skäl 432 i detta beslut att löptiden för den garanterade skulden förväntas ha en vägd genomsnittlig livslängd på 27,4 år och att obligationernas löptider sträcker sig från 8 till 41 år.

314 Vidare ska det, i den mån Republiken Österrike genom sina argument har gjort gällande att kommissionen, vid fastställandet av den justerade räntan på kreditgarantin på 295 räntepunkter, inte tillräckligt beaktade denna garantis varaktighet, för det första påpekas att kommissionen, i skäl 472 i det angripna beslutet, angav att denna ränta bland annat beaktade dess farhågor om de emitterade obligationernas exceptionellt långa löptid. Dessutom kan det konstateras att Republiken Österrike inte har anfört något annat underbyggt argument som kan ifrågasätta trovärdigheten i kommissionens slutsats att denna ränta, mot bakgrund av obligationernas löptid, fastställdes så att den återspeglade det pris som skulle ha betalats av en marknadsekonomisk garant.

315 Mot denna bakgrund kan Republiken Österrikes argument avseende garantins varaktighet inte godtas.

– *Lånets täckningsbelopp*

316 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen har underlåtit att fastställa lånets maximala täckningsbelopp. Den har i detta sammanhang hänvisat till punkt 4.1 c i tillkännagivandet om garantier.

317 Kommissionen har bestritt dessa argument.

318 Det ska inledningsvis påpekas att en garanti, enligt punkt 3.2 c i tillkännagivandet om garantier, för att en medlemsstat med stöd av punkt 3 i detta tillkännagivande ska kunna utesluta att det föreligger en fördel, i princip inte får täcka mer än 80 procent av det utestående lånet eller någon annan finansiell

förpliktelse. Det följer således av punkt 3.2 c i detta tillkännagivande att kommissionen anser att om en finansiell förpliktelse täcks helt av en statlig garanti har långivaren mindre incitament att på rätt sätt bedöma, säkra och minimera riskerna i samband med lånetransaktionen, och framför allt att på rätt sätt bedöma låntagarens kreditvärdighet. Vidare följer av denna punkt att på grund av bristande resurser gör den statliga garantigivaren kanske inte alltid en sådan riskbedömning. I övrigt föreskrivs i punkt 4.1 c i detta tillkännagivande att detta kriterium ska beaktas vid beräkningen av stödinslaget i en garanti.

- 319 Det ska emellertid även påpekas att denna tröskel, enligt punkt 3.2 c i tillkännagivandet om garantier, inte är tillämplig på garantier som täcker skuldebrev i den mening som avses i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 2004, s. 38), i ändrad lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/22/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2004/109 (EUT L 76, 2008, s. 50). Enligt denna bestämmelse avses med skuldebrev: obligationer eller andra former av överlåtbara skuldförbindelser, med undantag av sådana värdepapper som motsvarar aktier i bolag eller som, om de konverteras eller om de rättigheter som de ger utövas, ger rätt att förvärva aktier eller värdepapper som motsvarar aktier.
- 320 För det första ska det påpekas att kreditgarantin avser obligationer som emitterats i enlighet med villkoren i ett europeiskt program för medelfristiga obligationer och således skuldebrev i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2004/109. Följaktligen kan tribunalen inte godta Republiken Österrikes argument att kreditgarantin inte är förenlig med kriteriet avseende det maximala täckningsbeloppet för lånet, som föreskrivs i punkt 3.2 c och punkt 4.1 c i tillkännagivandet om garantier.
- 321 För det andra och under alla omständigheter utesluter inte punkt 3.2 c i tillkännagivandet om garantier att det, för det fall tröskeln på 80 procent överskrids, kan uteslutas att det föreligger en fördel. Det följer nämligen av denna punkt att medlemsstaten, när denna tröskel inte respekteras, bör anmäla åtgärden och underbygga sitt påstående att den aktuella stödåtgärden inte utgör ett statligt stöd. Även om denna tröskel har överskridits, skulle detta således inte räcka för att konstatera att kommissionens slutsats, enligt vilken en justerad ränta på 295 räntepunkter på kreditgarantin motsvarade en ränta som en marknadsekonomisk garantigivare skulle ha krävt, var uppenbart oriktig.
- 322 Mot denna bakgrund kan argumentet avseende överskridande av det tröskelvärde som anges i punkt 3.2 c och punkt 4.1 tredje stycket c i tillkännagivandet om garantier inte godtas.

– *Huruvida det förelåg ekonomiska svårigheter för EDF*

- 323 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att kommissionen borde ha beaktat den omständigheten att EDF, NNBG:s moderbolag, var i ekonomiska svårigheter. De anser att de bevis som de lagt fram under förfarandet vid tribunalen gör det möjligt att styrka detta förhållande. Enligt medlemsstaterna kan stödinslaget, under exceptionella omständigheter, vara lika högt som det belopp som faktiskt täcks av kreditgarantin. Även om dessa bevis inte lagts fram under det administrativa förfarandet borde kommissionen ha beaktat de omständigheter som dessa handlingar hänför sig till. Dessa medlemsstater hänförde i detta sammanhang till punkterna 3.2 a och 4.1 a i tillkännagivandet om garantier.
- 324 Kommissionen och Republiken Frankrike anser att dessa argument ska underkännas. Kommissionen har i detta sammanhang anfört att de handlingar som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg grundar sig på inte har ingetts under det administrativa förfarandet och att den följaktligen inte hade någon skyldighet att beakta den av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg åberopade omständigheten.

- 325 Det ska inledningsvis påpekas att enligt punkt 3.2 a i tillkännagivandet om garantier är ett av de villkor som tillåter en medlemsstat att utesluta att det förekommer en fördel med tillämpning av denna att låntagaren inte är i ekonomiska svårigheter och enligt punkt 4.1 a i tillkännagivandet ska denna omständighet beaktas vid beräkningen av stödinslaget. Som följer av andra stycket i sistnämnda punkt anser kommissionen att för företag i svårigheter skulle en eventuell garantigivare på marknaden ta ut en hög avgift när garantin beviljas med tanke på den förväntade risken för betalningsförsummelse. Om sannolikheten för att låntagaren inte kommer att kunna betala tillbaka lånet blir särskilt stor kan det hända att en sådan marknadsmässig avgift inte finns, och i undantagsfall kan stödinslaget i garantin visa sig vara lika stort som det belopp som garantin faktiskt täcker.
- 326 Det första argument som ska prövas är Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att kommissionen, på grund av att EDF var ett företag i svårigheter, borde ha ansett att stödinslaget i kreditgarantin var lika stort som det belopp som garantin faktiskt täckte.
- 327 Det ska i detta sammanhang erinras om att enligt punkt 9 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 2004, s. 2) (nedan kallade riktlinjerna om företag i svårigheter), till vilka det hänvisas i tillkännagivandet om garantier, är ett företag i svårigheter om det inte med egna finansiella medel eller med medel från ägare/aktieägare eller långivare kan hejda förluster som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt.
- 328 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har, till stöd för sitt påstående att EDF var i ekonomiska svårigheter, lagt fram följande bevis:
- referenshandlingar som offentliggjorts av ett annat företag som delvis hade tagits över av EDF (nedan kallat det aktuella företaget) under de första kvartalen åren 2012, 2013 och 2014,
 - en artikel som publicerats den 27 februari 2011 på en webbplats,
 - en artikel som publicerats den 1 mars 2012 i en fransk dagstidning,
 - en artikel som publicerats den 8 april 2013 i en dagstidning i Förenade kungariket,
 - en artikel som publicerats den 26 februari 2014 i en tysk ekonomidagstidning,
 - en artikel som publicerats den 6 oktober 2014 i en tysk ekonomidagstidning,
 - en artikel som publicerats den 5 juni 2015 i en fransk dagstidning,
 - en artikel som publicerats den 17 februari 2016 i en fransk dagstidning,
 - en artikel som publicerats den 18 februari 2016 i en fransk dagstidning,
 - två artiklar som publicerats den 12 mars 2016 i en ekonomisk och finansiell dagstidning i Förenade kungariket,
 - en särskild rapport från den franska revisionsrätten om EDF:s internationella strategi från november 2015, och
 - en artikel av en oberoende organisation publicerad den 13 december 2012.
- 329 För det första kan det, när det gäller den artikel som publicerades den 27 februari 2011 på en webbplats, konstateras att den avser EDF:s ekonomiska situation och hänför till detta bolags skulder. Mot bakgrund av att den nämner att detta företag hade tilldelats betyget AA av ett

- kreditvärderingsinstitut, kan det inte av detta dras någon slutsats om att det aktuella bolagets skuldsättning hade nått en sådan punkt att det med största sannolikhet skulle försättas i konkurs på kort eller medellång sikt. Detta betyg motsvarar nämligen en hög kvalitet och en investering som i princip är säker.
- 330 För det andra kan av den artikel som publicerades i en dagstidning i Förenade kungariket den 8 april 2013 endast den slutsatsen dras att EDF:s ursprungliga partner i Hinkley Point C-projektet hade övergivit kärnkraften och att det, på grund av EDF:s skuld på 39 miljoner euro, inte var säkert att detta företag ensamt skulle kunna genomföra detta projekt. Däremot kan det inte av denna artikel utläsas att EDF var ett företag i svårigheter i den mening som avses i punkt 9 i riktlinjerna om företag i svårigheter.
- 331 För det tredje ska det, när det gäller den artikel som publicerades den 1 mars 2012 i en fransk dagstidning, och artiklarna som publicerades i en tysk ekonomidagstidning den 26 februari och den 6 oktober 2014, påpekas att de inte avser EDF, utan det aktuella bolaget. Vid tidpunkten för det angripna beslutet var detta sistnämnda bolag och EDF emellertid två olika företag och varken Republiken Österrike eller Storhertigdömet Luxemburg har lämnat uppgifter som gör det möjligt att konstatera att kommissionen, vid antagandet av det angripna beslutet, visste eller borde ha vetat att det bolag som nämns i dessa artiklar i framtiden delvis skulle övertas av EDF. Tvärtom ska det påpekas att, enligt kommissionens indikationer, vilka inte har ifrågasatts av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg, undertecknades överenskommelsen om EDF:s delvisa övertagande av det aktuella bolaget först den 29 juli 2015, alltså långt efter den 8 oktober 2014, det vill säga dagen för antagandet av det angripna beslutet. Följaktligen kan dessa artiklar inte styrka att EDF varit i ekonomiska svårigheter vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet. Dessa överväganden gäller även de referenshandlingar som det aktuella bolaget publicerade under de första kvartalen åren 2012, 2013 och 2014, samt den artikel som publicerades på webbplatsen, i den mån den innehåller information om detta sistnämnda bolag.
- 332 För det fjärde kan det, när det gäller de artiklar som publicerades i en fransk dagstidning den 5 juni 2015 samt den 17 och den 18 februari 2016, liksom den artikel som publicerades i en ekonomidagstidning i Förenade kungariket den 12 mars 2016, konstateras att de publicerades efter antagandet av det angripna beslutet.
- 333 Det ska i detta sammanhang erinras om att lagenligheten av kommissionens beslut i fråga om statligt stöd ska bedömas i förhållande till de upplysningar som kommissionen förfogade över då beslutet antogs (dom av den 10 juli 1986, Belgien/kommissionen, 234/84, EU:C:1986:302, punkt 16). I förevarande fall kunde kommissionen emellertid inte förfoga över dessa uppgifter, eftersom de artiklar som nämns i punkt 332 ovan publicerades efter antagandet av det angripna beslutet och ingenting i handlingarna visar att denna institution kunde förfoga över de uppgifter som de innehöll innan den antog detta beslut.
- 334 Under alla omständigheter skulle, även för det fall Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg skulle ha ingett de artiklar som nämns i punkt 328 ovan i syfte att styrka förekomsten av omständigheter som inträffat före antagandet av det angripna beslutet, dessa inte kunna styrka att EDF, före detta antagande, var ett företag i ekonomiska svårigheter i den mening som avses i punkt 9 i riktlinjerna om företag i svårigheter. I den mån det i dessa artiklar hänförs till avveckling av det aktuella bolaget och EDF:s övertagande av en del av detta bolag, ska det erinras om att dessa omständigheter inträffat efter detta antagande (se punkt 331 ovan). Vidare kan det konstateras att det inte av dessa artiklar kan dras slutsatsen att EDF:s skuld hade nått en sådan nivå att den, i avsaknad av ett ingripande utifrån, ledde till att företaget med största sannolikhet skulle försättas i konkurs på kort eller medellång sikt.

- 335 För det femte har Republiken Österrike gjort gällande att det följer av sidan 5 i den franska revisionsrättens särskilda rapport om EDF:s internationella strategi från november 2015 att detta bolag, i slutet av år 2009, befann sig i en ”ekonomiskt sårbar situation” och av sidan 7 i denna rapport att “[detta bolags] ekonomiska situation [var] sårbar även till priset av en ökad skuldsättning”.
- 336 Det ska i detta hänseende erinras om att det inte av den franska revisionsrättens särskilda rapport om EDF:s internationella strategi från november 2015 kan dras slutsatsen att EDF, vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet, var ett företag i ekonomisk svårighet i den mening som avses i punkt 9 i riktlinjerna om företag i svårighet. Det anges, på sidan 5 i denna rapport, att “[EDF], i slutet av 2009, befann sig i en ekonomiskt sårbar situation”, men det anges därefter att ”en ny konjunktur, motsvarande [revisionsrättens] kontrollperiod [hade] inletts och dominerades av överlåtelser med ett totalt belopp på nära 13 [miljarder euros]”. Vidare kan det konstateras att formuleringen på sidan 7 i denna rapport, enligt vilken ”aktieägarstatens huvudsakliga farhågor [hade] varit att koncernen skulle fortsätta att betala en stor utdelning, trots en ekonomiskt sårbar situation även till priset av en ökad skuldsättning”, inte visar att EDF:s skulder skulle ha lett till att företaget med största sannolikhet skulle försättas i konkurs på kort eller medellång sikt.
- 337 För det sjätte, vad beträffar artikeln av en oberoende organisation av den 13 december 2012, framgår det av denna att kostnaderna för att bygga kärnkraftsanläggningarna i Flamanville och i Olkiluoto har ökat. Först framgår det emellertid tydligt av det angripna beslutet att kommissionen beaktade dessa omständigheter. Vidare kan det konstateras att det inte av denna artikel kan utläsas att EDF eller det aktuella bolaget var i ekonomisk svårighet. Slutligen räcker det, när det gäller uppgifterna i denna artikel avseende detta sistnämnda bolag, att hänvisa till de överväganden som utvecklas i punkt 331 ovan. Denna artikel kan således inte heller styrka att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning.
- 338 De bevis som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har ingett kan således inte styrka att EDF var i ekonomisk svårighet i den mening som avses i punkt 9 i riktlinjerna om företag i svårighet. Följaktligen kan tribunalen inte godta dessa medlemsstaters argument att kommissionen, på grund av att EDF var ett företag i svårighet, borde ha beaktat att stödinslaget i kreditgarantin var lika stort som det belopp som faktiskt täcktes av denna garanti.
- 339 Den andra delen av prövningen avser Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument, i den mån de har till syfte att styrka att en marknadsekonomisk investerare, mot bakgrund av den ekonomiska situation som vilken EDF befann sig i, inte skulle ha godtagit en ränta på kreditgarantin på 295 räntepunkter. Det räcker i detta hänseende att påpeka att dessa medlemsstater inte har anfört några underbyggda argument som kan styrka att de överväganden som kommissionen utvecklat i punkt 9.5.3.1 i det angripna beslutet saknade trovärdighet. Bland annat har dessa medlemsstater inte anfört något argument som kan styrka att det var uppenbart oriktigt att grunda bedömningen på kreditbetyget BB eller Ba. De har inte heller anfört något argument som kan styrka att, för det första, jämförelsen mellan genomsnittet på 102 kreditswappar för europeiska företags kreditrisk inom riskkategorin BB å ena sidan och det medianvärde på 286 räntepunkter för denna riskkategori som kommissionen hade tagit fram å den andra samt, för det andra, den justering av räntan på denna kategori till 295 räntepunkter som den hade gjort för att bemöta kommissionens farhågor (se punkt 290 ovan) saknade trovärdighet.
- 340 Följaktligen ska Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att kommissionen skulle ha underlåtit att beakta de kriterier som anges i punkterna 3.2 a och 4.1 a i tillkännagivandet om garantier också underkännas, utan att tribunalen behöver uttala sig om kommissionens argument att de handlingar som dessa medlemsstater gett in inte hade getts in under det administrativa förfarandet.

– Argumentet att räntan borde ha uppgått till minst 400 räntepunkter

- 341 Republiken Österrike har i sin replik gjort gällande att enligt punkt 3.4 f sjätte stycket i tillkännagivandet om garantier ska en riskpremie uppgå till minst 400 räntepunkter. Vidare har inte kommissionen förklarat varför kreditgarantin, för vilken det föreskrivits en ränta justerad till 295 räntepunkter, var mindre riskabel.
- 342 Kommissionen och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 343 Det ska för det första påpekas att det kriterium som anges i punkt 3.4 f sjätte stycket i tillkännagivandet om garantier och till vilket det hänvisas i punkt 4.2 i detta tillkännagivande endast är tillämpligt på garantiordningar och inte på individuella garantier. Kreditgarantin utgör emellertid inte en garantiordning i den mening som avses i punkt 1.3 a i detta tillkännagivande.
- 344 För det andra kan det, under alla omständigheter, konstateras att det belopp på 400 räntepunkter som föreskrivs i punkt 3.4 f sjätte stycket i tillkännagivandet om garantier, i motsats till vad Republiken Österrike har antytt, inte direkt avser räntan på garantin. Som följer av punkt 3.4 f i detta tillkännagivande måste avgifterna täcka de normala risker som beviljandet av garantin är förknippat med, de administrativa kostnaderna för ordningen och en årlig avkastning på ett tillräckligt kapital. Den årliga avkastningen på ett tillräckligt kapital utgörs av en riskpremie, med ett eventuellt tillägg av en riskfri räntesats. Det belopp på 400 räntepunkter som anges i punkt 3.4 f sjätte stycket i detta tillkännagivande avser emellertid endast en normal riskpremie för eget kapital, vilken bör tas med i den garantiavgift som debiteras stödmottagarna. Av detta följer att räntan, i motsats till vad Republiken Österrike har antytt, inte kan jämföras direkt med den räntesats på 400 räntepunkter som föreskrivs i denna punkt.
- 345 För det tredje ska det dessutom påpekas att punkt 3.4 f sjätte stycket i tillkännagivandet om garantier begränsar sig till att precisera en del av en metod som gör det möjligt för en medlemsstat att sätta en ränta som motsvarar den ränta som en marknadsekonomisk garantigivare skulle ha krävt. Denna punkt hindrar emellertid inte alls att kommissionen, i stället för att följa denna metod, följer ett annat resonemang för att fastställa denna ränta, genom att som referens använda den ränta som marknadsekonomiska garantigivare skulle ha krävt för jämförbara projekt och genom att justera dessa räntor med beaktande av särdragen i det aktuella projektet. Följaktligen utgör inte denna punkt något hinder för det resonemang som kommissionen har följt i förevarande mål (se punkt 290 ovan).
- 346 Mot bakgrund av dessa överväganden ska även argumentet att kommissionen inte beaktade den beräkningsmetod som nämns i punkterna 3.4 f sjätte stycket och 4.2 i tillkännagivandet om garantier underkännas.
- 347 Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att de kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier inte har iakttagits kan således inte styrka att det föreligger något uppenbart fel som påverkar kommissionens överväganden i punkterna 475 och 476 i det angripna beslutet, enligt vilka den justerade räntan på kreditgarantin på 295 räntepunkter motsvarade en ränta som NNBG borde ha betalat om en sådan garanti hade erbjudits på marknaden.
- 348 Följaktligen ska dessa argument underkännas, utan att tribunalen behöver uttala sig om huruvida kommissionen, i förevarande mål, hade någon skyldighet att beakta de kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier.
- 349 Således ska alla de argument som avser kreditgarantin underkännas.

4) Kumuleringen av de aktuella åtgärderna

- 350 Republiken Österrike har, inom ramen för den femte grunden, gjort gällande att kommissionen inte beaktade kumuleringsprincipen som kräver att alla de aktuella åtgärderna ska kunna fastställas i deras helhet.
- 351 I detta hänseende ska för det första detta argument, i den mån Republiken Österrike genom detta återigen har gjort gällande att kommissionen hade en skyldighet beräkna det exakta bidragsbelopp som de aktuella åtgärderna motsvarar eller att den inte tillräckligt har fastställt stödinslaget i de olika aktuella åtgärderna, underkännas med hänvisning till punkterna 247–349 ovan.
- 352 För det andra ska det, i den mån Republiken Österrike genom detta argument har önskat göra gällande att kommissionen inte tillräckligt beaktade den kumulativa effekten av de tre aktuella åtgärderna, påpekas att detta argument avser en överkompensation. Det ska således beaktas inom ramen för prövningen av den sjätte grunden, vilken avser proportionaliteten i de aktuella åtgärderna.
- 353 Således ska även detta argument underkännas och därmed samtliga argument som har till syfte att visa att stödinslagen i de aktuella åtgärderna inte har fastställts tillräckligt.

c) Kostnaderna avseende hantering och förvaring av kärnavfall

- 354 Inom ramen för den femte grunden har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, i det angripna beslutet, inte tillräckligt fastställde kostnaderna för hantering och förvaring av kärnavfall.
- 355 I detta hänseende ska det för det första erinras om att den stödåtgärd som kommissionen förklarade förenlig endast avser CfD-kontraktet, ministeriets avtal och kreditgarantin. Däremot gäller det angripna beslutet inte det eventuella statliga stöd som Förenade kungariket beviljat för att täcka kostnaderna avseende hantering och förvaring av kärnavfall.
- 356 För det andra ska det påpekas att kommissionen, såsom framgår av skäl 461 i det angripna beslutet, inom ramen för sin bedömning av de aktuella åtgärderna, beaktade uppgifterna om kostnaderna avseende hantering och förvaring av kärnavfall som ingick i den finansiella modellen för Hinkley Point C. Som kommissionen med fog har anfört skulle dessa kostnader, eftersom de skulle bäras av kränkraftsoperatören, nämligen beaktas vid beräkningen av den nödvändiga avkastningsnivån, i syfte att skapa ett tillräckligt incitament.
- 357 För det tredje kan det konstateras att kommissionen, i skälen 460 och 461 i det angripna beslutet, uttryckligen erinrade om att alla inslag av ytterligare stöd, avseende utgifter för hantering och förvaring av kärnavfall som inte omfattades av de aktuella åtgärderna, skulle anmälas separat.
- 358 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan slutsatsen dras att kommissionen agerade i enlighet med de principer som det erinrats om i punkterna 263–266 ovan. Följaktligen kan Republiken Österrikes argument att kommissionen inte tillräckligt har fastställt kostnaderna för hantering och förvaring av avfall inte godtas.
- 359 Denna slutsats kan inte ifrågasättas av den omständigheten att Förenade kungariket, den 20 juli 2015, det vill säga efter antagandet av det angripna beslutet, anmälde metoden för prissättning för avtal om överföring av kärnavfall och att kommissionen, genom beslut av den 9 oktober 2015 i ärende SA.34962, Waste Contract for New Nuclear Power Stations (EUT C 161, 2016, s. 1), fastställde att denna metod utgjorde statligt stöd och förklarade den oförenlig med den inre marknaden med tillämpning av artikel 107.3 c FEUF. Dessa faktiska omständigheter inträffade nämligen efter antagandet av det angripna beslutet och kan således inte äventyra lagligheten av detta (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2014, DTS Distribuidora de Televisión

Digital/kommissionen, T-533/10, EU:T:2014:629, punkt 75). För det fall Republiken Österrike skulle anse att den stödåtgärd som godkändes genom beslutet av den 9 oktober 2015 inte borde ha förklarats förenlig med den inre marknaden, ankom det vidare på denna medlemsstat att göra gällande dessa argument inom ramen för en talan mot detta beslut. Dessa argument är däremot inte relevanta inom ramen för förevarande talan, vilken avser en begäran om ogiltigförklaring av det angripna beslutet, som inte gäller denna prissättningsmetod.

d) Ett eventuellt beviljande av framtida statliga stöd

- 360 Inom ramen för den femte grunden har Republiken Österrike gjort gällande att ytterligare stöd i framtiden eventuellt skulle kunna beviljas Hinkley Point C i form av en statlig garanti.
- 361 När det gäller detta argument räcker det att påpeka att det hänför sig till faktiska omständigheter som eventuellt skulle kunna inträffa efter dagen för antagandet av det angripna beslutet och således inte skulle kunna äventyra lagligheten av detta (se punkt 359 ovan). I den mån Republiken Österrike anser att allt ytterligare stöd skulle vara oförenligt med den inre marknaden, kan dessa argument under alla omständigheter inte beaktas inom ramen för förevarande talan, vilken enbart avser en begäran om ogiltigförklaring av det angripna beslutet som rör de aktuella åtgärderna.
- 362 Således kan tribunalen inte godta ett argument som har till syfte att visa att stödlagen i de aktuella åtgärderna inte har fastställts tillräckligt.

3. Argumenten avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten

- 363 När det gäller Republiken Österrikes argument om ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, som den har gjort gällande inom ramen för den nionde grundens fjärde del, räcker det att påpeka att de grundar sig på den felaktiga förutsättningen att kommissionen hade en skyldighet att närmare fastställa de aktuella åtgärderna. Följaktligen kan dessa argument inte godtas.
- 364 Republiken Österrikes argument att den metod som kommissionen använt för att fastställa stödlaget i kreditgarantin var obegriplig kan inte heller godtas. Som den redan har angett i punkterna 285–349 ovan, framgår det nämligen tillräckligt tydligt av det angripna beslutet att kommissionen justerade villkoren för den kreditgaranti som Förenade kungariket anmält så att stödlaget i denna garanti skulle reduceras till ett minimum.
- 365 Följaktligen kan inte heller de argument som avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten godtas.
- 366 Således underkänner tribunalen den femte och den åttonde grunden, liksom den nionde grundens fjärde del, med förbehåll för prövningen av argumentet avseende inlåsningseffekten på den inre marknaden för elektricitet och de aktuella åtgärdernas effekter på priserna denna marknad (se punkt 273 ovan) och argumentet att kommissionen inte tillräckligt beaktade den kumulativa effekten av de tre aktuella åtgärderna (se punkt 352 ovan), som kommer att beaktas inom ramen för prövningen av den sjätte grunden.

F. Den sjätte grunden, den tredje delens andra invändning och den sjätte delen i den nionde grunden, avseende kontroll av de aktuella åtgärdernas proportionalitet

- 367 Den sjätte grunden, den tredje delens andra invändning och den sjätte delen i den nionde grunden avser kommissionens överväganden i punkterna 9.5 och 9.6 i det angripna beslutet, enligt vilka de aktuella åtgärderna var förenliga med proportionalitetsprincipen. I skäl 548 i detta beslut konstaterade kommissionen, med förbehåll för en justering av räntan på kreditgarantin till 295 räntepunkter och en

ändring av mekanismerna på området vinstfördelning, att snedvridningarna av konkurrensen till följd av anläggandet av Hinkley Point C begränsades till ett nödvändigt minimum och uppvägdes av åtgärdernas positiva effekter.

368 Inledningsvis ska en prövning göras av den sjätte grunden, vilken har till syfte att visa att det föreligger fel beträffande kontrollen av huruvida de aktuella åtgärderna var proportionerliga. Därefter ska tribunalen pröva den tredje delens andra invändning och den sjätte delen i den nionde grunden, avseende bland annat en otillräcklig motivering.

1. Den sjätte grunden, avseende kontrollen av huruvida de aktuella åtgärderna var proportionerliga

369 Till stöd för den sjätte grunden har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att kommissionens överväganden i punkterna 9.5 och 9.6 i det angripna beslutet är behäftade med uppenbara fel.

370 I detta sammanhang ska det inledningsvis erinras om att ett statligt stöd, för att vara förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF, ska vara lämpligt och nödvändigt för att uppfylla det eftersträlvade målet av allmänt intresse. Vidare får inte den påverkan på handelsvillkoren och den snedvridning av konkurrensen som det orsakar vara oproportionerliga i förhållande till de positiva effekter som det medför (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 1998, *British Airways m.fl./kommissionen*, T-371/94 och T-394/94, EU:T:1998:140, punkterna 282 och 283, och dom av den 26 februari 2015, *Frankrike/kommissionen*, T-135/12, ej publicerad, EU:T:2015:116, punkt 60).

371 Det ska även erinras om att Förenade kungariket, såsom har angetts i punkterna 79–128 ovan, inte bara hade rätt att välja den kärnteknik som energikälla som ska ingå i medlemsstatens energimix. Förenade kungariket hade, mot bakgrund av artikel 2 c och artikel 192 första stycket i Euratomfördraget, även rätt att fastställa uppbyggnaden av ny kapacitet för kärnenergiproduktion som ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF.

372 När det gäller omfattningen av den prövning som tribunalen ska göra i förevarande sammanhang, ska det påpekas att kommissionen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av artikel 107.3 c FEUF. Följaktligen är den prövning som tribunalen ska göra begränsad (se punkterna 160 och 161 ovan).

373 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som en prövning ska göras av de argument som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anfört till stöd för den sjätte grunden, vilka kan delas upp i tre delar, varav den första avser huruvida de aktuella åtgärderna var lämpliga, den andra huruvida de var nödvändiga och den tredje en avvägning mellan de positiva och de negativa effekterna av dessa.

a) Huruvida de aktuella åtgärderna var lämpliga

374 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att de aktuella åtgärderna, i motsats till vad kommissionen har angett, inte var lämpliga för att uppfylla vare sig målet avseende förbättring av försörjningstryggheten, diversifiering av elleverantörer eller minskade koldioxidutsläpp.

375 För det första har Republiken Österrike gjort gällande att de aktuella åtgärderna inte är lämpliga för att förbättra försörjningstryggheten och för att uppnå en diversifiering av elleverantörerna.

- 376 Republiken Österrike har, beträffande försörjningstryggheten, anfört att kärnenergi inte innebär någon fördel i förhållande till andra mer ekologiska och mindre kostsamma energikällor. För det första blir medlemsstaterna beroende av import när det gäller uranmalm. Vidare är kärnkraftsanläggningar mycket känsliga för temperaturökningar på grund av deras stora behov av kallt vatten. I övrigt är små decentraliserade el-anläggningar mindre kostsamma och kan snabbt startas och stängas av, vilket möjliggör en större reaktivitet i förhållande till en efterfrågan på el som ökar snabbt. Dessutom är ett fel i en liten elanläggning mycket lättare att hantera än ett fel i en kärnkraftsanläggning. Tillika har kommissionen, i de olika scenarier som den beskrivit, inte beaktat sammanlänkingsplanen, som bland annat har till syfte att integrera förnybara energikällor, och den framtida tekniska utvecklingen. Därutöver kommer det, enligt Republiken Österrike, i framtiden att ske en väsentlig ökning av kapaciteten för energiproduktion i Förenade kungariket. Slutligen har kommissionen inte tillräckligt undersökt möjligheten att lösa eventuella försörjningsproblem genom att vidta olika åtgärder för energieffektivitet.
- 377 Vidare har Republiken Österrike gjort gällande att de aktuella åtgärderna inte bidrar till diversifieringen av elleverantörer utan har motsatt verkan. Utvidgningen av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point begränsar statens medel, minskar kraftigt den budget som avsätts till förnybar energi och hindrar fortskridandet av projekten för drift och utveckling av förnybara energikällor. Åtgärderna bidrar även till förevigandet av kärnenergin på bekostnad av förnybar energi och, följaktligen, till upprätthållandet av den nuvarande försörjningsstrukturen präglad av en stor del kärnenergi. Följaktligen strider dessa åtgärder mot det syfte som påstås eftersträvas avseende diversifiering av elleverantörer.
- 378 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att de aktuella åtgärderna inte är lämpliga för att uppfylla målet avseende minskade koldioxidutsläpp. Kärnkraft har visat sig betydligt dyrare än, exempelvis, vindkraft och vattenkraft. Enligt Republiken Österrike hade, om åtgärderna användes till dessa typer av energiproduktion, koldioxidutsläppen kunnat minskas ytterligare.
- 379 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 380 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, i punkt 9.2 i det angripna beslutet, identifierade främjande av kärnenergin och, mer specifikt, skapandet av ny kapacitet för produktion av kärnenergi, som det mål av allmänt intresse som eftersträvas med de aktuella åtgärderna. Såsom angetts inom ramen för prövningen av den fjärde grunden, har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg inte anfört några argument som kan medföra att denna slutsats ifrågasätts.
- 381 Det kan emellertid konstateras att Republiken Österrikes argument begränsar sig till ett ifrågasättande av huruvida de aktuella åtgärderna är lämpliga när det gäller eftersträvandet av andra mål, såsom förbättring av försörjningstryggheten, diversifiering av leverantörer och minskning av koldioxidutsläpp. Däremot avser de inte något ifrågasättande av huruvida dessa åtgärder är lämpliga vad beträffar det mål av allmänt intresse som Förenade kungariket har fastställt, nämligen skapandet av ny kapacitet för produktion av kärnenergi, vilket kommissionen har beaktat. Av detta följer att de argument som Republiken Österrike har anfört inte kan medföra ett ifrågasättande av huruvida kommissionens överväganden avseende lämpligheten av dessa åtgärder är välgrundade. De kan således inte godtas i detta sammanhang.
- 382 Det kan emellertid konstateras att vissa av de argument som Republiken Österrike har anfört i huvudsak avser den avvägning mellan de aktuella åtgärdernas positiva respektive negativa effekter som kommissionen gjorde i det angripna beslutet. Dessa argument ska beaktas inom ramen för den sjätte grundens tredje del, vilken gäller denna avvägning.

b) Huruvida de aktuella åtgärderna var nödvändiga

- 383 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att de aktuella åtgärderna gör utöver vad som är nödvändigt för uppfyllandet av målen avseende en förbättring av försörjningstryggheten, diversifiering av leverantörer och minskade koldioxidutsläpp och således orsakar en alltför långtgående snedvridning av konkurrensen. Stödmekanismen i CfD-kontraktet, vilken gör det möjligt att, tack vare garanterade grundpriser, investera i kapacitet för produktion av kärnenergi, kan påverka konkurrensvillkoren på energimarknaden i Förenade kungariket. Bland annat uppmuntras Hinkley Point C att producera även när elpriserna är negativa. Detta medför negativa effekter på nämnda marknad, i form av funktionsstörningar, och medför nackdelar för alternativa elleverantörer. Producenter av förnybar energi utesluts från marknaden, på grund av att de saknar villkor som är jämförbara med dem som ingår i CfD-kontraktet.
- 384 I detta sammanhang har Republiken Österrike som första argument gjort gällande att en ökning av utbudet av el som produceras av kärnkraftsanläggningar till följd av deras subvention kommer att påverka meritkurvan till förmån för dem, medföra funktionsstörningar på energimarknaden och kunna leda till att tekniker som effektivt kan stabilisera nätverken, däribland gasanläggningar, utesluts. Enligt denna medlemsstat skulle detta äventyra utarbetandet av en effektiv kombination av produktionskapaciteter grundad på flexibla gasanläggningar tillsammans med instabil vindkraft, genom att göra drift och underhåll av ett växande antal gasanläggningar olönsamma. Den anser nämligen att gasanläggningar kommer att möta de största svårigheterna för att finnas kvar på marknaden år 2030, medan subventionerade kärnkraftsanläggningar, såsom Hinkley Point C, kommer att generera hög täckning med anledning av det stöd som de beviljas och kommer att uppmuntras att förse nätverket med el på ett godtyckligt sätt under de faser detta redan mottar en betydande överföring av el från förnybara energikällor. Detta skulle äventyra försörjningstryggheten på grund av den förutsägbara minskningen av kapaciteten för flexibel produktion.
- 385 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att de aktuella åtgärderna, i motsats till vad kommissionen har angett, inte medför något lämpligt incitament för genomförandet av investeringarna. Mot bakgrund av konsekvenserna av dessa åtgärder är det incitament som denna institution förutsätter för mottagaren inte lämpligt för att uppfylla det eftersträvade målet. Dessa åtgärder skapar strukturer av felaktiga incitament för produktion av elektrisk energi, som till och med, under vissa marknadsvillkor, skulle kunna påverka försörjningstryggheten i stället för att garantera den. Vidare kan snedvridningar av marknaden och funktionsstörningar uppkomma och påverka såväl den nationella som den europeiska elmarknaden. För det första leder främjande av kärnenergi till potentiell överkapacitet av icke-flexibel produktion. På grund av subventionsmekanismen uppmuntras NNBG, i egenskap av Hinkley Point C:s operatör, inte ekonomiskt att minska den producerade mängden el i händelse av ett överutbud, utan att i stället producera för att förse nätverket med el, utan att beakta nätverkets situation. Detta får till effekt att producenterna av förnybar energi, särskilt de vindkraftinstallationer som Förenade kungariket hade ambitionen att tillverka, blir tvungna att artificiellt minska sin tillförsel, för att inte påverka nätverkets stabilitet. Enligt Republiken Österrike kommer dessa producenter att dra sig tillbaka från marknaden, bli tvungna att betala negativa priser för deras produktion och kommer att förlora deras subventioner eller möjligheten att erhålla eventuella subventioner. Vidare bidrar Hinkley Point C direkt till att göra scenariot med negativa priser än mer sannolikt. Då en kärnkraftsanläggning under alla omständigheter, med eller utan statligt stöd, endast har begränsade möjligheter att reagera på marknadspriserna, på toppar i efterfrågan och på allt som kan äventyra nätverkets stabilitet, bidrar en subventionerad anläggning genom ett CfD-kontrakt således mer specifikt till att negativt påverka marknadsvillkoren för konkurrerande tekniker och de kan, med hjälp av betydande subventioner, utesluta tekniker med lägre marginalkostnader från marknaden. Slutligen har Republiken Österrike tillagt att priset på el per megawatt/timme som produceras av Hinkley Point C kommer att vara dubbelt så högt som det pris som nu erbjuds på marknaden.

- 386 För det tredje har Republiken Österrike gjort gällande att de aktuella åtgärderna är till alltför stor nackdel för de övriga teknikerna. I motsats till vad kommissionen angett i sina överväganden, kan andra tekniker inte stödjas på liknande sätt av CfD-kontrakten. Stöd till energiproduktion från förnybara energikällor är underställda specifika kriterier som är mycket strikta och tydligt definierade i förordning nr 651/2014 och riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi 2014–2020. Dessa åtgärder, särskilt CfD-kontraktet, uppfyller emellertid inget av dessa villkor. Tvärtom medför dessa åtgärder till och med ett uteslutande av producenter av förnybar energi, särskilt eftersom de inte kan få stöd som är jämförbart med det stöd som kärnkraftsoperatörerna får. Dessutom gör dessa åtgärder det möjligt för NNBG att erhålla subventioner utan att alls beakta nätverkets situation, medan exempelvis vindkraftsanläggningar måste arbeta för en stabilitet i nätverket för deras eltillförsel och, följaktligen, på deras möjlighet att erhålla eventuella subventioner.
- 387 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 388 Inledningsvis ska det påpekas att de argument som Republiken Österrike har anfört i huvudsak avser tre invändningar, varav den första är att de aktuella åtgärderna inte var nödvändiga för att uppfylla målen avseende förbättring av försörjningstryggheten, diversifiering av leverantörer och minskade koldioxidutsläpp. Den andra invändningen är att anläggningar av mindre storlek hade räckt och den tredje att kommissionen inte tillräckligt har granskat risken för överkompensation.
- 389 För det första ska en prövning göras av Republiken Österrikes argument att de aktuella åtgärderna inte var nödvändiga för att uppfylla målen avseende förbättring av försörjningstryggheten, diversifieringen av leverantörer och minskade koldioxidutsläpp.
- 390 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, i det angripna beslutet, beaktade det mål av allmänt intresse som avsåg att skapa ny kapacitet för produktion av kärnenergi (se punkt 380 ovan). Följaktligen kan Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att de aktuella åtgärderna inte var nödvändiga för att uppfylla målen avseende förbättring av försörjningstryggheten, diversifiering av leverantörer och minskade koldioxidutsläpp inte medföra ett ifrågasättande av att kommissionens överväganden var välgrundade. De kan således inte godtas.
- 391 För det andra godtar tribunalen inte Republiken Österrikes argument att det skulle räcka med mindre, potentiellt föränderliga, anläggningar, eftersom dessa anläggningar skulle kunna sättas igång snabbare och ett fel i en sådan anläggning skulle vara mer hanterbart än om det inträffade i Hinkley Point. Eftersom detta argument avser anläggningar som inte drivs av kärnkraft, räcker det nämligen att erinra om att dessa anläggningar inte är lämpliga för att uppfylla det mål avseende främjande av kärnenergi som eftersträvas med de aktuella åtgärderna. I övrigt räcker det att konstatera att Republiken Österrike inte har angett skälen till varför byggandet av flera mindre kärnkraftsanläggningar i syfte att skapa samma grundläggande kärnenergiförsörjning som Hinkley Point C skulle få en mer begränsad effekt på handelsvillkoren och på konkurrensen än byggandet av denna anläggning.
- 392 För det tredje har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt har beaktat den omständigheten att Förenade kungariket har föreskrivit tre åtgärder, vars individuella belopp redan är exceptionellt högt. I det angripna beslutet har denna institution begränsat sig till att motivera vart och ett av stödlagen separat, dock utan att beakta deras kumulativa effekt. Detta argument och det som gjorts gällande inom ramen för den femte grunden, enligt vilket kommissionen har underlåtit att beakta den kumulativa effekten av de aktuella åtgärderna (se punkt 352 ovan) överlappar varandra. I detta sammanhang bör även det argument som anförts inom ramen för den första grunden, enligt vilket det inte var nödvändigt att "immunisera" Hinkley Points C:s operatörer (se punkt 196 ovan), beaktas.

- 393 Inledningsvis ska Republiken Österrikes argument att kommissionen begränsat sig till att granska de aktuella åtgärderna individuellt och inte beaktat deras kumulativa effekt underkännas. Det framgår nämligen av skäl 337 i det angripna beslutet att kommissionen ansåg att dessa åtgärder var inbördes sammanlänkade. Vidare följer det av skälen 407 och 479 i detta beslut att kommissionen, inom ramen för granskningen av huruvida dessa åtgärder var proportionerliga, har beaktat denna koppling. Kommissionen konstaterade nämligen i dessa skäl att den avkastningsgrad på vilken lösenpriset för CfD-kontraktet hade beräknats överensstämde med den övergripande åtgärdsramen kring projektet. Ministeriets avtal och kreditgarantin ingår emellertid bland dessa åtgärder. Av detta följer att kommissionen, vid bedömningen av huruvida stödslaget i CfD-kontraktet var nödvändigt, beaktade de stödslag som ingick i de båda andra aktuella åtgärderna.
- 394 Vidare kan det konstateras att Republiken Österrike inte har anfört något underbyggt argument som kan styrka att de stödslag som ingår i de olika aktuella åtgärderna skulle vara alltför höga i förhållande till målet att frambringa ett beslut om investering i ny kapacitet för produktion av kärnenergi.
- 395 När det för det första gäller kreditgarantin, ska det erinras om att kommissionen krävde att beloppet för dess ränta skulle ändras i syfte att minska stödslaget i denna garanti till ett minimum. Det ska i detta hänseende även erinras om att prövningen av den åttonde grunden inte visade att kommissionen gjort någon uppenbart oriktig bedömning i detta hänseende (se punkterna 285–349 ovan).
- 396 Vidare ska det, beträffande ministeriets avtal, erinras om att det stödslag som ingår i detta är begränsat till en avtalsmässig rätt som, i händelse av en politiskt motiverad tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point, befriar NNBG:s investerare från avgifter och förlorad tid när det gäller verkställigheten av rättigheter som härrör från allmänna principer om ersättning vid förlorad äganderätt (se punkt 277 ovan).
- 397 Såvitt avser Republiken Österrikes argument att det inte var nödvändigt att ”immunisera” NNBG och dess investerare mot varje juridisk risk, ska det påpekas att de aktuella åtgärderna inte skyddar NNBG mot varje risk, utan att detta företag bland annat är utsatt för en risk knuten till byggförseningar eller ofullständig byggnad av Hinkley Point C, en risk för låg prestationsnivå och en risk för dåliga resultat. Vidare kan det, mot bakgrund av det mål som eftersträvas med dessa åtgärder, vilket är att skapa ett incitament för investeringar i ny kapacitet för produktion av kärnenergi, inte anses uppenbart felaktigt att ha använt ett sådant instrument som ministeriets avtal för att begränsa de risker som dessa investeringar kommer att utsättas för, i syfte att minska beloppet för det lösenpris som garanteras av CfD-kontraktet.
- 398 Slutligen kan det, när det gäller CfD-kontraktet, konstateras att Republiken Österrike inte har anfört något underbyggt argument som kan styrka att kommissionens övervägande att lösenpriset inte överskred det belopp som var nödvändigt för att utlösa ett beslut att investera i Hinkley Point C var uppenbart oriktigt. Det ska i detta sammanhang erinras om att lösenpriset hade fastställts med beaktande av avkastningen och att kommissionen, i punkterna 9.5.3.2 och 9.5.3.3 i det angripna beslutet, ansåg att denna avkastning, med förbehåll för en ändring av mekanismerna på området vinstdelning, var förenlig med den avkastning som ett projekt av en storlek jämförbar med byggandet av Hinkley Point C skulle kunna ge, och präglad av en jämförbar nivå av osäkerhet. Republiken Österrike har emellertid inte gjort gällande något argument som kan visa att dessa överväganden var behäftade med uppenbara fel i bedömningen.
- 399 Av detta följer att samtliga argument som har till syfte att ifrågasätta huruvida de aktuella åtgärderna var nödvändiga ska underkännas.

400 I förevarande fall har Republiken Österrike emellertid även gjort gällande argument som avser kommissionens avvägning mellan de positiva och de negativa effekterna av de aktuella åtgärderna. Dessa argument kommer att beaktas inom ramen för förevarande grunds tredje del, vilken avser denna avvägning.

c) Avvägningen mellan positiva och negativa effekter av de aktuella åtgärderna

401 Den tredje delgrunden avser kommissionens slutsats i skälen 547 och 548 i det angripna beslutet, enligt vilken risken för snedvridning av konkurrensen till följd av de aktuella åtgärderna, mot bakgrund av justeringen av räntan på kreditgarantin och de åtaganden som EDF gjort, var begränsad och uppvägdes av de positiva effekterna av dessa.

402 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har bestritt denna slutsats. Enligt dessa medlemsstater är de nackdelar som följer av dessa åtgärder oproportionerliga i förhållande till de fördelar som de medför. Republiken Österrike har gjort gällande att de eventuella fördelar som följer av dessa åtgärder, i motsats till vad kommissionen har påstått, inte står i proportion till de nackdelar som följer av dessa, såsom snedvridning av konkurrensen till förfång för andra elleverantörer och skapande av betydande funktionsstörningar på elmarknaden. Inledningsvis har kommissionen underlåtit att beakta de negativa effekterna av dessa åtgärder för de övriga elleverantörerna, särskilt de betydande negativa effekterna för leverantörerna av förnybar energi. Dessutom skapar dessa åtgärder incitament som medför funktionsstörningar. Vidare har kommissionen, inom ramen för denna avvägning, underlåtit att beakta vissa grundläggande aspekter som även talade mot godkännandet av samma åtgärder. För det första har effekterna på elmarknaden inte analyserats tillräckligt. För det andra har det angripna beslutet prejudikatsvärde för många kärnanläggningar som planeras, men som för närvarande inte har uppförts på grund av att de inte skulle vara lönsamma utan statligt stöd. För det tredje har inte de betydande konsekvenserna för konsumenter beaktats i tillräcklig utsträckning. Enbart den omständigheten att de alternativa lösningarna för täckningen av Förenade kungarikets framtida elbehov knappt har studerats, gör det möjligt att dra slutsatsen att konsumenternas välbefinnande inte har beaktats tillräckligt. En avreglerad sektor som elsektorn borde i princip kunna fungera utan något betydande statligt stöd. Följaktligen är beloppet för de åtgärder som Förenade kungarikets skattebetalare ska stå för än mer förvånande. För det fjärde har effekterna på miljön, när det gäller bland annat förvaring av avfall, och som även rör konsumenter eller skattebetalare, inte beaktats tillräckligt.

403 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.

404 De av Republiken Österrike anförda argumenten kan delas in i fyra grupper. En första grupp av argument avser att ifrågasätta de positiva effekterna av de aktuella åtgärderna som kommissionen har beaktat. En andra grupp av argument avser kommissionens slutsats att den snedvridning av konkurrensen som orsakats av dessa åtgärder var begränsad. En tredje grupp av argument gäller den avvägning mellan de positiva och de negativa effekterna av dessa åtgärder som kommissionen har gjort. En fjärde grupp av argument avser att kommissionen har underlåtit att beakta omständigheter som var relevanta.

1) De av kommissionen fastställda positiva effekterna av de aktuella åtgärderna

405 Inledningsvis ska det, när det gäller de av kommissionen fastställda positiva effekterna av de aktuella åtgärderna, påpekas att det följer av skälen 2–11 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet att dessa åtgärder ingår i en samling energipolitiska åtgärder som Förenade kungariket vidtagit inom ramen för reformen av elmarknaden. Denna strategi har till syfte att genomföra försörjningstryggheten, diversifieringen av källor och minskningen av koldioxidutsläpp. Som följer av skälen 199, 404 och 508–511 i det angripna beslutet kommer Förenade kungariket,

mellan 2021 och 2030, att behöva ny kapacitet av energiproduktion som kan leverera cirka 60 GW. Mot bakgrund av planerna på stängning av befintliga kärnkraftsanläggningar och kolkraftverk, har byggandet av Hinkley Point C till syfte att begränsa minskningen av andelen kärnenergi som bidrag till det totala energibehovet. Enligt kommissionens konstateranden är det inte möjligt att avhjälpa den framtida bristen på energiproduktionskapacitet som skapas dels av ökningen av efterfrågan, dels av stängningen av befintliga kärnkraftsanläggningar, endast med användning av förnybar energi. I detta sammanhang beaktade kommissionen den omständigheten att kärnkraft representerar ett sätt för grundläggande elförsörjning, det vill säga en form av kontinuerlig energiproduktion, som inte är varierande, i motsats till många tekniker för energiproduktion från förnybara källor. Kommissionen angav även att den kapacitetsersättning som Hinkley Point C förväntades leverera motsvarade 14 GW landbaserad vindkraft eller 11 GW havsbaserad vindkraft och konstaterade att en sådan kapacitet knappast kunde tillhandahållas inom samma tidsram.

406 Vidare ska det påpekas att även om de aktuella åtgärdernas lämplighet och nödvändighet ska bedömas mot bakgrund av det mål av allmänt intresse som består i att skapa ny kapacitet för produktion av kärnenergi, inom ramen för avvägningen mellan fördelar och nackdelar med dessa åtgärder, ska samtliga positiva effekter som sådan ny kapacitet medför beaktas.

407 I övrigt kan det, beträffande de argument som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anfört, inbegripet dem som har anförts till stöd för den sjätte grundens första och andra del (se punkterna 382 och 398 ovan), i huvudsak konstateras att dessa medlemsstater har gjort gällande sju invändningar i syfte att ifrågasätta kommissionens överväganden avseende de positiva effekterna av de aktuella åtgärderna. För det första har Republiken Österrike gjort gällande argument i syfte att ifrågasätta existensen av en framtida brist på kapacitet för energiproduktion i Förenade kungariket. För det andra har den gjort gällande att konceptet baslast utgör en anakronism. För det tredje har Republiken Österrike, liksom Storhertigdömet Luxemburg, beträffande kärnenergi gjort gällande att försörjningstryggheten avseende uran inte är garanterad. För det fjärde har den gjort gällande att kärnkraftsanläggningarna är känsliga för temperaturökningar. För det femte har den gjort gällande konsekvenserna av ett fel i kärnkraftsanläggningen Hinkley Point. För det sjätte har Storhertigdömet Luxemburg ifrågasatt kommissionens övervägande enligt vilket kärnenergi är en energi med låga koldioxidutsläpp. För det sjunde har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att byggandet av Hinkley Point C inte kommer att vara färdigt i tid.

i) Argumenten avseende ifrågasättande av existensen av en framtida brist på kapacitet för energiproduktion

408 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionens konstaterande av en framtida brist på kapacitet för energiproduktion är uppenbart felaktigt. I detta sammanhang har den gjort gällande att kommissionen, inom ramen för de olika scenarier som den har granskat, inte har beaktat förändringarna på elmarknaden till följd av sådana åtgärder som smarta mätare, smarta elnät, smarta hem och förvaringskapacitet. Enligt Republiken Österrike har kommissionen inte heller tillräckligt beaktat möjligheten att importera el från andra medlemsstater och utsikterna för en betydande ökning av kapacitet för elproduktion i Förenade kungariket.

409 Det ska för det första erinras om att kommissionen, när det gäller existensen av en framtida brist på kapacitet för energiproduktion, har beaktat Förenade kungarikets prognoser. Som följer av skälen 250–258 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet har denna medlemsstat, inom ramen för dessa prognoser, beaktat ökningen av andra former av kapacitet för elproduktion, åtgärder för energieffektivitet och möjligheten att importera energi från andra medlemsstater genom sammanlänkningslinjer. Som följer av skälen 259–263 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, hyste kommissionen visserligen, vid den tidpunkt då den antog detta beslut, tvivel beträffande Förenade kungarikets bedömning. Det följer emellertid bland annat av skäl 510 i det angripna beslutet att kommissionen, efter en fördjupad granskning, erkände det av Förenade

kungariket identifierade behovet av ny kapacitet för energiproduktion som kan ge 60 GW mellan 2021 och 2030. Av detta följer att Republiken Österrikes argument att kommissionen inte har beaktat den framtida utvecklingen av elmarknaden inte kan godtas.

- 410 För det andra ska det – när det gäller Republiken Österrikes argument att det följer av kommissionens rapport med titeln ”Investment perspectives in the electricity market” från juli 2015 att energiproduktionen i Förenade kungariket kommer att öka – erinras om att lagligheten av kommissionens beslut på området statligt stöd ska bedömas i förhållande till de upplysningar som kommissionen förfogade över då beslutet antogs (dom av den 10 juli 1986, Belgien/kommissionen, 234/84, EU:C:1986:302, punkt 16). I förevarande fall publicerades emellertid den rapport som Republiken Österrike har grundat sig på efter antagandet av det angripna beslutet och ingenting i handlingarna visar att denna institution kunde förfoga över upplysningar som denna rapport innehöll innan den antog detta beslut. Under alla omständigheter kan inte enbart argumentet att kapaciteten för energiproduktion från förnybara källor och således den intermittenta kapaciteten har ökat i Förenade kungariket omintetgöra trovärdigheten i kommissionens överväganden, enligt vilka Förenade kungariket, på grund av en ökning av efterfrågan och stängning av befintliga kärnkraftsanläggningar och kolkraftsanläggningar, kommer att konfronteras med en bristande kapacitet för energiproduktion.
- 411 Följaktligen ska samtliga Republiken Österrikes argument i syfte att ifrågasätta kommissionens konstaterande avseende existensen av en framtida brist på kapacitet för energiproduktion underkännas.

ii) Argumenten avseende anakronismen i konceptet avseende en bred baslastel

- 412 Republiken Österrike har anfört att konceptet med en bred baslastel är förlegat. Flexibla mindre anläggningar skulle vara att föredra.
- 413 Inledningsvis ska det erinras om att kommissionen, i skäl 404 i det angripna beslutet, konstaterade att många tekniker för förnybar energi var varierande, vilket innebar att de inte var ett lämpligt alternativ till en baslastteknik som kärnenergi. Den kapacitetsersättning som Hinkley Point C förväntas täcka motsvarade 14 GW landbaserad vindkraft eller 11 GW havsbaserad vindkraft, vilket knappast kunde tillhandahållas inom samma tidsram som den som planerats för byggandet av Hinkley Point C.
- 414 Vidare ska tribunalen pröva huruvida Republiken Österrikes argument kan frånta dessa överväganden deras trovärdighet.
- 415 För det första har Republiken Österrike åberopat en intervju av den 11 september 2015 med verkställande direktören för det företag som bland annat hanterar Förenade kungarikets el-transportnät. Den har gjort gällande att det av denna intervju framgår att användningen av stora kärnkraftsanläggningar är förlegad.
- 416 Det ska i detta hänseende påpekas att den aktuella intervjun spreds efter antagandet av det angripna beslutet och att den således inte kan leda till att lagligheten av detta ifrågasätts (se punkt 410 ovan). Detta är i än högre grad fallet eftersom vissa av dessa visioner hos verkställande direktören tar hänsyn till nya omständigheter som inträffat under år 2015, alltså efter antagandet av det angripna beslutet.
- 417 Vidare kan det under alla omständigheter konstateras att kärnenergi som tillförlitlig elproduktionskälla inte ifrågasattes i den aktuella intervjun. Även om användbarheten av baslastelen för konsumenter ifrågasattes på grundval av en prognos enligt vilken konsumenter själva skulle komma att producera el, angavs i övrigt i denna också att den hastighet med vilken denna utveckling skulle komma att ske inte var känd. Dessutom ifrågasattes inte att baslastelen kommer att förbli betydande för professionella kunder. Det ska vidare påpekas att en annan prognos som följer av denna intervju är att efterfrågan på el kommer att öka under 2020-talet. Mot bakgrund av dessa överväganden och med beaktande av

Förenade kungarikets rätt att välja mellan olika energikällor och den allmänna strukturen av dess energiförsörjning samt det breda utrymme för skönsmässig bedömning som landet förfogar över i detta hänseende (se punkt 372 ovan), kan slutsatsen dras att den aktuella intervjun inte kan visa att kommissionens överväganden som nämns i punkt 413 ovan är behäftade med ett uppenbart fel.

- 418 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att behovet av flexibla resurser i framtiden kommer att öka i förhållande till behovet av en baslastel och hänvisat till kommissionens rapport med titeln "Investment perspectives in the electricity market". I detta hänseende räcker det att erinra om att denna rapport, av de skäl som nämnts i punkt 410 ovan, inte kan medföra att lagligheten av det angripna beslutet ifrågasätts. Under alla omständigheter kan detta argument inte ta trovärdigheten ifrån kommissionens konstateranden att kapacitet för flexibel energiproduktion och med lågt koldioxidutsläpp knappast kunde tillhandahållas inom samma tidsram som den som planerats för byggandet av Hinkley Point C.
- 419 För det tredje har Republiken Österrike anfört att det följer av artikeln med titeln "Will the U. S. Ever Need to Build Another Coal or Nuclear Power Plant?", som publicerades den 22 april 2009 i en amerikansk tidskrift, att ordföranden för Federala amerikanska kommissionen för energireglering ansåg att konceptet baslastel kunde vara en anakronism.
- 420 I detta hänseende räcker det att konstatera att det, även om det framgår av denna artikel att ordföranden för Federala amerikanska kommissionen för energireglering ansåg att konceptet baslastel, i framtiden, skulle kunna bli anakroniskt, kan konstateras att det även av nämnda artikel framgår att det långt ifrån råder enighet om denna åsikt och att andra experter ansåg att kärnenergi skulle fortsätta att spela en betydande roll i framtiden. Mot bakgrund av det stora utrymme för skönsmässig bedömning som Förenade kungariket förfogar över när det gäller fastställandet av dess energiutbud, kan således inte heller denna artikel visa att kommissionens överväganden som sammanfattas i punkt 413 ovan är uppenbart felaktiga.
- 421 Således ska även Republiken Österrikes argument att konceptet avseende en bred baslastel är förlegat underkännas.

iii) Argumenten avseende uranförsörjningen

- 422 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att de kända urantillgångarna inte är obegränsade. Vidare importeras kärnbränsle i stor utsträckning från länder där den politiska situationen är instabil.
- 423 Inledningsvis ska det prövas huruvida argumentet avseende den begränsade karaktären av de kända urantillgångarna kan medföra att trovärdigheten i kommissionens överväganden beträffande de fördelar som följer av de aktuella åtgärderna ifrågasätts.
- 424 Det ska i detta hänseende påpekas att det följer av skäl 383 i det angripna beslutet att den beräknade driftstiden för Hinkley Point C är 60 år. Det ska även påpekas att urantillgångarna, enligt sammanfattningen i den "rödbok" som publicerades av Internationella atomenergiorganet, (IAEA) och av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) som kommissionen har ingett, var tillräckliga för de 150 kommande åren. Av detta följer att argumentet avseende reservernas begränsade art inte kan frånta trovärdigheten i kommissionens överväganden.
- 425 Denna slutsats ifrågasätts inte av Republiken Österrikes argument att det följer av sidan 10 i det vägledande kärnenergiprogrammet av den 4 oktober 2007 COM(2007) 565 final att i rimlig utsträckning trygga och återvinningsbara kända urantillgångar till konkurrenskraftiga priser med nuvarande förbrukningsnivåer kan tillgodose den kärntekniska industrins nivå under åtminstone 85 år.

- 426 Det kan för det första konstateras att detta vägledande program hänvisar till en prognos som anges i en tidigare version av den ”rödbok” som nämns i punkt 423 ovan, medan prognosen avseende en tid på 150 år följer av en senare version av denna bok.
- 427 För det andra och under alla omständigheter, även om det antas att i rimlig utsträckning trygga och återvinningsbara kända urantillgångar till konkurrenskraftiga priser med nuvarande förbrukningsnivåer endast kan tillgodose den kärntekniska industrins nivå under åtminstone 85 år, är denna längre tid den driftstid som beräknats för Hinkley Point C. Republiken Österrike har inte gjort gällande några underbyggda fakta som skulle kunna visa att utvecklingen av kärnenergi skulle vara sådan att de kända urantillgångarna skulle ta slut före slutet av denna period.
- 428 För det tredje ska, i detta sammanhang, hänsyn även tas till möjligheten att använda bränslen som redan har använts eller som kommer från utvecklingen av kärnvapen. När det gäller denna möjlighet, har Republiken Österrike begränsat sig till att göra gällande att det följer av sidan 18 i Euratoms försörjningsbyrås årliga rapport från 2014 att medlemsstaterna endast säkerställer 21 procent av återvinningskapaciteten, vilket inte är tillräckligt för att möta unionens behov. Det räcker emellertid att påpeka att det följer av sidorna 18 och 33 i denna rapport att det på global nivå finns en överkapacitet för omställning och att behoven hos unionens elproducenter är väl täckta på kort och medellång sikt.
- 429 Följaktligen kan argumentet att urantillgångarna är begränsade inte visa att kommissionen i sina överväganden har gjort någon uppenbart oriktig bedömning.
- 430 Vidare, när det gäller argumentet att unionen är starkt beroende av import av kärnbränsle från tredjeländer, ska det erinras om den ovannämnda möjligheten till återvinning av bränsle som redan använts eller härrör från kärnvapenutveckling och förekomsten av urangrutor inom unionens territorium, även om deras dimension är mycket begränsad.
- 431 Den omständigheten att en stor del uran importerats från tredjeländer kan i övrigt inte i sig visa att Hinkley Point C inte kommer att nå den planerade elproduktionen.
- 432 Republiken Österrike har emellertid gjort gällande att denna import till stor del kommer från länder där den politiska situationen är instabil.
- 433 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att en del av försörjningen kommer från Kanada och Australien och att Republiken Österrike inte har gjort gällande några argument i syfte att ifrågasätta att den politiska situationen i dessa länder är stabil.
- 434 För det andra befinner sig urantillgångarna, enligt kommissionens indikationer, vilka det hänvisas till på sidan 2 i det vägledande kärnenergiprogrammet av den 13 november 2008, COM(2008) 776 final, i områden som är stabila på ett geopolitiskt plan och som är mycket utspridda, vilket kan skingra risken för eventuella störningar i en eller flera av dessa områden medför en brist på uran för medlemsstaterna. Republiken Österrike har inte anfört några underbyggda argument som kan ifrågasätta dessa indikationer.
- 435 För det tredje ska, i detta sammanhang, kommissionens indikationer beaktas, vilka bekräftas på sidorna 4 och 11 i kommissionens tillkännagivande om det vägledande kärnenergiprogrammet av den 4 oktober 2007, enligt vilka europeiska företag är delägare i gruvor i tredjeländer samt internationella avtal som underlättar handel med material och kärnteknik har ingåtts med Australien, Kanada, Amerikas förenta stater, Japan och Republiken Kazakstan.
- 436 För det fjärde ska det erinras om att beroendet av bränsle som importerats från tredjeländer inte är specifikt för kärnenergi, utan även existerar beträffande andra tekniker, såsom gasanläggningar.

437 Följaktligen kan inte heller Republiken Österrikes argument att en mycket stor del av uranet måste importeras från tredjeländer frånta trovärdigheten i kommissionens överväganden avseende de positiva effekterna av de aktuella åtgärderna.

438 Således ska samtliga argument avseende urantillgångarna underkännas.

439 Slutligen, beträffande argumentet att kommissionen inte borde ha privilegierat import av uranmalm från tredjeländer framför import av el från andra medlemsstater, kan det konstateras att det rör avvägningen mellan fördelar och nackdelar med de aktuella åtgärderna. Det kommer således att beaktas inom ramen för prövningen av denna avvägning.

iv) Argumentet avseende kärnkraftsanläggningarnas känslighet för temperaturökningar

440 Republiken Österrike har gjort gällande att kärnkraftsanläggningarna är mycket känsliga för temperaturökningar på grund av deras stora behov av kallt vatten. Vid värmeböljor måste kärnkraftsanläggningarna således stängas.

441 För det första ska det påpekas att Republiken Österrike inte har gjort gällande någon omständighet som kan visa att kärnkraftsanläggningar, under normala klimatförhållanden, är särskilt känsliga för väderleksförhållanden, till skillnad från förnybara energikällor såsom vindkraft och solkraft.

442 För det andra ska det prövas huruvida Republiken Österrikes argument att värmeböljor skulle kunna påverka kärnkraftsanläggningar kan frånta trovärdigheten i kommissionens överväganden som sammanfattas i punkt 405 ovan.

443 Republiken Österrike har gjort gällande att kärnkraftsanläggningarnas känslighet för värmeböljor framgår av en handling med titeln "Nuclear Free Local Authorities briefing" av den 9 december 2014.

444 Det kan i detta hänseende konstateras att enligt detta dokument är det främsta skälet till bristande tillförlitlighet hos vissa kärnkraftsreaktorer att det rör sig om åldrande reaktorer, vars utgångsdatum är passerat. Byggandet av Hinkley Point C har emellertid just till syfte att ersätta åldrande kärnkraftsanläggningar. Vidare kan det konstateras att Republiken Österrike inte har anfört något argument som kan visa att Hinkley Point C, som kommer att ligga i Somerset, på Förenade kungarikets kust, skulle kunna vara särskilt utsatt för värmeböljor och få nedkylningsproblem.

445 Under alla omständigheter kan det konstateras att även om funktionen av Hinkley Point C, under exceptionella förhållanden, skulle påverkas av en värmebölja, skulle detta inte ifrågasätta själva den kapacitet för energiproduktion som följer av byggandet av denna enhet och som kommissionen beaktade i sina överväganden som sammanfattats i punkt 405 ovan. I detta sammanhang ska tribunalen även beakta kommissionens argument, enligt vilket värmeböljor medför en ökning av solenergiutvinningen och att det således existerar en viss kompenstationseffekt, vilken kan uppväga de eventuella konsekvenserna av alltför höga temperaturer på kärnenergiproduktionen.

446 Mot bakgrund av dessa överväganden kan slutsatsen dras att argumentet avseende effekter av värmeböljor inte kan visa att kommissionens överväganden avseende de positiva effekterna av de aktuella åtgärderna är behäftade med uppenbara fel.

v) Argumentet avseende eventuella konsekvenser av stopp

447 Republiken Österrike har gjort gällande de komplikationer som kan orsakas av ett stopp i en kärnkraftsanläggning och, mer specifikt, ett stopp i en anläggning av en sådan storlek som den framtida kärnkraftsanläggningen Hinkley Point.

- 448 Det ska i detta hänseende för det första påpekas att enligt kommissionens indikationer kommer produktionen i kärnkraftsanläggningen Hinkley Point att säkerställas av flera block med kärnkraftsanläggningar som använder olika tekniker, vilket kommer att göra det möjligt att programmera underhållsarbetet så att produktionen av baslastel fortskrider. Vidare har Republiken Österrike inte anfört några argument som medför att dessa indikationer ifrågasätts.
- 449 För det andra kan det konstateras att enbart den omständigheten att funktionen av Hinkley Point C skulle kunna påverkas av enstaka stopp inte i sig kan ifrågasätta den kapacitet för energiproduktion som denna enhet ger och som kommissionen beaktade i sina överväganden som sammanfattas i punkt 405 ovan.
- 450 Av detta följer att argumentet om eventuella konsekvenser av stopp inte kan omintetgöra trovärdigheten i kommissionens överväganden beträffande de fördelar som följer av de aktuella åtgärderna.

vi) Klassificeringen av kärnenergi som koldioxidsnål energi

- 451 Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att kommissionens övervägande enligt vilket kärnenergi är en koldioxidsnål teknik är uppenbart felaktigt. Kärnenergiteknik orsakar ett betydande koldioxidutsläpp, på grund av den koldioxid som produceras vid utvinning och behandling av uran samt vid byggande och avveckling av kärnkraftsanläggningar.
- 452 Det ska i detta hänseende inledningsvis erinras om att kommissionen, i det angripna beslutet, inte har identifierat minskning av koldioxidutsläpp som ett mål av allmänt intresse som i sig kan berättiga de aktuella åtgärderna. Såsom har angetts i punkt 405 ovan beaktade den emellertid, inom ramen för avvägningen mellan fördelar och nackdelar med de aktuella åtgärderna, den omständigheten att dessa åtgärder ingick i en global strategi som Förenade kungariket hade för att reformera sin elmarknad, bland annat i syfte att uppfylla målet avseende minskning av koldioxidutsläpp. Under dessa omständigheter ska en prövning göras av huruvida de av Storhertigdömet Luxemburg anförda argumenten kan visa att övervägandet, enligt vilket de aktuella åtgärderna ingick i denna globala strategi, är behäftat med en uppenbart felaktig bedömning.
- 453 Storhertigdömet Luxemburg har i huvudsak grundat sina argument, enligt vilka kärntekniken inte är en koldioxidsnål teknik, på en studie som publicerades år 2008 i en tidskrift och som har rubriken "Valuing the greenhouse gas emissions from nuclear power".
- 454 För det första kan det, när det gäller innehållet i den aktuella studien, konstateras att det inte av denna följer att kärnenergi är en energiform med stora koldioxidutsläpp. Tvärtom följer, vilket kommissionen med fog har påpekat, av denna studie att det genomsnittliga koldioxidutsläppet som sker genom kapacitet för kärnenergiproduktion är på 66 g koldioxidekvivalenter, jämfört med utsläpp från solkraft och biomassa, som ligger på mellan 13 och 41 g i koldioxidekvivalenter, medan fossila bränslen som gas, olja, diesel och kol ligger på mellan 443 och 1050 g koldioxidekvivalenter.
- 455 För det andra ska det påpekas att kommissionen har gjort gällande att de genomsnittliga koldioxidutsläppen från kapacitet för kärnenergiproduktion kommer att minska i framtiden. Koldioxidintensiteten från den elkonsumention som krävs för utvinning av råvaror, för byggande och för avveckling av en kärnkraftsanläggning kan minska, på grund av att denna el åtminstone delvis kommer att ersättas med el som inte släpper ut, eller åtminstone släpper ut mindre koldioxid. Dessa argument har inte bestritts av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg.
- 456 För det tredje ska det påpekas att kommissionen, å sin sida, har åberopat en annan studie, vilken härrör från 2012 och i vilken resultat från olika studier med ett mål jämförbart med det som Storhertigdömet Luxemburg har angett analyseras. Det kan emellertid konstateras att det framgår av

sidan 90 i denna andra studie, som publicerades fyra år senare än den som denna medlemsstat har ingett, att det i den vetenskapliga doktrinen anses att koldioxidutsläpp orsakade av kärnenergi endast utgör en bråkdel av dem som orsakas av användning av fossila bränslen för energiproduktion och att de är jämförbara med dem som orsakas av tekniker för förnybar energi.

457 Mot bakgrund av dessa omständigheter kan slutsatsen dras att Storhertigdömet Luxemburgs argument inte kan visa att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att anse att byggandet av Hinkley Point C ingick i en global strategi av Förenade kungariket för att reformera sin elmarknad, bland annat i syfte att uppfylla målet avseende en minskning av koldioxidutsläppen.

vii) Argumentet att Hinkley Point C kommer att vara färdig för sent

458 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har även gjort gällande att Hinkley Point C kommer att vara färdig och operationell först långt efter bristen på försörjning som Förenade kungariket har förespätt.

459 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att om NNBG inte respekterar den föreskrivna tidsplanen, riskerar det att förlora de fördelar som den beviljats genom CfD-kontraktet och att det således uppmanas att respektera denna tidsplan.

460 För det andra och under alla omständigheter ska det påpekas att Hinkley Point C planeras att tas i drift år 2023. Även för det fall igångsättningen skulle ske efter detta datum, är det inte uteslutet att den kan bidra till att uppfylla behoven av ny kapacitet för kärnenergiproduktion med förmåga att leverera 60 GW som identifierats av Förenade kungariket för perioden mellan 2021 och 2030.

461 Mot bakgrund av dessa överväganden ska även argumentet att byggandet av Hinkley Point C kommer att fullbordas för sent underkännas.

462 Således kan slutsatsen dras att inget av de av Republiken Österrike anförda argumenten kan medföra att kommissionens överväganden avseende de positiva effekterna av de aktuella åtgärderna ifrågasätts.

2) De negativa effekter som kommissionen har beaktat

463 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande argument i syfte att visa att kommissionens slutsats enligt vilken den snedvridning av konkurrensen som de aktuella åtgärderna orsakat var begränsad är uppenbart felaktig. I detta sammanhang ska tribunalen även beakta de argument som anförts inom ramen för den sjätte grundens första och andra del (se punkterna 382 och 398 ovan), argumentet att villkoren för handeln mellan medlemsstaterna påverkas (se punkt 125 ovan) samt argumentet avseende en inlåsningseffekt på den inre marknaden och de som rör de aktuella åtgärdernas inverkan på priserna på denna marknad, vilka utvecklades inom ramen för den femte grunden (se punkt 273 ovan).

464 Inledningsvis har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen har förbisett den omständigheten att de aktuella åtgärderna medför negativa effekter på den inre marknaden och i synnerhet på energimarknaden.

465 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen i punkt 7.9 i det angripna beslutet angav att de aktuella åtgärderna kunde snedvrیدا konkurrensen avseende produktionen och försörjningen av el samt påverka handeln mellan medlemsstaterna. Den ansåg även att åtgärderna eventuellt kunde snedvrیدا investeringsbeslut och konkurrera ut alternativa investeringar. Vidare identifierade kommissionen, inom ramen för sin granskning i punkt 9.6 i detta beslut, vissa negativa effekter av dessa åtgärder beträffande snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. I skäl 548 i detta beslut drog den emellertid slutsatsen att snedvridningarna av

konkurrensen till följd av anläggandet av Hinkley Point C skulle begränsas till ett strikt minimum och uppvägas av åtgärdernas positiva effekter. Denna slutsats grundar sig bland annat på den granskning som kommissionen gjorde i punkterna 9.6.1–9.6.5 i samma beslut.

- 466 I detta sammanhang ska det även påpekas att kommissionen, i punkt 9.6.1 i det angripna beslutet, granskade de snedvridningar av investeringar som kommer att orsakas av de aktuella åtgärderna och deras inverkan på handelsflöden. I skäl 511 i detta beslut drog den slutsatsen att dessa åtgärder endast hade en försumbar inverkan på handelsflöden, priser och investeringar. Denna slutsats grundar sig på tre överväganden som utvecklas i nämnda punkt och på ett övervägande i skäl 403 i detta beslut.
- 467 För det första påpekade kommissionen, i skälen 503–505 i det angripna beslutet, att en utbredd användning av CfD-kontrakt avsevärt kunde störa, eller helt undanröja, prisernas funktion som investeringssignaler, och därmed faktiskt ge upphov till prisreglering av elproduktionen på nivåer som bestäms av staten. Producenterna är skyldiga att sälja på marknaden enligt CfD-kontrakten, vilket bevarar några av de incitament som gäller för marknadsaktörer som inte gynnas av stöd. Kommissionen påpekade dock att sådana incitament främst fanns kvar på driftsnivå, och inte på den nivå där investeringsbesluten fattades, vilka sannolikt skulle komma att avgöras av den intäktsstabilitet och säkerhet som CfD-kontrakt gav. I alla händelser var marknadsnedvridningar till följd av CfD-kontrakt på driftsnivå mycket begränsade för kärnkraftsoperatörer, som kännetecknades av driftskostnader med låga marginaler och därför sannolikt skulle komma att sälja på marknaden, oavsett prisnivåerna, och hamna i början av meritkurvan.
- 468 För det andra konstaterade kommissionen, i skälen 506–508 i det angripna beslutet, när det gällde anläggande av sammanlänknings- och handelsflödenas riktning och intensitet, att byggandet av Hinkley Point C uppskattades ha en minimal inverkan på Förenade kungarikets grossistpriser. Kommissionen angav i detta sammanhang att det modellarbete som gjorts också visade att de brittiska priserna skulle komma att falla med mindre än 0,5 procent till följd av driften av denna kärnkraftsanläggning. Detta skulle i sin tur komma att omvandlas till en kumulativ och allmän minskning av intäkterna från sammanlänknings- och handelsflöden på mindre än 1,7 procent fram till 2030. Detta resultat berodde på att även om marginalkostnaden för el producerad av denna anläggning skulle komma att vara lägre än de befintliga anläggningarnas priser, skulle anläggningens totala kapacitet endast komma att utgöra en liten del av Storbritanniens totala kapacitet och på att en minskning av grossistpriserna och av intäkterna från sammanlänknings- och handelsflöden således kunde förväntas inträffa även utan byggandet av denna enhet. Enligt kommissionen byggde detta resultat på ett värsta tänkbara scenario, eftersom Förenade kungariket utan denna anläggning kunde förväntas stödja andra typer av koldioxidsnål produktion i den mån det är lönsamt (och inte upp till den totala kapacitet som tillhandahålls av Hinkley Point C, som är för stor för att enbart kunna ersättas med koldioxidsnåla källor). Således kunde, enligt kommissionen, en minskning av grossistpriserna och av intäkterna från sammanlänknings- och handelsflöden förväntas inträffa även utan Hinkley Point C.
- 469 För det tredje konstaterade kommissionen, beträffande snedvridningar av handeln, i skälen 509 och 510 i det angripna beslutet, att Hinkley Point C hade en försumbar inverkan på priserna utanför Storbritannien, vilken kvantifierades till högst 0,1 procent. Detta skulle leda till en minskning av de gränsöverskridande flödena på mindre än 1 procent. I detta sammanhang angav kommissionen även att resultaten av utarbetandet av alternativa scenarier där projektet avseende kärnkraftsanläggningen Hinkley Point C inte genomfördes visade att förskjutningen av alternativa investeringar skulle vara begränsad. Prognoserna för krympande försörjning gav i synnerhet stort utrymme för andra producenter och produktionstekniker att gå in på marknaden och/eller utöka sin kapacitet oavsett investeringen i Hinkley Point C, med tanke på tidpunkten för planerade stängningar av befintliga kärn- och kolkraftverk. Förenade kungariket skulle komma att behöva omkring 60 GW ny produktionskapacitet i systemet mellan 2021 och 2030, varav Hinkley Point C skulle komma att stå för 3,2 GW. Det skulle vara omöjligt att fylla denna lucka med enbart koldioxidsnåla energikällor.

- 470 För det fjärde angav kommissionen, i skäl 403 i det angripna beslutet, att tillhandahållandet av CfD-kontraktet för investering i ny kärnkraft inte var alltför diskriminerande mot andra tekniker, eftersom dessa andra tekniker kunde stödjas av CfD-kontrakt med samma typ av instrument, inom ramen för den av Förenade kungariket skapade marknaden för kapacitet, naturligtvis med nödvändiga justeringar för skillnaderna mellan teknikerna.
- 471 Av detta följer att de av Republiken Österrike anförda argumenten att kommissionen inte har beaktat de negativa effekterna av de aktuella åtgärderna på den inre marknaden ska underkännas.
- 472 Vidare ska det påpekas att vissa av de av Republiken Österrike anförda argumenten har till syfte att visa att kommissionens slutsats beträffande den begränsade karaktären av de konkurrenssnedvridningar som orsakats av de aktuella åtgärderna är behäftad med uppenbara fel. För det första har Republiken Österrike gjort gällande att CfD-kontraktet påverkar meritkurvan till nackdel för gasanläggningar. För det andra har denna medlemsstat anförts att detta kontrakt ger fel incitament. För det tredje ökar det frekvensen av negativa priser. För det fjärde medför dessa åtgärder, i motsats till vad kommissionen har angett, en obefogad fördel för kärnteknik. För det femte har kommissionen inte tillräckligt beaktat vikten av sammanlänknings av energinäten.
- 473 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 474 För det första har Republiken Österrike gjort gällande att CfD-kontraktet påverkar meritkurvan till nackdel för gasanläggningar, vilka har höga marginalkostnader och kommer att få svårigheter att finnas kvar på marknaden år 2030. Enligt denna medlemsstat skulle gasanläggningarnas uttag från marknaden äventyra utarbetandet av en effektiv kombination av produktionskapaciteter grundad på flexibla gasanläggningar i kombination med instabil vindkraft.
- 475 Det ska i detta hänseende inledningsvis erinras om att kommissionen, i sin granskning, inte utslöt att CfD-kontraktet kunde påverka energimarknaden. Som framgår bland annat av skäl 510 i det angripna beslutet, ansåg den emellertid att förskjutningen av alternativa investeringar var begränsad dels på grund av Förenade kungarikets behov av ny kapacitet för elproduktion som skulle tas i drift mellan 2021 och 2030 och som var i stånd att producera 60 GW, varav Hinkley Point C endast skulle stå för 3,2 GW, dels att byggandet av den sistnämnda inte skulle innebära en ökning av andelen baslastel, utan utgöra en ersättningsinvestering som kompenserar en del av produktionen i de äldsta kärnkraftsanläggningar och kolkraftanläggningar som producerar baslastel. I skäl 403 i detta beslut beaktade kommissionen även den omständigheten att risken för förskjutning av gasanläggningar var begränsad genom Förenade kungarikets skapande av en marknad för kapaciteter, som skulle ha till syfte att uppmuntra investeringar i nya gasanläggningar.
- 476 Det ska prövas huruvida Republiken Österrikes argument kan omintetgöra trovärdigheten i dessa av kommissionen fastställda överväganden.
- 477 Enligt Republiken Österrike styrks CfD-kontraktets negativa effekter på gasproducenterna och, indirekt, på vindkraftsproducenterna av en studie från maj 2012, med titeln "Assessment of the dispatch distortions under the Feed-in Tariff with Contract for Differences policy" (nedan kallad studien från maj 2012).
- 478 Det kan emellertid konstateras att innehållet i studien från maj 2012 inte kan styrka att kommissionens konstateranden avseende den begränsade inverkan på förskjutningen av alternativa investeringar är uppenbart felaktiga. Tvärtom anges det, på sidorna 12 och 13 i denna studie, att de modellarbeten och den analys som har gjorts inte har visat några betydande snedvridningar på grund av CfD-kontrakten för baslastel. Beträffande sidorna 6, 7 samt 36 och följande sidor i denna studie, vilka Republiken Österrike har grundat sitt argument på, är det riktigt att det av dessa följer att en kombination av inflexibel teknik såsom kärnteknik och en varierande teknik såsom vindkraft skulle

kunna skapa scenarier, i vilka energiproduktionen överstiger efterfrågan, vilket skulle medföra en begränsning av gasanläggningarnas produktion. I motsats till vad Republiken Österrike har anfört, kan man emellertid inte av denna studie dra slutsatsen att byggandet av Hinkley Point C kommer att medföra en betydande förskjutningseffekt för gasanläggningarna. Tvärtom ska det påpekas att det framgår av sidan 30 i samma studie att kärnenergin, fram till år 2030, endast kommer att ha en begränsad tillväxt av den existerande produktionskapaciteten, medan produktionen av vindkraft kommer att öka kraftigt och att tillägget av vindkraft även kommer att ändra meritkurvan till nackdel för gasanläggningar.

- 479 Det ska även påpekas att Republiken Österrike inte har gjort gällande något argument som kan ifrågasätta att kommissionens överväganden grundade på en framtida brist på kapacitet, på den omständigheten att byggandet av Hinkley Point C endast utgör en ersättningsinvestering som och på förekomsten av en marknad som skapats av Förenade kungariket i syfte att uppmuntra investeringar i nya gasanläggningar.
- 480 Mot bakgrund av dessa överväganden kan den slutsatsen dras att Republiken Österrikes argument avseende inverkan på meritkurvan inte kan styrka att kommissionens konstateranden avseende de aktuella åtgärdernas negativa effekter är behäftade med en uppenbart felaktig bedömning.
- 481 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att mekanismen i CfD-kontraktet skapar fel incitament för NNBG. Detta företag uppmuntras, på grund av CfD-kontraktet, att bibehålla sina kapitaltillskott på en hög nivå, utan hänsyn till nätets stabilitet. Följaktligen skulle främjandet av kärnenergi kunna leda till en eventuell överkapacitet för produktion av inflexibel el, vilket skulle tvinga producenter av förnybar energi att minska sina tillskott till nätet, i syfte att inte äventyra nätets säkerhet. De skulle därigenom förlora de subventioner som de beviljats. Under dessa omständigheter skulle det vara svårt för andra elproducenter att behålla sin ställning på marknaden eller att träda in på denna.
- 482 För det första ska, i den mån Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning avseende de aktuella åtgärdernas incitament för skapandet av ny kapacitet för kärnkraftsproduktion, dess argument underkännas. Detta argument kan nämligen inte medföra ett ifrågasättande av kommissionens överväganden, i skälen 393–406 i det angripna beslutet, enligt vilka dessa åtgärder gör det möjligt att avhjälpa de huvudsakliga hindren för investeringar i sådan ny kapacitet.
- 483 För det andra ska, i den mån Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionens övervägande enligt vilket CfD-kontraktet endast har en försumbar inverkan på investeringarna är uppenbart felaktigt, även detta argument underkännas.
- 484 Det ska inledningsvis erinras om att fenomenet att vissa dagar med hård vind innebär att produktionen av vindkraft ökar och kan överskrida efterfrågan direkt kan kopplas till denna tekniks varierande karaktär och att risken för ett sådant fenomen ökar ju större del denna energikälla utgör i energimixen. Det ska i detta hänseende påpekas att, såsom framgår av sidorna 30 och 36 i studien från maj 2012, nätets förvaltare kommer att, till följd av den ökade användningen av vindkraft fram till år 2030, behöva vidta åtgärder för att begränsa vindkraftsproduktionen vid kraftig vind.
- 485 Vidare ska det påpekas att skälet till varför Hinkley Point C kommer att producera el utan hänsyn till vindkraftverkens produktion är inneboende i själva karaktären av kärnkraft, vilken utgör en inflexibel energikälla. I motsats till vad Republiken Österrike har antytt, är det således inte CfD-kontraktet som skulle kunna uppmuntra NNBG att bibehålla sin produktionsnivå under perioder med kraftig vind, utan tekniska skäl som är att hänföra till denna teknik.

- 486 I övrigt kommer NNBG, såsom framgår av skäl 14 i det angripna beslutet, endast att kunna få ersättningar som grundas på uppmätt produktion, upp till ett tak som fastställs i CfD-kontraktet. Således kommer detta kontrakt inte att uppmuntra till att producera över detta tak.
- 487 Dessutom kan det konstateras att Republiken Österrike inte har anfört något argument såsom kan medföra ett ifrågasättande av kommissionens överväganden att de aktuella åtgärderna endast har en försumbar inverkan på investeringarna. Såsom följer av skälen 510 och 511 i det angripna beslutet grundar sig dessa överväganden på prognoser enligt vilka den krympande försörjningen ger stort utrymme för andra producenter och produktionstekniker att gå in på marknaden och på konstaterandet att byggandet av Hinkley Point C inte kommer att medföra en utvidgning av andelen kapacitet för baslastel, utan kommer att utgöra en ersättningsinvestering som delvis kompenserar stängningen av de äldsta kärnkraftverken och av kolkraftverk. I detta sammanhang ska det även beaktas att det, i händelse av begränsning av kapaciteten för energiproduktion från vindkraftsanläggningar av förvaltaren av nätet, existerar en rätt till kompensation enligt balanseringsmekanismen för, för det fall priserna inte är negativa.
- 488 Mot bakgrund av dessa överväganden ska slutsatsen dras att Republiken Österrikes argument inte kan omintetgöra trovärdigheten i kommissionens slutsats beträffande de aktuella åtgärdernas begränsade inverkan på investeringar i vindkraftsanläggningar.
- 489 För det tredje har Republiken Österrike anfört att CfD-kontraktet kommer att öka frekvensen av negativa priser. Enligt denna medlemsstat kommer Hinkley Point C att få ett särskilt incitament att producera när priserna är negativa och den kommer att ha en negativ inverkan på marknadsvillkoren för de konkurrerande teknikerna.
- 490 I detta sammanhang ska det, såsom framgår av skäl 497 i det angripna beslutet, för det första påpekas att kommissionen beaktade risken att EDF kunde komma att ändra referenspriset genom att lägga bud på kapacitet till mycket låga (eller till och med negativa) priser. Efter att ha granskat denna fråga i punkt 9.6.2 i detta beslut, ansåg den emellertid att denna risk var försumbar. Vidare skulle byggandet av Hinkley Point C, enligt kommissionens indikationer i skälen 506–508 i detta beslut, få en minimal inverkan på grossistpriserna i Förenade kungariket. Kommissionen angav i detta sammanhang att det modellarbete som gjorts visade att priserna i Storbritannien skulle minska med mindre än 0,5 procent till följd av driften av Hinkley Point C. Kommissionen angav även att detta resultat berodde på att marginalkostnaden för den el som producerades av Hinkley Point C skulle komma att vara lägre än de befintliga anläggningarnas priser, men att anläggningens totala kapacitet endast skulle komma att utgöra en liten del av Storbritanniens totala kapacitet och att en minskning av grossistpriserna kunde förväntas inträffa även utan Hinkley Point C.
- 491 Det ska undersökas huruvida de argument som Republiken Österrike har anfört kan omintetgöra trovärdigheten i dessa av kommissionen anförda övervägandena.
- 492 Det ska i detta hänseende påpekas att det enda argument som Republiken Österrike har anfört i detta sammanhang är att ett tillägg på 3 GW kärnkapacitet till det inflexibla elutbudet enligt sidan 53 i studien från maj 2012 skulle fördubbla inverkan av de negativa priserna, medan en minskning av kärnkapaciteten med 3 GW skulle minska inverkan av de negativa priserna med två tredjedelar.
- 493 När det gäller detta argument ska det påpekas att Republiken Österrike inte har styrkt att projektet avseende byggandet av Hinkley Point C kunde likställas med den hypotetiska situation, vilken avses på sidan 53 i studien från maj 2012, i vilken 3 GW kärnkapacitet läggs till. Visserligen förutsätts Hinkley Point C, enligt kommissionens indikationer, producera 3,2 GW. Enligt kommissionens indikationer utgör byggandet av Hinkley Point C emellertid endast en ersättningsinvestering i syfte att kompensera en del av produktionen av de äldsta kärnkraftsanläggningarna och kolkraftsanläggningar som producerar baslastel.

- 494 Under alla omständigheter ska, i en sådan situation som den förevarande, i vilken kommissionen har angett att den gjort modellarbeten och, på grundval av dessa arbeten, har angett att priserna i Storbritannien skulle minska med mindre än 0,5 procent till följd av driften av Hinkley Point C, skulle detta, även om argumentet att sannolikheten för negativa priser kommer att öka var grundat, inte räcka för att styrka att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning. Man kan nämligen inte av den omständigheten att sannolikheten för negativa priser kommer att öka dra slutsatsen att kommissionens slutledning enligt vilken priserna i Storbritannien kommer att minska med mindre än 0,5 procent till följd av driften av Hinkley Point C är uppenbart felaktig.
- 495 Följaktligen ska Republiken Österrikes argument avseende sannolikheten för negativa priser också underkännas.
- 496 För det fjärde har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att kommissionens övervägande i skäl 403 i det angripna beslutet, enligt vilket tillhandahållandet av CfD-kontraktet inte är mer förmånligt för ny kärnkraft än för andra tekniker, eftersom även andra tekniker kan stödjas av CfD-kontrakt, är otillräckligt styrkt och felaktigt. I detta sammanhang har dessa medlemsstater hänvisat till förordning nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 FEUF, och till riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi 2014–2020.
- 497 Först, beträffande Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument avseende förordning nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 FEUF, räcker det att erinra om att denna förordning begränsar sig till att föreskriva ett standardsystem med undantag per kategori och att den inte binder kommissionen inom ramen för en individuell granskning som kan göras direkt på grundval av artikel 107.3 c FEUF (se punkt 251 ovan). Enbart den omständigheten att de aktuella åtgärderna inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna förordning kan således inte anses styrka att kommissionens övervägande i skäl 403 i det angripna beslutet är uppenbart felaktigt.
- 498 Vidare ska det, beträffande Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument avseende riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi 2014–2020, inledningsvis påpekas att dessa medlemsstater inte har gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig bedömning genom att inte tillämpa dessa riktlinjer på de aktuella åtgärderna. De har begränsat sig till att klandra kommissionen för att, i skäl 403 i det angripna beslutet, ha konstaterat att även andra tekniker än kärnteknik kunde stödjas av med samma typ av instrument, trots att de villkor på vilka stöd kunde beviljas andra tekniker än kärnteknik är mer krävande än den som kommissionen tillämpade i detta beslut på kärntekniken.
- 499 Det räcker i detta hänseende att påpeka att kommissionen, i motsats till vad Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har antytt, inte i skäl 403 i det angripna beslutet konstaterade att andra tekniker kunde stödjas av CfD-kontrakt med samma villkor som dem som föreskrevs avseende Hinkley Point C. Kommissionen begränsade sig nämligen i detta sammanhang till att konstatera att användningen av det instrument som CfD-kontraktet utgör inte ledde till överdrivna nackdelar för andra tekniker på grund av att denna typ av instrument även kan användas för att stödja andra tekniker. Däremot erkände den, i detta skäl, uttryckligen att justeringar kan vara nödvändiga för att beakta skillnaderna mellan teknikerna.
- 500 Följaktligen godtar tribunalen inte de argument genom vilka Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att kommissionens övervägande, i skäl 403 i det angripna beslutet, enligt vilket användningen av CfD-kontraktet inte leder till alltför stora fördelar i förhållande till andra tekniker på grund av att även andra tekniker kan stödjas av CfD-kontrakt med samma typ av instrument, är otillräckligt styrkt och felaktigt.

- 501 För det femte har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt har beaktat effekterna av byggandet av Hinkley Point C på sammanlänkningarna av energinäten.
- 502 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, i skälen 506–509 i det angripna beslutet, konstaterade att byggandet och driften av Hinkley Point C uppskattades ha en minimal inverkan på Förenade kungarikets grossistpriser. Den angav i detta sammanhang att modellarbetena visade att priserna i Storbritannien skulle minska med mindre än 0,5 procent till följd av driften av denna anläggning, vilket i sin tur skulle komma att omvandlas till en kumulativ och allmän minskning av intäkterna från sammanlänkningsanläggningar på mindre än 1,7 procent fram till 2030. Följaktligen beaktade kommissionen effekterna av byggandet och driften av Hinkley Point C på sammanlänkningarna.
- 503 Vidare kan det, även om Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har påstått att kommissionen inte tillräckligt har beaktat dessa effekter, konstateras att dessa medlemsstater inte har gjort gällande någon omständighet som skulle kunna omintetgöra trovärdigheten i kommissionens överväganden avseende sammanlänkningarna av energinäten.
- 504 Följaktligen ska Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att kommissionen inte tillräckligt har beaktat effekterna av byggandet av Hinkley Point C på sammanlänkningarna av energinäten underkännas. Således underkänner tribunalen alla Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument som anförts i syfte att styrka att kommissionen har bortsett från de negativa effekter som de aktuella åtgärderna skulle medföra på energimarknaden eller dimensionen av dessa.

3) Den avvägning som gjorts

- 505 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anført flera argument i syfte att ifrågasätta den avvägning som kommissionen har gjort mellan de positiva och de negativa effekterna av de aktuella åtgärderna. De anser i huvudsak att de positiva effekterna av dessa åtgärder är mindre än de negativa effekterna av dessa. Utöver de negativa effekter som redan har nämnts i punkterna 382, 384 och 400 ovan, nämligen effekten avseende förskjutningen av andra producenter, begränsningen av tillskott från vindkraftsanläggningar under perioder med kraftig vind, effekterna på priserna och de mindre förmånliga villkoren i CfD-kontrakt som är öppna för andra producenter, har Republiken Österrike gjort gällande att dessa åtgärder medför en ytterligare negativ effekt genom att föreviga den aktuella försörjningsstrukturen som präglas av en betydande andel kärnenergi. Vidare har denna medlemsstat gjort gällande att kommissionen inte har lagt tillräcklig vikt vid målen att främja energieffektivitet och energibesparingar samt utveckling av nya och förnybara energikällor och främja sammankopplade energinät som stadgas i artikel 194.1 FEUF. I detta sammanhang ska man även beakta de argument avseende avvägning som nämns i punkterna 238 och 439 ovan, om att kommissionen har skapat en förutfattad mening till förmån för kärnenergi och att den inte borde ha privilegierat import av uranmalm från tredjeländer i förhållande till import av el från andra medlemsstater.
- 506 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att kommissionen, i skälen 502–511 och 547 i det angripna beslutet, konstaterade att risken för snedvridning av konkurrensen var begränsad, bland annat när det gäller inverkan av de aktuella åtgärderna på alternativa investeringar och på priserna. Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har emellertid inte anført några argument som kan medföra att denna slutsats ifrågasätts.
- 507 För det andra, när det gäller Republiken Österrikes argument avseende ett förevigande av den aktuella försörjningsstrukturen, ska det erinras om att projektet för byggandet av Hinkley Point C enligt kommissionens indikationer endast har till syfte att hindra en drastisk minskning av kärnenergens bidrag till de totala behoven av el. Mot bakgrund av Förenade kungarikets rätt att fastställa sin

energimix och att behålla kärnenergi som en källa i denna mix, vilken följer av artikel 194.2 andra stycket FEUF samt av artikel 1 andra stycket, artikel 2 c och artikel 192 första stycket i Euratomfördraget, kan beslutet att behålla kärnenergin i försörjningsstrukturen emellertid inte betraktas som uppenbart oproportionerligt i förhållande till de positiva effekter som följer av de aktuella åtgärderna.

- 508 För det tredje ska det, beträffande den omständighet som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att vindkraftsanläggningarna har en skyldighet att begränsa sin produktion vid kraftig vind för att inte äventyra nätets stabilitet, inledningsvis påpekas att detta fenomen följer av vindkraftsteknikens varierande karaktär. Vidare kan inte enbart den omständigheten att den inflexibla baslasten som produceras av kärnkraftsanläggningarna anses styrka att de negativa effekterna av de aktuella åtgärderna är oproportionerliga i förhållande till de positiva effekter som följer av dessa. Mot bakgrund av Förenade kungarikets rätt att fastställa sin energimix och att behålla kärnenergi som en energikälla i denna mix, kan denna medlemsstat nämligen inte klandras för att vidta nödvändiga åtgärder för att behålla kärnenergi i sin energimix, även om detta kan medföra negativa effekter för producenterna av varierande energi. I övrigt är det under alla omständigheter, enligt kommissionens konstateranden, vilka inte har ifrågasatts genom Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument, inte möjligt att avhjälpa den framtida brist på kapacitet för energiproduktion som kan leverera 60 GW som Förenade kungariket har identifierat genom att använda andra källor som är koldioxidsnåla.
- 509 För det fjärde har Republiken Österrike anfört att kommissionen, vid avvägningen av effekterna av de aktuella åtgärderna, inte har fäst tillräcklig vikt vid målet att privilegiera import av el från andra medlemsstater och vid målet avseende effektivitet. I detta hänseende räcker det att erinra om dels att de aktuella åtgärdernas inverkan på sammanlänkningarna, enligt kommissionens konstateranden som sammanfattats i punkterna 405 och 466–470 ovan, är begränsad och att det finns en framtida brist på kapacitet för energiproduktion som kan leverera 60 GW till Förenad kungariket, varav endast 3,2 GW levereras av Hinkley Point C, dels att trovärdigheten i dessa konstateranden inte på ett giltigt sätt har ifrågasatts genom de argument som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anfört. Under dessa omständigheter kan argumentet att kommissionen inte har fäst tillräcklig vikt vid målet att privilegiera import av el från andra medlemsstater och målet avseende effektivitet styrka att de aktuella åtgärdernas negativa effekter är oproportionerligt stora i förhållande till de positiva effekter som följer av dessa.
- 510 För det femte kan det erinras om att mot bakgrund av Förenade kungarikets rätt att fastställa sammansättningen av dess energimix och att behålla kärnenergi som källa i denna mix, kan enbart den omständigheten att Förenade kungariket, i syfte att skapa ett incitament för att skapa ny kapacitet för produktion av kärnenergi för att övervinna de hinder som förelåg för detta, har föreskrivit ett CfD-kontrakt för byggandet och driften av Hinkley Point C, vilket innehåller mer förmånliga villkor än de CfD-kontrakt som finns för andra tekniker, inte i sig räcka för att styrka att de negativa effekterna av de aktuella åtgärderna är oproportionerligt stora i förhållande till de positiva effekter som följer av dessa.
- 511 Av detta följer att alla de av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg anförda argumenten i syfte att visa att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning avseende avvägningen mellan de aktuella åtgärdernas effekter ska underkännas.

4) Argumentet att kommissionen har underlåtit att beakta relevanta omständigheter

- 512 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att kommissionen, inom ramen för avvägningen mellan de aktuella åtgärdernas effekter, har underlåtit att beakta omständigheter som var relevanta, såsom dessa åtgärders verkningar på miljön, terrorrisken, kostnaden för förvaring av kärnavfall samt konsekvenserna för finansieringen av dessa. I detta

- hänseende ska man även beakta de argument som Republiken Österrike har gjort gällande inom ramen för den fjärde grunden, enligt vilka kommissionen, genom att ge artikel 2 c i Euratomfördraget en ovillkorlig prioritet, har åsidosatt principerna om miljöskydd, försiktighet, förorenarens betalningsansvar och hållbarhet (se punkt 114 ovan).
- 513 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 514 Inledningsvis ska en prövning göras av Republiken Österrikes argument avseende att kommissionen inte tillräckligt har beaktat principerna om miljöskydd, försiktighet, förorenarens ansvar och hållbarhet.
- 515 I detta hänseende kan det för det första konstateras att Förenade kungariket, genom de aktuella åtgärderna, inte specifikt avsåg att förverkliga de principer som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har åberopat. Följaktligen hade kommissionen ingen skyldighet att beakta dessa principer inom ramen för identifieringen av de fördelar som följde av de aktuella åtgärderna.
- 516 För det andra ska det, när det gäller nackdelarna med de aktuella åtgärderna, erinras om att kommissionen inom ramen för tillämpningen av artikel 107.3 c FEUF ska göra en avvägning mellan fördelarna med de aktuella åtgärderna och deras negativa inverkan på den inre marknaden. Även om miljöskyddet ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik, i synnerhet politik som är avsedd att upprätta den inre marknaden, utgör det egentligen inte en av beståndsdelarna i denna inre marknad, vilken definieras som ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs. Följaktligen hade kommissionen, vid fastställandet av de aktuella åtgärdernas negativa effekter, ingen skyldighet att beakta i vilken utsträckning de aktuella åtgärderna är ogynnsamma för genomförandet av denna princip (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 december 2014, *Castelnuovo Energia/kommissionen*, T-57/11, EU:T:2014:1021, punkterna 189–191). Detta gäller även för de principer om försiktighet, förorenarens ansvar och hållbarhet som Republiken Österrike har åberopat.
- 517 För det tredje ska det, i den mån Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg önskar visa att åtgärder som strider mot unionsrätten inte kan tillåtas av kommissionen, påpekas att dessa medlemsstater, utöver principerna om miljöskydd, försiktighet, förorenarens ansvar och hållbarhet, inte har gjort gällande någon unionsrättslig miljöskyddslagstiftning som inte iakttagits. Vidare ska, för det fall dessa medlemsstater har gjort gällande att dessa principer utgör hinder för att statligt stöd för byggande eller anläggningsarbete avseende en kärnkraftsanläggning beviljas, detta argument också underkännas, eftersom en sådan tolkning inte är förenlig med artikel 106a.3 i Euratomfördraget.
- 518 Av detta följer att Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs samtliga argument avseende att kommissionen inte tillräckligt har beaktat principerna om miljöskydd, försiktighet, förorenarens ansvar och hållbarhet ska underkännas.
- 519 Vidare ska Storhertigdömet Luxemburgs argument att kommissionen inte tillräckligt har beaktat risken till följd av terror underkännas av analoga skäl. De aktuella åtgärderna var nämligen inte åtgärder som specifikt hade till syfte att förhindra terrorism och skyddet mot terrorism utgör inte i egentlig mening en av komponenterna i den inre marknaden, vilken definieras som ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs. I övrigt kan det konstateras att Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg inte har åberopat någon reglering avseende kärnkraftsanläggningars säkerhet som inte skulle ha iakttagits.
- 520 När det gäller Republiken Österrikes tredje argument att kommissionen har underlåtit att beakta kostnaderna för förvaring av kärnavfall, räcker det att hänvisa till den prövning som gjorts i punkterna 354–358 ovan.

- 521 Som fjärde argument har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt har beaktat de negativa konsekvenserna av de aktuella åtgärderna för konsumenter, vilka kommer att betala priset för dessa åtgärder, bland annat i egenskap av skattebetalare.
- 522 I detta sammanhang ska det för det första preciseras att konsumenterna, i den mån det rör sig om betalningar som ska göras på grundval av CfD-kontraktet, inte kommer att beröras i egenskap av skattebetalare, eftersom dessa betalningar finansieras genom en avgift från leverantörerna (se skäl 329 i det angripna beslutet). Vidare kan det inte, i motsats till vad Republiken Österrike har anfört, av det angripna beslutet dras slutsatsen att kommissionen inte har beaktat elkonsumenternas intressen inom ramen för proportionalitetskontrollen. Den granskade nämligen inte bara de aktuella åtgärdernas effekter på elpriserna och konstaterade att det inte kunde förväntas några betydande effekter, utan såg också till att dessa åtgärder inte orsakade någon överkompensation. Således justerade kommissionen räntan på kreditgarantin och angav, i skäl 491 i det angripna beslutet, uttryckligen att justeringarna av vinstdelningsmekanismen kunde leda till lägre stödnivåer som säkerställs av leverantörerna och i sista hand av elkonsumenterna.
- 523 För det andra, beträffande kreditgarantin, följer det av skäl 339 i det angripna beslutet att denna inbegriper medel från Förenade kungariket. Följaktligen kan konsumenterna i detta sammanhang vara berörda i egenskap av skattebetalare. I detta hänseende ska det emellertid erinras om att en åtskillnad ska göras mellan de aktuella åtgärderna å ena sidan och finansieringen av dem å den andra. Avgifter som används till att finansiera statligt stöd omfattas nämligen inte av tillämpningsområdet för fördragets bestämmelser om statligt stöd såvida de inte finansierar en stödåtgärd och därför utgör en del av åtgärden. För att en avgift eller en del därav ska anses utgöra en integrerad del av en stödåtgärd, måste det föreligga ett tvingande samband mellan ändamålet med avgiften och stödet i fråga enligt relevanta nationella bestämmelser, i den meningen att intäkterna från avgiften måste användas för att finansiera stödet. Om ett sådant samband föreligger har skatteintäkten en direkt inverkan på stödets storlek och följaktligen även på bedömningen av om stödet är förenligt med den inre marknaden (dom av den 13 januari 2005, Streekgewest, C-174/02, EU:C:2005:10, punkterna 25 och 26). Det kan emellertid konstateras dels att det angripna beslutet inte innehåller någon relevant uppgift som gör det möjligt att konstatera att det finns ett sådant samband mellan kreditgarantin och dess finansiering, dels att Republiken Österrike inte har anfört något argument som kan styrka att ett sådant samband existerar.
- 524 Följaktligen kan tribunalen inte godta Republiken Österrikes argument att kommissionen inte tillräckligt har beaktat åtgärdernas effekter på konsumenterna, bland annat i deras egenskap av skattebetalare.
- 525 Såvitt avser det femte argumentet, har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning har beaktat den omständigheten att projektet Hinkley Point C begränsar de statliga medlen och hindrar genomförandet av projekt avseende drift och utveckling av förnybara energikällor.
- 526 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att medlemsstaterna, enligt artikel 194.2 andra stycket FEUF, har rätt att välja mellan olika energikällor. Följaktligen kan Förenade kungarikets val att bevilja stöd för främjande av kärnenergi inte ifrågasättas, trots att det innebär att de statliga medel som avsätts till detta projekt inte är tillgängliga för andra projekt.
- 527 För det andra ska det påpekas att Republiken Österrike inte har åberopat någon annan omständighet i syfte att styrka att Förenade kungariket, på grund av beviljandet av de aktuella åtgärderna till förmån för Hinkley Point C, inte är i stånd att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten när det gäller miljöskydd.

- 528 För det tredje ska det erinras om att kommissionen, i skäl 510 i det angripna beslutet, angav att det, oavsett investeringen i Hinkley Point C, fanns ett stort utrymme för andra producenter och produktionstekniker att gå in på marknaden och/eller utöka sin kapacitet. Vidare beaktade kommissionen, i skäl 403 i detta beslut, den omständigheten att CfD-kontraktet inte var alltför diskriminerande mot andra tekniker, eftersom dessa kunde stödjas tillräckligt med samma typ av instrument, inom ramen för den marknad för kapaciteter som Förenade kungariket skapat, med nödvändiga justeringar för skillnaderna mellan teknikerna. Det ska även erinras om att de av Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg anförda argument som prövats i punkterna 463–511 ovan inte kan anses styrka att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning i detta hänseende.
- 529 Mot bakgrund av dessa överväganden godtar tribunalen inte Republiken Österrikes argument att kommissionen inte tillräckligt har beaktat den omständigheten att projektet Hinkley Point C begränsar statens resurser och hindrar genomförandet av projekt för drift och utveckling av källor för förnybar energi samt, följaktligen, alla argument avseende att kommissionen har underlåtit att beakta relevanta faktorer.
- 530 Således ska alla argument avseende avvägningen mellan de aktuella åtgärdernas positiva och negativa effekter och, således, den sjätte grunden i dess helhet underkännas. Detta gäller även de argument avseende de aktuella åtgärdernas nödvändiga karaktär som har anförts inom ramen för den första grunden (punkt 196 ovan) och den femte grunden (se punkterna 273 och 352 ovan) liksom de argumentet avseende denna avvägning som anörts inom ramen för den fjärde grunden (punkterna 114 och 125 ovan) och den första grunden (se punkt 238 ovan).

2. Den andra invändningen i den nionde grundens tredje och sjätte delar, avseende bland annat en otillräcklig motivering

- 531 Som andra invändning i den nionde grundens tredje och sjätte delar, har Republiken Österrike anförd argument som i huvudsak avser en otillräcklig motivering i det angripna beslutet när det gäller proportionalitetskontrollen av de aktuella åtgärderna.
- 532 Republiken Österrike har inom ramen för den första anmärkningen i den nionde grundens sjätte del gjort gällande att motiveringen i det angripna beslutet är otillräcklig när det gäller möjliga alternativ till subventioneringen av Hinkley Point C. För det första angavs inte i det angripna beslutet erbjudandena från producenter av alternativ energi. För det andra ”tiger” detta beslut när det gäller åtgärderna för energibesparingar och energieffektivitet.
- 533 Kommissionen har bestritt dessa argument.
- 534 Det ska i detta hänseende påpekas att det följer av punkt 9.2 i det angripna beslutet att kommissionen ansåg att det mål av allmänt intresse som eftersträvades med de aktuella åtgärderna var främjande av kärnenergi och, mer specifikt, skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Skälen till varför utbudet från leverantörer av alternativ energi inte utgjorde ett alternativ till subventioneringen av Hinkley Point C framgår således tydligt av denna punkt.
- 535 Dessutom räcker det, när det gäller åtgärder för energibesparing och energieffektivitet, att påpeka att det följer av skälen 250–254 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet att Förenade kungariket hade identifierat en framtida brist på kapacitet för elproduktion och att denna medlemsstat, inom ramen för fastställandet av denna framtida brists dimension, hade beaktat åtgärderna för energibesparing och energieffektivitet. Då kommissionen, i det angripna beslutet, grundade sig på denna framtida brist och motiveringen i beslutet att inleda det formella granskningsförfarande ingick i det angripna beslutets sammanhang, kan motiveringen i detta beslut inte anses vara otillräcklig i detta hänseende (se punkt 63 ovan).

- 536 Vidare räcker det – för det fall Republiken Österrike genom denna invändning önskat ifrågasätta huruvida ovannämnda motivering är välgrundad – att erinra om att denna invändning redan har prövats och underkänts inom ramen för den sjätte grunden.
- 537 Följaktligen kan den första invändningen i den nionde grundens sjätte del inte godtas.
- 538 Inom ramen för den andra invändningen i den nionde grundens sjätte del har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen har underlåtit att precisera vilka scenarier den hänför till i skäl 416 i det angripna beslutet.
- 539 Kommissionen har bestritt detta argument.
- 540 Det ska inledningsvis påpekas att skäl 416 i det angripna beslutet ingår i punkt 9.5.1 i detta beslut, i vilken kommissionen har beskrivit den kreditgaranti som Förenade kungariket har anmält och bland annat den ränta på denna garanti som denna medlemsstat ursprungligen hade föreskrivit. Kommissionen har i detta sammanhang angett att två metoder kunde användas, under omständigheterna i målet, för att fastställa en ränta för denna garanti motsvarande marknadsvillkoren. En av dessa metoder är förväntad förlust-metoden, vilken kopplar företagets affärsplan till dess kapitalstruktur i olika scenarier, vilket ger en sannolikhet för betalningsförsummelse.
- 541 Republiken Österrike anser att kommissionen har underlåtit att ange dessa scenarier.
- 542 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i skälen 424–427 i det angripna beslutet, mer detaljerat förklarade förväntad förlust-metoden och ett av de scenarier som Förenade kungariket hade förutsett i detta sammanhang. Det ska även påpekas att kommissionen ansåg att den ränta på kreditgarantin som Förenade kungariket anmält inte återspeglar den ränta som motsvarar marknadsvillkoren. Av denna anledning angav kommissionen, i skäl 463–477 i detta beslut, i vilken utsträckning räntan på denna garanti skulle justeras för att begränsa stödinslaget i kreditgarantin till ett minimum. Den angav i detta sammanhang vilka kriterier den använt och de scenarier som den hade förutsett.
- 543 Mot bakgrund av dessa omständigheter ska invändningen om en otillräcklig motivering avseende skäl 416 i det angripna beslutet underkännas.
- 544 Inom ramen för den tredje invändningen i den nionde grundens sjätte del har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, i punkt 9.5.2 i det angripna beslutet, grundade sig på rapporten TESLA 4, men utan att ange vilka uppgifter som fanns i denna. Följaktligen är dess överväganden avseende den finansiella risken obegripliga.
- 545 Kommissionen har bestritt detta argument.
- 546 För det första ska Republiken Österrikes argument avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten underkännas. Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i skälen 434–458 i det angripna beslutet, detaljerat granskade nivån på lösenpriset och avkastningen, på grundval av olika uppgiftskällor. I skälen 446 och 447 i detta beslut, beaktade den rapporten TESLA 4, som upprättats internt av NNBG. Det kan emellertid konstateras att det framgår tillräckligt tydligt av den offentliga versionen av detta beslut att kommissionen inte har avslöjat uppgifterna i denna rapport i syfte att skydda affärshemligheter.
- 547 För det andra räcker det, för det fall Republiken Österrike genom sitt argument skulle vilja ifrågasätta den konfidentiella karaktären av dessa uppgifter eller kommissionens beslut att dölja dem, att påpeka att denna medlemsstat inte har anfört något underbyggt argument i detta hänseende.
- 548 Följaktligen ska invändningen avseende rapporten TESLA 4 underkännas.

- 549 Inom ramen för den fjärde invändningen i den nionde grundens sjätte del, har Republiken Österrike anfört att det är obegripligt att kommissionen, i punkt 9.5.3.3 i det angripna beslutet, har offentliggjort kapitalvinstdelningsmekanismen och inte vinstdelningsmekanismen för anläggningsfasen.
- 550 Kommissionen har bestritt dessa argument.
- 551 Det ska i detta sammanhang påpekas att det tydligt framgår av skäl 487 i det angripna beslutet att kommissionen ansåg att vinstdelningsmekanismen för anläggningsfasen utgjorde en affärshemlighet. Vidare kan det konstateras att Republiken Österrike inte har anfört något argument som kan medföra att den konfidentiella karaktären av dessa uppgifter eller kommissionens beslut att inte avslöja dem ifrågasätts.
- 552 Följaktligen ska även Republiken Österrikes argument avseende vinstdelningsmekanismen för anläggningsfasen underkännas.
- 553 Inom ramen för den femte invändningen i den nionde grundens sjätte del har Republiken Österrike anfört att motiveringen i det angripna beslutet är otillräcklig när det gäller subventioner som är knutna till extra kostnader kopplade till avvecklingen av anläggningar och till hantering och förvaring av radioaktivt avfall.
- 554 Kommissionen har bestritt dessa argument.
- 555 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, såsom framgår av skälen 460 och 461 i det angripna beslutet, endast har beaktat de kostnadsposter för utgifter för hantering och bortskaffande av avfall, ansvarsförsäkringsavgifter samt avveckling som omfattades av den finansiella modellen för Hinkley Point C. Däremot gäller detta beslut inga inslag av ytterligare stöd avseende denna typ av utgifter. Följaktligen hade kommissionen ingen skyldighet att motivera detta beslut i detta hänseende.
- 556 Inom ramen för den sjätte invändningen i den nionde grundens sjätte del har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen ytterligare borde ha motiverat skälet till varför den, i strid med sin beslutspraxis, inte fann att avsaknaden av upphandlingsförfarande accentuerade de aktuella åtgärdernas inverkan på konkurrensen.
- 557 Kommissionen har bestritt dessa argument.
- 558 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen för det första, i punkt 9.1 i det angripna beslutet, angav skälen till varför den ansåg att Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, 2004, s. 1), i ändrad lydelse, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114), i ändrad lydelse, inte var tillämpliga på de aktuella åtgärderna.
- 559 För det andra angav kommissionen, i skälen 359–364 i det angripna beslutet, att det urvals förfarande som Förenade kungariket använt grundades på en klar, transparent och icke-diskriminerande ram som kunde anses vara likvärdig med ett anbuds förfarande i fråga om transparens och icke-diskriminering. Kommissionen angav, i detta sammanhang, i skäl 363 i detta beslut uttryckligen att Förenade kungariket hade hållit diskussioner med andra nya kärnkraftsutvecklare än NNBG.
- 560 För det tredje kan det konstateras att skälen till varför kommissionen ansåg att de aktuella åtgärderna inte ledde till en överkompensation framgår tillräckligt av punkt 9.5 i det angripna beslutet.
- 561 Mot bakgrund av dessa omständigheter ska denna invändning underkännas.

- 562 Inom ramen för den sjätte invändningen i den nionde grundens sjätte del har Republiken Österrike anfört att kommissionen, i skäl 389 i det angripna beslutet, konstaterade en ökning av välfärden för samhället i allmänhet och konsumenterna i synnerhet. Denna institution angav emellertid inte, i detta sammanhang, i vilken utsträckning de externa kostnader som genereras exempelvis av hantering och förvaring av kärnavfall eller risken för olyckor skulle ha beaktats. I övrigt är den motivering som ges i punkt 9.4 i detta beslut, avseende lämpligheten av dessa instrument, obegriplig. Kommissionen har inte, i detta sammanhang, tillräckligt uttalat sig om de aktuella åtgärdernas inverkan på elmarknaden.
- 563 Kommissionen har bestritt dessa argument.
- 564 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i punkt 9.3 i det angripna beslutet, uttalade sig i frågan huruvida ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt för att uppfylla det mål av allmänt intresse som den eftersträvade, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Denna institution uttalade sig vidare, i punkt 9.4 i detta beslut, i frågan huruvida de aktuella åtgärderna, särskilt CfD-kontraktet, kunde anses vara lämpliga instrument för att uppfylla detta mål. I detta sammanhang beaktade kommissionen bland annat den omständigheten att även andra tekniker kan stödjas av CfD-kontrakt med samma typ av instrument och att flera tekniker för förnybar energi var av varierande karaktär. I motsats till vad Republiken Österrike har antytt, gjorde kommissionen däremot, i dessa punkter, ingen fullständig avvägning mellan dessa åtgärders alla relevanta positiva och negativa effekter. Den gjorde nämligen en sådan avvägning i ett senare skede av sin granskning, i punkt 9.6 i detta beslut.
- 565 Av detta följer att kommissionen, i punkterna 9.3 och 9.4 i det angripna beslutet, inte hade någon skyldighet att uttala sig avseende de aktuella åtgärdernas alla positiva och negativa effekter eller göra en avvägning mellan dessa. Eftersom kommissionen, i skäl 389 i detta beslut nämnde en ökning av välfärden för samhället i allmänhet och konsumenterna i synnerhet, rör det sig vidare inte om en slutsats till följd av någon sådan avvägning. Den begränsade sig, i detta skäl, till att konstatera att skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion utgjorde en positiv effekt av dessa åtgärder.
- 566 Mot bakgrund av dessa överväganden ska även invändningen avseende en otillräcklig motivering i punkterna 9.3 och 9.4 i det angripna beslutet underkännas.
- 567 Republiken Österrike har inom ramen för den andra invändningen i den nionde grundens tredje del gjort gällande att kommissionen, i punkt 8.1.7 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, grundade sina seriösa tvivel beträffande de aktuella åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden på en rapport, som utmynnade i slutsatsen att de kunde medföra allvarliga snedvridningar av konkurrensen. Kommissionen har emellertid inte i det angripna beslutet förklarat av vilka skäl dessa tvivel skulle ha undanröjts.
- 568 Kommissionen har bestritt dessa argument.
- 569 Det ska i detta hänseende för det första erinras om att kommissionens överväganden i punkt 8.1.7 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, såsom följer av artikel 6.1 i förordning nr 659/1999, var preliminära bedömningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2009, ISD Polska m.fl./kommissionen, T-273/06 och T-297/06, EU:T:2009:233, punkt 126 och där angiven rättspraxis). Följaktligen kan motiveringen i det angripna beslutet inte anses vara otillräcklig enbart på grund av att den inte är helt identisk med den som finns i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet. Kommissionen har nämligen ingen skyldighet att i det beslut som antas efter ett formellt granskningsförfarande framställa en bedömning som omfattar samtliga de överväganden som förekommer i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet.
- 570 För det andra ska den omständigheten beaktas att kommissionen, i det angripna beslutet, angav skälen till varför den, efter att ha gjort en fördjupad granskning av de aktuella åtgärdernas effekter på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna, ansåg att dessa åtgärder var förenliga med den

inre marknaden. Det ska i detta sammanhang även påpekas att kommissionens tvivel avsåg åtgärderna såsom de hade anmälts av Förenade kungariket. Däremot gällde godkännandet i det angripna beslutet åtgärderna i deras ändrade version med syfte att beakta dessa tvivel.

- 571 För det tredje kan det, i den mån Republiken Österrike har anfört att ändringarna av de anmälda åtgärderna inte kunde skingra de tvivel som ursprungligen uttryckts, konstateras att denna medlemsstat inte har anfört något underbyggt argument i detta hänseende.
- 572 För det fjärde ska det under alla omständigheter påpekas att kommissionen i skäl 402 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet uttryckligen angav att den rapport till vilken det hänvisas i punkt 8.1.7 i detta inte nödvändigtvis återspeglar dess synsätt.
- 573 Mot bakgrund av dessa överväganden kan slutsatsen dras att enbart den omständigheten att kommissionen inte detaljerat har angett skälen till varför den inte delar de tvivel som uttrycktes i den rapport som nämns i punkt 8.1.7 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, i motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande, inte innebär att motiveringen i det angripna beslutet är otillräcklig.
- 574 Således ska den andra invändningen i den nionde grundens tredje del och den nionde grundens sjätte del underkännas.

G. Den tredje grunden och den första invändningen i den nionde grundens tredje del, avseende de aktuella åtgärdernas klassificering

- 575 Den tredje grunden och den första invändningen i den nionde grundens tredje del avser skälen 344–347 i det angripna beslutet. Kommissionen angav i dessa överväganden att de åtgärder som inbegriper driftstöd i princip var oförenliga med artikel 107.3 c FEUF, men att de aktuella åtgärderna skulle anses motsvara investeringsstöd, eftersom de skulle göra det möjligt för NNBG att åta sig att investera i anläggandet av Hinkley Point C. Kommissionen ansåg, i detta sammanhang, bland annat att nettonuvärdet på lösenprisbetalningarna, sett från en finansiell modell, kunde anses motsvara en betalning av ett engångsbelopp som skulle göra det möjligt för NNBG att täcka anläggningskostnaderna.
- 576 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg anser att dessa överväganden är felaktiga. Inledningsvis har de gjort gällande att kommissionen borde ha klassificerat de aktuella åtgärderna som driftstöd som är oförenliga med den inre marknaden. Vidare har Republiken Österrike anfört att det angripna beslutet inte är tillräckligt motiverat.

1. Argumenten avseende de aktuella åtgärdernas klassificering

- 577 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har gjort gällande att de aktuella åtgärderna utgör driftstöd, som inte är förenliga med den inre marknaden. I detta sammanhang bör även det argument som anförts inom ramen för den fjärde grunden, avseende de aktuella åtgärdernas klassificering som investeringsstöd, och som nämns i punkt 125 ovan, beaktas.
- 578 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Ungern, Republiken Polen och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 579 I detta hänseende ska det för det första erinras om att det av fast rättspraxis följer att driftstöd för bibehållande av status quo eller som syftar till att befria ett företag från kostnader som detta normalt borde ha burit inom ramen för den löpande driften eller dess normala verksamhet inte kan anses förenligt med den inre marknaden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 2000,

Tyskland/kommissionen, C-288/96, EU:C:2000:537, punkterna 88–91, dom av den 19 september 2000, Tyskland/kommissionen, C-156/98, EU:C:2000:467, punkt 30, och dom av den 21 juli 2011, Freistaat Sachsen och Land Sachsen-Anhalt/kommissionen, C-459/10 P, ej publicerad, EU:C:2011:515, punkterna 33–36).

- 580 Sådana stöd kan nämligen inte uppfylla kraven i artikel 107.3 c FEUF. Driftstöd som begränsar sig till att bibehålla status quo kan inte underlätta utvecklingen i den mening som avses i denna bestämmelse. Stöd som begränsar sig till att minska vardagliga och normala utgifter som ett företag under alla förhållanden skulle ha haft inom ramen för sin normala verksamhet kan inte anses eftersträva ett mål av allmänt intresse i den mening som avses i denna bestämmelse. Vidare kan de stöd genom vilka fördelar beviljas företag, utan att vara avsedda att uppfylla ett mål av allmänt intresse som eftersträvas av den medlemsstat som beviljar dem och som således kan användas av dessa företag för att täcka kostnaderna för deras befintliga och vardagliga drift, inte förklaras förenliga med den inre marknaden med tillämpning av denna bestämmelse. Sådant stöd gynnar nämligen dessa företag i förhållande till deras konkurrenter, utan att detta berättigas genom uppfyllandet av ett mål av allmänt intresse.
- 581 Det kan konstateras att kommissionen, i det angripna beslutet, inte ifrågasatte den rättspraxis som citeras i punkt 579 ovan. Tvärtom hänvisade den, i skäl 344 i detta beslut, till första stycket i punkt 8.1 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, i vilket den hade citerat denna rättspraxis.
- 582 Som följer av skälen 344–347 i det angripna beslutet ansåg kommissionen däremot att den rättspraxis som citeras i punkt 579 ovan inte var tillämplig på de aktuella åtgärderna på grund av projektets särart och att dessa åtgärder hade till syfte att göra det möjligt för NNBG att åta sig att investera i anläggandet av Hinkley Point C.
- 583 I motsats till vad Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anfört är detta synsätt inte felaktigt. Ingenting hindrar nämligen att en stödåtgärd som främjar ett mål av allmänt intresse, vilken är lämplig och nödvändig för att uppfylla detta mål, som inte påverkar handelsvillkoren i en utsträckning som strider mot det allmänna intresset och som således uppfyller kraven i artikel 107.3 c FEUF, förklaras förenlig med den inre marknaden med tillämpning av denna bestämmelse, oberoende av frågan huruvida den ska klassificeras som investeringsstöd eller driftstöd. Dessutom ska det erinras om att även ett driftstöd kan förklaras förenligt med den inre marknaden när dessa villkor är uppfyllda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2016, Magic Mountain Kletterhallen m.fl./kommissionen, T-162/13, ej publicerad, EU:T:2016:341, punkterna 116 och 117).
- 584 När det gäller de aktuella åtgärderna ska det för det första erinras om att kommissionen, i det angripna beslutet, konstaterade att den eftersträvade ett mål av allmänt intresse, det vill säga skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion, som inte skulle kunna uppfyllas i tid utan ett ingripande av staten. Det ska även erinras om att Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg inte har anfört några argument som kan leda till att detta konstaterande ifrågasätts. Följaktligen kan dessa åtgärder inte betraktas som statligt stöd begränsat till att bibehålla status quo. Tvärtom skulle, enligt kommissionens konstateranden, utan dessa ingen investering i ny kapacitet för kärnenergiproduktion göras i tid.
- 585 För det andra ska det erinras om att de aktuella åtgärderna, enligt kommissionens slutsatser, vilka inte har vederlagts genom de argument som Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har anfört, är lämpliga och nödvändiga för att uppfylla detta mål och inte påverkar handelsvillkoren i en utsträckning som strider mot det allmänna intresset. Under dessa omständigheter kan de aktuella åtgärderna inte anses som stöd begränsat till att minska de vardagliga och normala driftskostnader som ett företag under alla förhållanden skulle ha haft inom ramen för sin normala verksamhet. Tvärtom hade de aktuella åtgärderna till syfte att skapa ett incitament för byggandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion, genom att minska riskerna kopplade till investeringarna i syfte att säkerställa investeringarnas lönsamhet.

586 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument ska prövas. Inledningsvis har dessa medlemsstater gjort gällande argument som avser CfD-kontraktet. Vidare har de anfört argument avseende ministeriets avtal. Därefter har de anfört argument avseende den planerade ersättningen. Slutligen har de anfört att kommissionen, i det angripna beslutet, borde ha gjort en tydlig åtskillnad mellan ett driftstöd och ett investeringsstöd.

a) Argument avseende CfD-kontraktet

587 För det första har Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg anfört argument i syfte att styrka att detta kontrakt är oupplösligt förbundet med driften av Hinkley Point C. I detta sammanhang har de gjort gällande att det omfattar NNBG:s vardagliga kostnader och således inte begränsar sig till att enbart subventionera byggandet av enheten C i denna anläggning, utan även rör den dagliga verksamheten, och att stödets omfattning borde vara direkt beroende av hur mycket energi som producerats.

588 Det ska i detta hänseende inledningsvis erinras om att en stödåtgärd kan förklaras förenlig med den inre marknaden om den uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 107.3 c FEUF, oavsett huruvida stödet klassificeras som driftstöd eller investeringsstöd (se punkt 583 ovan).

589 När det gäller Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument att det är omöjligt att fastställa ett samband mellan de betalningar som gjorts med tillämpning av CfD-kontraktet och investeringarna i ny kapacitet för kärnenergiproduktion, räcker det att påpeka att detta kontrakt har till syfte att säkerställa stabila intäkter under en tillräckligt lång period för att ge det berörda företaget ett incitament till att investera de belopp som krävs för byggandet av sådan ny kapacitet. Det rör sig således i huvudsak om ett instrument för att täcka risker i form av en prisstabilisator, som ger en säkerhet och en intäktsstabilitet. Till skillnad från ett icke återbetalningspliktigt bidrag, som beviljas i dess helhet i förväg eller efter hand som byggandet framskrider, innebär CfD-kontraktet emellertid ett incitament till investeringar genom att det garanterar en fastställd och stabil prisnivå.

590 Det ska i detta sammanhang för det första erinras om att NNBG, med stöd av CfD-kontraktet, kommer att erhålla en betalning först när referenspriset blivit lägre än lösenpriset. Däremot kommer NNBG, när referenspriset blivit högre än lösenpriset, att tvingas återbetala skillnaden mellan dessa båda priser (se punkt 5 ovan). Även om stödets beviljande och belopp beror på omständigheterna kring driften av Hinkley Point C och denna enhets elproduktion, finns det således ett tydligt samband mellan detta belopp och det mål av allmänt intresse som eftersträvas. Dessa villkor har nämligen till syfte att säkerställa att det belopp som ska betalas med anledning av CfD-kontraktet motsvarar den nivå som ska vara nådd för att få fram investeringarna i ny kapacitet för kärnenergiproduktion.

591 För det andra kan, i motsats till vad Republiken Österrike har anfört, den omständigheten att NNBG, för det fall Hinkley Point C inte skulle färdigställas, inte skulle erhålla något stöd enligt CfD-kontraktet, inte ifrågasätta sambandet mellan de aktuella åtgärderna och det eftersträlvade målet av allmänt intresse, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Det kan nämligen konstateras att det eftersträlvade målet av allmänt intresse i detta hypotetiska fall inte skulle vara uppnått. Artikel 107.3 c FEUF utgör emellertid inte hinder för riskfördelningsvillkor som tillskriver mottagaren den tekniska risken vid genomförandet.

592 För det tredje har Republiken Österrike anfört att CfD-kontraktet gör det möjligt att revidera lösenpriset och att det, inom ramen för detta, inte bara är investeringskostnaderna som ska beaktas, utan även driftskostnaderna.

- 593 Det ska i detta hänseende påpekas att det lösenpris som kommissionen godkände i det angripna beslutet inte bara beaktar priset för byggandet av Hinkley Point C, utan även denna enhets driftskostnader. Dessa kostnader påverkar nämligen projektets lönsamhet och har således en inverkan på det belopp som lösenpriset måste nå upp till för att få fram beslutet om investering i ny kapacitet för kärnenergiproduktion.
- 594 Av detta följer att den omständigheten att lösenpriset kan revideras efter 15 och efter 25 år och att, inom ramen för denna revision (se punkt 5 ovan), hänsyn ska tas till omständigheter avseende driftskostnader, kan inte medföra att sambandet mellan de aktuella åtgärderna och det eftersträvade målet av allmänt intresse, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion, ifrågasätts. Mot bakgrund av den omständigheten att de driftskostnader på grundval av vilka lösenpriset har beräknats ska uppskattas på förhand och att drifttiden för Hinkley Point C kommer att vara väldigt lång, har möjligheten till en sådan revidering till syfte att minska risken för långsiktiga kostnader för båda parter, för att öka eller minska beloppet för det lösenpris som garanteras genom CfD-kontraktet.
- 595 Av detta följer att även om de betalningar som kommer att göras med stöd av CfD-kontraktet kommer att röra driften av Hinkley Point C, samt produktion och försäljning av kärnenergi genom denna anläggning, kan detta inte medföra att sambandet mellan dessa betalningar och det ursprungliga investeringsbeslutet ifrågasätts.
- 596 Följaktligen skulle, även för det fall att NNBG skulle använda en del av de betalningar som det kommer att erhålla med anledning av CfD-kontraktet, detta inte kunna bryta det befintliga sambandet mellan de aktuella åtgärderna och det eftersträvade målet av allmänt intresse, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion.
- 597 Således kan Republiken Österrikes och Storhertigdömet Luxemburgs argument i syfte att visa att detta kontrakt är ouplösligt förbundet med driften av Hinkley Point C inte godtas.
- 598 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att de kostnader som är knutna till stopp i en kärnkraftsanläggning, till förvaring av avfall eller till ansvar för och övervakning av en sådan central utgör kostnader som vanligtvis följer av den normala driften av en kärnkraftsanläggning. Betalningen av kostnader för förvaring av radioaktivt avfall ska bland annat beaktas, inte som ett investeringsstöd, utan som ett driftstöd.
- 599 Detta argument kan inte heller godtas. Såsom har angetts i punkterna 593 och 594 ovan har de kostnader i samband med stopp i en kärnkraftsanläggning, förvaring av avfall eller ansvar för och övervakning av en sådan anläggning som kommissionen beaktade i det angripna beslutet (se punkterna 354–359 ovan) haft en inverkan på avkastningen, av vilken beslutet att investera i byggandet av Hinkley Point C beror. Följaktligen kan inte beaktandet av dessa kostnader inom ramen för fastställandet av lösenpriset medföra ett ifrågasättande av sambandet mellan de betalningar som gjorts enligt CfD-kontraktet å ena sidan och det av Förenade kungariket eftersträvade målet av allmänt intresse, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion, å den andra.
- 600 För det tredje godtar tribunalen inte Republiken Österrikes argument att kommissionen, i skäl 358 i det angripna beslutet, själv erkände att CfD-kontraktet utgjorde ett driftstöd. Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen, i punkt 358 i det angripna beslutet, som ingår i punkt 9.1 i detta beslut, i vilken den granskade huruvida de aktuella åtgärderna var förenliga med den befintliga marknadsregleringen, angav att CfD-kontraktet för Hinkley Point C inte utgjorde ett offentligt kontrakt eller en offentlig upphandling, eftersom det begränsade sig till att fastställa villkor för utövande av en verksamhet i form av elproduktion med användning av kärnteknik. Såsom har angetts i punkterna 577–599 ovan kan emellertid inte enbart den omständigheten att CfD-kontraktet kommer att påverka de förutsättningar under vilka Hinkley Point C kommer att producera kärnkraftsel medföra att dess förenlighet med den inre marknaden ifrågasätts.

- 601 För det fjärde räcker det, i den mån Republiken Österrike har gjort gällande att CfD-kontraktet kommer att uppmuntra NNBG att producera el även när priserna är lägre än marginalkostnaderna eller kommer att vara negativa, att erinra om att detta argument redan har prövats och underkänts inom ramen för analysen av den sjätte grunden (se punkterna 481–488 ovan) och att det inte kan medföra att CfD-kontraktets förenlighet med artikel 107.3 c FEUF ifrågasätts.
- 602 Således ska samtliga Storhertigdömet Luxemburgs och Republiken Österrikes argument avseende CfD-kontrakten underkännas.

b) Argument avseende ministeriets avtal

- 603 När det gäller ministeriets avtal har Republiken Österrike begränsat sig till att göra gällande att överföringen av NNBG, i händelse av en tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point C, även skulle medföra ett övergripande ansvar för hanteringen av bestrålat material av den offentliga makten. Det räcker i detta hänseende att hänvisa till punkterna 280–282 och 354–359 ovan, av vilka följer att kommissionen, i det angripna beslutet, inte godkänner statligt stöd avseende ett övergripande ansvar för hanteringen av bestrålat material av den offentliga makten i en sådan situation. Följaktligen ska även detta argument avfärdas.

c) Argument avseende den ersättning som föreskrivs i de aktuella åtgärderna

- 604 Republiken Österrike och Storhertigdömet Luxemburg har, till stöd för den tredje grunden, anfört argument gällande den föreskrivna ersättningen.
- 605 För det första har Storhertigdömet Luxemburg gjort gällande att driftstödet, med största sannolikhet, är ett orimligt högt belopp. Det är högst troligt att marknadspriserna för el fortsätter att sjunka och att det stöd som betalas enligt CfD-kontraktet utgör ett mycket högt bidrag under de 35 åren av energiproduktion, mycket högre än vad som föreskrevs och bedömdes vid införandet av stödmekanismen.
- 606 Det ska i detta hänseende påpekas att Storhertigdömet Luxemburg, till stöd för sitt argument att det stödbelopp som betalats enligt CfD-kontraktet är orimligt högt, har begränsat sig till att göra gällande att det är högst sannolikt att priserna på elmarknaden kommer att fortsätta att sjunka. Denna omständighet kan emellertid inte i sig styrka att betalningarna är orimligt höga. Mot bakgrund av det av Förenade kungariket eftersträfvade målet av allmänt intresse, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion, skulle stödbeloppet endast kunna anses som orimligt högt om det visades att ett lägre belopp skulle ha räckt för att få fram ett beslut om investering i denna nya kapacitet. Däremot kan enbart den omständigheten att det pris som betalats enligt CfD-kontraktet eventuellt skulle kunna vara lägre än det framtida marknadspriset inte i sig styrka förekomsten av en överkompensation. Under alla omständigheter ska det, i detta sammanhang, erinras om att det kommer att finnas två datum för omförhandling av driftskostnaderna. Det första infaller 15 år efter startdatumet för den första reaktorn och det andra 25 år efter detta datum. Dessa omförhandlingar möjliggör ökning eller minskning av lösenpriset på grundval av kända faktiska driftskostnader och reviderade prognoser för framtida kostnader för vissa i CfD-kontraktet fastställda kostnadsposter (se skäl 31 i det angripna beslutet). Följaktligen ska detta argument underkännas.
- 607 Republiken Österrike har gjort gällande att investeringskostnaderna endast är stödberättigande i den del de är nödvändiga för uppfyllandet av det allmänna intresset och att samexistensen av flera olika stöd gör det möjligt att dra slutsatsen att de aktuella åtgärderna avser den faktiska driften av Hinkley Point C och inte byggandet av den.

- 608 Det räcker i detta hänseende att erinra om att argumenten avseende förekomsten av en överkompensation har prövats och underkänts i punkterna 392–398 ovan och att Republiken Österrike, i detta sammanhang, inte har anfört några ytterligare argument som kan styrka denna existens. Bland annat har denna medlemsstat inte anfört något underbyggt argument som kan styrka att de betalningar som kommer att göras med stöd av CfD-kontraktet kommer att överskrida den nivå som är nödvändig för att ge incitament till investeringar i ny kapacitet för kärnenergiproduktion. Det ska i detta sammanhang även erinras om att NNBG, när referenspriset blir högre än lösenpriset, kommer att ha en skyldighet att betala skillnaden mellan dessa båda priser till sin avtalspart.
- 609 Följaktligen ska även argumenten avseende den i de aktuella åtgärderna föreskrivna ersättningen underkännas.

d) Argumentet att kommissionen borde ha gjort en tydlig åtskillnad mellan ett driftstöd och ett investeringsstöd.

- 610 Republiken Österrike har gjort gällande att det följer av punkt 77 i domen av den 26 september 2002, Spanien/kommissionen (C-351/98, EU:C:2002:530), att kommissionen borde ha gjort en tydlig åtskillnad mellan ett driftstöd och ett investeringsstöd.
- 611 Även detta argument ska underkännas.
- 612 Som tydligt framgår av punkterna 76 och 77 i domen av den 26 september 2002, Spanien/kommissionen (C-351/98, EU:C:2002:530), var gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (EGT C 72, 1994, s. 3) nämligen tillämpliga i det målet och i dessa riktlinjer gjordes uttryckligen en åtskillnad mellan investeringsstöd å ena sidan och driftstöd å den andra. I denna situation hade kommissionen, som var bunden av dessa riktlinjer, en skyldighet att klassificera stödet utifrån de kategorier som föreskrivs i dessa riktlinjer.
- 613 Emellertid kan man inte av domen av den 26 september 2002, Spanien/kommissionen (C-351/98, EU:C:2002:530), dra slutsatsen att kommissionen har en skyldighet att hänvisa till dessa kategorier utanför tillämpningsområdet för gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd.
- 614 Följaktligen ska även detta argument underkännas och således även samtliga argument som har till syfte att visa att de aktuella åtgärderna är oförenliga med den inre marknaden på grund av att det rör sig om driftstöd.

2. Motiveringsskyldigheten

- 615 Republiken Österrike har, inom ramen för den tredje grunden och den första invändningen i den nionde grundens tredje del, gjort gällande att det angripna beslutet inte är tillräckligt motiverat när det gäller klassificeringen av de aktuella åtgärderna. Den omständigheten att kommissionen plötsligt har frångått sin egen beslutspraxis utan någon fördjupad motivering innebär ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Enligt Republiken Österrike borde kommissionen, om den avsåg att utnyttja sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett radikalt nytt sätt, ha lämnat en detaljerad motivering i detta hänseende. Den har i detta hänseende även gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt har angett skälen till varför den, efter att ha klassificerat dessa åtgärder som driftstöd i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, därefter har klassificerat dem som investeringsstöd inom ramen för det angripna beslutet.
- 616 Kommissionen, Republiken Tjeckien, Ungern, Republiken Polen och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.

- 617 För det första ska det erinras om att kommissionen, i skälen 344–347 i det angripna beslutet, visserligen konstaterade att driftstödet i princip inte uppfyllde kraven i artikel 107.3 c FEUF. Den hänvisade emellertid, i detta sammanhang, till första stycket i punkt 8.1 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, i vilket den nämnde den rättspraxis som anges i punkt 579 ovan. Man kan således inte av detta övervägande dra slutsatsen att kommissionen ansåg att ett stöd som främjar ett mål av allmänt intresse, som är lämpligt och nödvändigt för att uppfylla detta mål och som inte påverkar handelsvillkoren i en utsträckning som strider mot det allmänna intresset och som således uppfyller de krav som anges i denna bestämmelse, inte kan förklaras förenligt med den inre marknaden med stöd av denna bestämmelse. Vidare angav kommissionen i dessa skäl att de aktuella åtgärderna skulle göra det möjligt för NNBG att åta sig att investera i anläggandet av Hinkley Point C, med beaktande av projektets art och riskprofil och således bidra till att minimera det nödvändiga stödet och de kompletterande åtgärder som behövs för att stimulera investeringen. Den angav även att nettonuvärdet på lösenprisbetalningarna, sett från en finansiell modell, kunde anses motsvara en betalning av ett engångsbelopp som gjorde det möjligt för NNBG att täcka anläggningskostnaderna.
- 618 För det andra ska det påpekas att motiveringen i det angripna beslutet beträffande klassificeringen av de aktuella åtgärderna inte begränsar sig till skälen 344–347 i detta beslut och att kommissionen, i punkt 9 i detta beslut, angav skälen till varför villkoren i artikel 107.3 c var uppfyllda och detaljerat angav det mål som eftersträvades med de aktuella åtgärderna, nämligen skapande av ny kapacitet för kärnenergiproduktion (punkt 9.2 i detta beslut), de omständigheter som gjorde ett statligt ingripande nödvändigt (punkt 9.3 i samma beslut) och dessa åtgärders proportionerliga karaktär (punkterna 9.5 och 9.6 i det aktuella beslutet).
- 619 Följaktligen har kommissionen inte åsidosatt sin motiveringsskyldighet när det gäller klassificeringen av de aktuella åtgärderna.
- 620 Inget av de argument som Republiken Österrike har anfört är av sådan art att denna slutsats kan ifrågasättas.
- 621 För det första har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, eftersom den i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi 2014–2020 och i sin tidigare beslutspraxis har fastställt principen att driftstöd inte var förenliga med den inre marknaden, mer utförligt borde ha angett skälen till varför den frångått denna princip.
- 622 Det ska för det första erinras om att det inte av rättspraxis kan utläsas att stöd som uppfyller kraven i artikel 107.3 c FEUF inte kan anses vara förenliga med den inre marknaden, oavsett huruvida de klassificeras som driftstöd eller som investeringsstöd (se punkterna 577–586 ovan).
- 623 För det andra ska Republiken Österrikes argument avseende kommissionens tidigare praxis underkännas.
- 624 I motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande finns det inget stöd för dess argument i skälen 396 och 397 i kommissionens beslut av den 4 juni 2008 om det statliga stöd C 41/05 som Ungern genomfört i form av energiköpvartal (EUT L 225, 2009, s. 53), vilket för övrigt avsåg tillämpningen av artikel 107.3 a FEUF och inte av artikel 107.3 c FEUF. Kommissionen angav visserligen, i skäl 396 i detta beslut, att vissa av de bidrag som var aktuella i det ärendet vilka skulle betalas ut först efter idrifttagandet av kärnkraftsanläggningen och som skulle täcka vardagliga kostnader, utgjorde driftstöd som var oförenliga med den inre marknaden. Som följer av skäl 397 i detta beslut rörde det sig emellertid om stöd avseende vilka de ungerska myndigheterna och de berörda parterna varken hade påvisat några regionala nackdelar för särskilda regioner eller iakttagandet av proportionalitetsprincipen.

- 625 Vidare räcker det, i den mån Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi 2014–2020 slog fast principen att driftstöd inte var förenliga med den inre marknaden, att påpeka att det, i motsats till vad denna medlemsstat har anfört, inte av dessa riktlinjer följer att de stöd som är kopplade till driften inte var förenliga med den inre marknaden. Tvärtom framgår det av punkt 3.3.2.1 i dessa riktlinjer att kommissionen anser att stöd som är kopplat till drift under vissa omständigheter kan vara förenliga med artikel 107.3 c FEUF. Det ska under alla omständigheter erinras om att kommissionen i det angripna beslutet beaktade målet att främja kärnenergi, vilket inte omfattas av de mål som anges i dessa riktlinjer.
- 626 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, i punkt 8.1 i dess beslut att inleda det formella granskningsförfarandet, angav att de aktuella åtgärderna utgjorde driftstöd som kunde vara oförenligt med den inre marknaden. Den borde mer utförligt ha angett skälen till varför den inte längre hyste dessa tvivel i det angripna beslutet.
- 627 Det ska i detta hänseende inledningsvis erinras om att kommissionens överväganden i punkt 8.1 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, liksom framgår av artikel 6.1 i förordning nr 659/1999, är preliminära bedömningar. Motiveringen i det angripna beslutet kan således inte anses vara otillräcklig på grund av att den inte är identisk med den i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet. Följaktligen hade kommissionen, i det angripna beslutet, vilket antogs efter det formella granskningsförfarandet, inte någon skyldighet att framställa en analys omfattande alla överväganden i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, vilket Republiken Österrike har hänvisat till (se punkt 569 ovan).
- 628 Vidare ska det erinras om att kommissionen, såsom har angetts i punkt 617 ovan och i punkt 8.1 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, begränsade sig till att hänvisa till den rättspraxis som anges i punkt 579 ovan, vilken avser driftstöd som, av de skäl som anges i punkt 580 ovan, inte uppfyller kraven i artikel 107.3 c FEUF. Vid den tidpunkt då kommissionen antog beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, hyste den nämligen tvivel beträffande de aktuella åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden enligt denna bestämmelse. Till följd av en fördjupad granskning och ändringar av de aktuella åtgärderna (justering av räntan på kreditgarantin och mekanismer för kapitalvinstdelning) kunde emellertid kommissionens tvivel skingras.
- 629 Följaktligen ska argumentet avseende punkt 8.1 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet underkännas och således även samtliga argument avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten när det gäller klassificeringen av de aktuella åtgärderna.
- 630 Av detta följer att den tredje grunden ska underkännas i dess helhet, liksom det argument som anförts inom ramen för den fjärde grunden, enligt vilket de aktuella åtgärderna utgör driftstöd som inte är förenliga med den inre marknaden (se punkt 125 ovan), och den första invändningen i den nionde grundens tredje del.

H. Den sjunde grunden, avseende bland annat kommissionens överväganden rörande de aktuella åtgärdernas förenlighet med den befintliga marknadsregleringen

- 631 Denna grund avser kommissionens överväganden i skälen 348–365 i det angripna beslutet, i vilka den granskade huruvida de aktuella åtgärderna var förenliga med den befintliga marknadsregleringen.
- 632 I skälen 350–358 i det angripna beslutet angav kommissionen, bland annat, att reglerna för offentlig upphandling i direktiv 2004/17 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och direktiv 2004/18/EG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster inte var tillämpliga på de aktuella åtgärderna, eftersom de inte inbegrep tillhandahållande av varor, entreprenader eller tjänster. På grundval av den tillgängliga informationen var det inte möjligt att dra slutsatsen att CfD-kontraktet

rörde förvärv av byggentreprenader, tjänster eller varor och således utgjorde ett offentligt kontrakt eller en koncession. Enligt kommissionen innehöll detta kontrakt inga särskilda krav på tillhandahållande av någon typ av varor eller tjänster eller utförande av några typer av byggentreprenader på uppdrag av en upphandlande myndighet eller tredje parter. Kontrakten innehöll inga ömsesidigt bindande skyldigheter som kunde åberopas inför domstol. Vidare saknades det selektivitet när det gällde antalet ekonomiska aktörer som kunde ingå CfD-kontrakt, förutom aktörer på det begränsade antal platser där kärnkraftsanläggningar kunde byggas.

633 I skälen 359–364 i det angripna beslutet angav kommissionen att artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55) inte hade överträtts. Enligt denna artikel var det inte obligatoriskt att använda ett anbudsförfarande, utan det var möjligt att använda ett annat förfarande som är likvärdigt i fråga om transparens och icke-diskriminering, grundat på offentliggjorda kriterier. Det urvalsförfarande som använts av Förenade kungariket för att identifiera en lämplig CfD-part för nya kärnkraftsinvesteringar grundades på en klar, transparent och icke-diskriminerande ram som kunde anses vara jämförbar med ett anbudsförfarande i fråga om transparens och icke-diskriminering.

634 Republiken Österrike anser att dessa överväganden är felaktiga.

635 Inledningsvis ska en prövning göras av Republiken Österrikes argument att Förenade kungariket inte har gjort en offentlig upphandling för projektet Hinkley Point C. Därefter ska Republiken Österrikes argument att Förenade kungarikets förfarande var diskriminerande prövas.

1. Argument i syfte att visa att Förenade kungariket borde ha inlett ett anbudsförfarande för projektet Hinkley Point C

636 Republiken Österrike har gjort gällande att Förenade kungariket, enligt direktiven 2004/17 och 2004/18, artikel 8 i direktiv 2009/72 samt de principer om transparens, likabehandling och icke-diskriminering som ingår i EUF-fördraget, borde ha inlett ett anbudsförfarande för projektet Hinkley Point C. Dessa bestämmelser är oupplösligt förbundna med målet med de aktuella åtgärderna och ett åsidosättande av dessa skulle tvinga tribunalen att ogiltigförklara det angripna beslutet.

637 Kommissionen, Ungern och Förenade kungariket har bestritt dessa argument. I detta sammanhang har kommissionen bland annat anfört att lagenligheten av de aktuella åtgärderna inte är beroende av att bestämmelserna om offentlig upphandling har iakttagits.

638 Inledningsvis ska argumenten avseende ett åsidosättande av direktiven 2004/17 och 2004/18 prövas. Därefter kommer argumenten avseende ett åsidosättande av artikel 8 i direktiv 2009/72 och de principer om transparens, likabehandling och icke-diskriminering som ingår i EUF-fördraget att prövas.

a) Argument avseende ett åsidosättande av direktiven 2004/17 och 2004/18

639 Republiken Österrike har gjort gällande att Förenade kungariket, under omständigheterna i förevarande fall, enligt direktiven 2004/17 och 2004/18 hade en skyldighet att inleda ett anbudsförfarande för projektet Hinkley Point C. Det aktuella projektet utgör ett kontrakt, ett offentligt kontrakt eller, åtminstone, en koncession i den mening som avses i dessa direktiv. Detta projekt borde ha bedömts i dess helhet, med beaktande av samtliga föreskrivna faser och av dess ändamål. En sådan granskning skulle ha visat att de aktuella åtgärderna utgjorde en ömsesidigt bindande skyldighet avseende tillhandahållande av en tjänst. Byggandet av Hinkley Point C och den införsel av el i det offentliga nätet som kommer att följa av detta kommer att tjäna till att uppfylla ett konkret behov för Förenade kungariket i egenskap av upphandlande myndighet. Förenade kungarikets motprestation är det

överenskomna stödet. Republiken Österrike har gjort gällande att den inte förfogar över tillräckliga upplysningar för att bedöma huruvida de aktuella åtgärderna skulle klassificeras som kontrakt eller koncession.

- 640 Kommissionen, Ungern och Förenade kungariket har bestritt dessa argument. Kommissionen har i detta sammanhang bland annat gjort gällande att enligt dess beslut 2006/211/EG av den 8 mars 2006 om fastställande av att artikel 30.1 i direktiv 2004/17 ska tillämpas på elproduktionen i England, Skottland och Wales (EUT L 76, 2006, s. 6), är detta direktiv inte tillämpligt på de aktuella åtgärderna.
- 641 För det första ska tribunalen pröva argumenten i syfte att påvisa existensen av ett kontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller av ett offentligt kontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/18.
- 642 Inledningsvis ska det erinras om att enligt artikel 1.2 a i direktiv 2004/17 ska med varu-, byggtreprenad- och tjänstekontrakt avses skriftliga avtal med ekonomiska villkor som sluts mellan en eller flera upphandlande enheter och en eller flera entreprenörer, varuleverantörer eller tjänsteleverantörer. Enligt artikel 1.2 a i direktiv 2004/18 ska med offentliga kontrakt avses skriftliga kontrakt med ekonomiska villkor som slutits mellan en eller flera ekonomiska aktörer och en eller flera upphandlande myndigheter och som avser utförande av byggtreprenad, leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster.
- 643 I artikel 1.2 b i direktiv 2004/17 och artikel 1.2 b i direktiv 2004/18 preciseras att med byggtreprenadkontrakt (direktiv 2004/17) och offentliga byggtreprenadkontrakt (direktiv 2004/18) menas kontrakt som avser antingen utförande eller såväl projektering som utförande av sådana byggtreprenader som avser vissa bestämda verksamheter eller av en byggtreprenad, eller utförande, oavsett form, av en byggtreprenad som tillgodoser de behov som den upphandlande enheten (direktiv 2004/17) eller den upphandlande myndigheten (direktiv 2004/18) har specificerat.
- 644 Enligt artikel 1.2 c första stycket i direktiv 2004/17 och artikel 1.2 c första stycket i direktiv 2004/18, ska varukontrakt (direktiv 2004/17) och offentliga varukontrakt (direktiv 2004/18) avse köp, leasing, hyra eller hyrköp, med eller utan möjlighet till köp, av varor.
- 645 I artikel 1.2 d första stycket i direktiv 2004/17 och artikel 1.2 d första stycket i direktiv 2004/18 preciseras att tjänstekontrakt (direktiv 2004/17) och offentliga tjänstekontrakt (direktiv 2004/18) är andra kontrakt än byggtreprenad- eller varukontrakt (direktiv 2004/17) respektive offentliga byggtreprenad- eller varukontrakt (direktiv 2004/18).
- 646 Det är mot bakgrund av dessa bestämmelser som tribunalen kommer att pröva Republiken Österrikes argument att de aktuella åtgärderna borde ha klassificerats som kontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller offentligt kontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/18.
- 647 Det ska i detta sammanhang för det första påpekas att kreditgarantin och ministeriets avtal varken utgör ett kontrakt i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2004/17 eller ett offentligt kontrakt i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2004/18.
- 648 Vidare ska en prövning göras av huruvida kommissionen borde ha klassificerat CfD-kontraktet som kontrakt i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2004/17 eller som offentligt kontrakt i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2004/18.
- 649 Det ska i detta hänseende påpekas att CfD-kontraktet, såsom framgår bland annat av skälen 219, 312, 313 och 356 i det angripna beslutet, varken tillåter Förenade kungariket att kräva att NNBG bygger Hinkley Point C, eller att det levererar el. CfD-kontraktet fastställer inget specifikt krav, vare sig beträffande den byggtreprenad som NNBG ska utföra eller beträffande den el som det ska leverera. För det fall NNBG inte skulle fullborda byggandet av denna enhet eller inte skulle producera el, har

Förenade kungariket inte heller någon rätt att kräva skadestånd av NNBG. Denna medlemsstat kan emellertid säga upp CfD-kontraktet unilateralt, för det fall byggandet inte är fullbordat vid utsatt datum.

650 Mot bakgrund av dessa särdrag i CfD-kontraktet kan det, i motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande, inte anses att det har till syfte att fylla ett konkret behov för Förenade kungariket i egenskap av upphandlande myndighet. Tvärtom är målet med CfD-kontraktet beviljandet av ett bidrag och Förenade kungariket begränsar sig, genom detta bidrag, till att uppmana NNBG och dess investerare att uppfylla det mål av allmänt intresse som denna medlemsstat eftersträvar, nämligen skapandet av ny kapacitet för kärnenergiproduktion.

651 Av detta följer att CfD-kontraktet inte föreskriver någon tvingande skyldighet för NNBG avseende utförandet av byggentreprenad, leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller direktiv 2004/18. Följaktligen godtar tribunalen inte Republiken Österrikes argument att de aktuella åtgärderna utgör ett kontrakt i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2004/17 eller ett offentligt kontrakt i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 2004/18.

652 För det andra ska en prövning göras av Republiken Österrikes argument att kommissionen inte har beaktat att de aktuella åtgärderna utgjorde en byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 och direktiv 2004/18.

653 Det ska i detta hänseende erinras om att enligt artikel 1.3 a i direktiv 2004/17 och artikel 1.3 i direktiv 2004/18 avses med byggkoncession ett kontrakt av samma typ som ett byggentreprenadkontrakt (direktiv 2004/17) eller ett offentligt byggentreprenadkontrakt (direktiv 2004/18) med den skillnaden att ersättningen för arbetet endast utgörs av rätten att utnyttja anläggningen eller av dels en sådan rätt, dels betalning.

654 Enligt artikel 1.3 b i direktiv 2004/17 och artikel 1.4 i direktiv 2004/18 avses med tjänstekoncession ett kontrakt av samma typ som ett tjänstekontrakt (direktiv 2004/17) eller ett offentligt tjänstekontrakt (direktiv 2004/18) men med den skillnaden att ersättningen för tjänsternas utförande utgörs antingen av endast rätten att utnyttja tjänsten eller av dels en sådan rätt, dels betalning.

655 Det är mot bakgrund av dessa bestämmelser som en prövning ska göras av Republiken Österrikes argument att de aktuella åtgärderna borde ha klassificerats som byggentreprenadkontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller offentligt byggentreprenadkontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/18.

656 I detta sammanhang ska det för det första påpekas att kreditgarantin och ministeriets avtal varken utgör ett byggentreprenadkontrakt i den mening som avses i artikel 1.3 a i direktiv 2004/17 eller ett offentligt byggentreprenadkontrakt i den mening som avses i artikel 1.3 i direktiv 2004/18.

657 För det andra ska det prövas huruvida kommissionen borde ha klassificerat CfD-kontraktet som ett byggentreprenadkontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller ett offentligt byggentreprenadkontrakt i den mening som avses i direktiv 2004/18.

658 Enligt artikel 1.3 b i direktiv 2004/17 och artikel 1.4 i direktiv 2004/18, skiljer sig kontrakt och offentliga kontrakt å ena sidan och koncessioner å andra sidan endast åt beträffande den ersättning som ska betalas till anbudsgivaren. Som följer av de överväganden som utvecklats i punkterna 648–650 ovan, är det emellertid bland annat på grund av att CfD-kontraktet inte föreskriver någon skyldighet för NNBG att utföra byggentreprenaden, att leverera produkter eller att tillhandahålla tjänster som detta avtal inte kan klassificeras som kontrakt eller offentligt kontrakt. Av detta följer att detta kontrakt inte heller kan klassificeras som byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 och direktiv 2004/18.

- 659 Denna tolkning bekräftas för övrigt av skäl 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 2014, s. 1), av vilket följer att enbart finansiering av en verksamhet, särskilt genom bidrag, inte utgör en koncession i den mening som avses i detta direktiv.
- 660 Således kan den slutsatsen dras att kommissionen inte har gjort någon felaktig bedömning genom att anse att de aktuella åtgärderna varken utgjorde ett kontrakt eller en byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller ett offentligt kontrakt eller en byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/18.
- 661 Inget argument som Republiken Österrike har anfört är av sådan art att denna slutsats kan ifrågasättas.
- 662 För det första har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen, i skäl 312 i det angripna beslutet, konstaterade att NNBG hade skyldigheter enligt kontraktet och att sådana skyldigheter är ett typiskt inslag i ett offentligt kontrakt.
- 663 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen visserligen, i skäl 312 i det angripna beslutet, påpekade att "CfD-kontraktet ... mycket riktigt [föreföll] innehålla en rad sådana stränga bestämmelser som fungerar som incitament för att NNBG ska fullgöra sina skyldigheter enligt kontraktet". Kommissionen konstaterade emellertid i skäl 313 i detta beslut även att det varken fanns någon skyldighet för NNBG att bygga kärnkraftsanläggningen eller att tillhandahålla el. Följaktligen är de avtalsmässiga skyldigheter som kommissionen har hänvisat till i skäl 312 i detta beslut inte av sådan art att de kan motivera klassificeringen av CfD-kontraktet som kontrakt eller byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller som offentligt kontrakt eller byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/18.
- 664 I motsats till vad Republiken Österrike har anfört kan det inte heller av kommissionens övervägande i skäl 312 i det angripna beslutet, enligt vilket kontraktsbestämmelserna i CfD-kontraktet utgörs av "vanliga avtalsmässiga skyldigheter som alla avtalsparter skulle försöka ta med i en liknande affär", oavsett om det gällde de skyldigheter som kunde berättiga en klassificering av CfD-kontraktet som kontrakt eller byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller som offentligt kontrakt eller byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/18. Det framgår nämligen tydligt av detta skäl och av dess sammanhang att kommissionen, genom att hänföra till en "liknande affär", inte syftade på ingåendet av en affär avseende ett kontrakt, ett offentligt kontrakt eller en byggkoncession, utan en affär som omfattar ett incitament, i form av ett bidrag, för att uppfylla ett mål av allmänt intresse. Det rör sig således om skyldigheter som vanligtvis förekommer i bidragsöverenskommelser.
- 665 Följaktligen ska Republiken Österrikes argument beträffande skäl 312 i det angripna beslutet underkännas.
- 666 För det andra har Republiken Österrike gjort gällande att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning har beaktat den omständigheten att det de facto är omöjligt för NNBG att avstå från kontrakten på grund av det potentiella belopp för investeringskostnaderna som det skulle förlora. Den teoretiska möjligheten till en ensidig uppsägning av avtalet kan inte helt utesluta tillämpningen av direktiven 2004/17 och 2004/18.
- 667 Det ska i detta hänseende påpekas att detta argument inte kan ifrågasätta det övervägande som anges i punkt 649 ovan, enligt vilket CfD-kontraktet inte fastställer något specifikt krav, varken när det gäller de byggnadsarbeten som ska utföras av NNBG, eller när det gäller den el som ska produceras eller levereras av detta företag. I detta sammanhang kan tribunalen inte godta Republiken Österrikes argument att det inte av skäl 13 i det angripna beslutet kan dras slutsatsen att NNBG ska bibehålla en förutbestämd minimi-prestationsnivå och att, även om NNBG för det fall det inte når denna miniminivå inte borde förlora stödet, skulle detta, mot bakgrund av de betydande belopp som har investerats, motsvara en skyldighet att bygga och driva Hinkley Point C. Det följer nämligen tydligt av

detta skäl och av skäl 313 i detta beslut att NNBG inte har någon skyldighet att säkerställa en förutbestämd produktionsnivå, då dessa skäl endast föreskriver att detta företag, om det inte uppnår en belastningsfaktor på 91 procent, inte kommer att erhålla de intäkter som det hoppas erhålla genom projektet. Det föreligger således ingen avtalsmässig skyldighet för NNBG att respektera denna belastningsfaktor.

668 I avsaknad av specifika avtalsmässiga krav avseende den byggentreprenad som NNBG ska utföra eller den el som det ska producera eller leverera, var emellertid tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2004/17 och direktiv 2004/18 inte motiverad.

669 Under alla omständigheter kan det, i avsaknad av en avtalsmässig skyldighet att utföra byggnadsarbeten, leverera produkter eller tillhandahålla tjänster i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller direktiv 2004/18, inte uteslutas att detta företag, trots de ekonomiska incitament som har till syfte att garantera att NNBG bygger och driver Hinkley Point C, beslutar att inte fullborda anläggningen eller att inte driva den av ekonomiska skäl.

670 Mot bakgrund av dessa överväganden kan tribunalen inte godta Republikens Österrikes argument att NNBG, de facto, hade en skyldighet att säkerställa en produktionsnivå.

671 För det tredje har Republikens Österrike gjort gällande att de bestämmelser som reglerar offentliga kontrakt inte får lämnas utan tillämpning enbart på grund av den omständigheten att projektet för byggande och drift av Hinkley Point C har skapats och fastställts på ett avgörande sätt av EDF.

672 Detta argument kan inte godtas.

673 Det räcker i detta hänseende att erinra om att kommissionen inte har uteslutit tillämpningen av direktiven 2004/17 och 2004/18 på grund av att projektet för byggande och drift av Hinkley Point C hade fastställts på ett avgörande sätt av EDF, utan har uteslutit dem på grund av att CfD-kontraktet inte föreskrev någon avtalsmässig skyldighet att utföra en byggentreprenad, att leverera produkter eller att tillhandahålla tjänster i den mening som föreskrivs i dessa direktiv.

674 För det fjärde räcker det, när det gäller Republikens Österrikes påstående att den inte förfogar över tillräckliga upplysningar för att fastställa huruvida de aktuella åtgärderna ska klassificeras som kontrakt, offentligt kontrakt eller koncession, att konstatera att Republikens Österrike förfogar över tillräckliga upplysningar för att uttala sig beträffande huruvida CfD-kontraktet föreskriver en skyldighet för NNBG att utföra en byggentreprenad, leverera produkter eller tillhandahålla tjänster och att de aktuella åtgärderna, eftersom ingen sådan skyldighet föreligger, under alla omständigheter, av de skäl som anges i punkterna 639–660 ovan, inte kan klassificeras varken som kontrakt eller som byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller som offentligt kontrakt eller byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/18.

675 För det femte har Republikens Österrike gjort gällande att kommissionen borde ha granskat projektet i dess helhet, med beaktande av komplexiteten i de avtalsmässiga bestämmelserna kring byggandet och driften av Hinkley Point C. Detta argument kan inte godtas. I avsaknad av skyldighet för NNBG att utföra en byggentreprenad, leverera produkter eller tillhandahålla tjänster, skulle nämligen inte ens en samlad bild av de aktuella åtgärderna göra det möjligt att anse att de borde ha klassificerats som kontrakt, offentliga kontrakt eller koncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller direktiv 2004/18.

676 Mot bakgrund av ovan angivna överväganden underkänner tribunalen samtliga Republikens Österrikes argument om att kommissionen borde ha klassificerat de aktuella åtgärderna som ett kontrakt eller en byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/17 eller ett offentligt kontrakt eller en

byggkoncession i den mening som avses i direktiv 2004/18, utan att tribunalen behöver uttala sig beträffande kommissionens argument att direktiv 2004/17 inte är tillämpligt på dessa åtgärder, enligt beslut 2006/211.

b) Argumenten avseende ett åsidosättande av artikel 8 i direktiv 2009/72 och av de i EUF-fördraget inneboende principerna om likabehandling, icke-diskriminering och insyn

- 677 Republiken Österrike har gjort gällande att syftet med prestationen var byggande och drift av Hinkley Point C med, som ersättning, finansiellt stöd från Förenade kungariket. Följaktligen borde Förenade kungariket, enligt artikel 8 i direktiv 2009/72, om gemensamma regler för den inre marknaden för el, och de i EUF-fördraget inneboende principerna om likabehandling, icke-diskriminering och insyn, ha inlett ett anbudsfordrande avseende projektet för byggande och drift av Hinkley Point C, med en tydligt, precist och entydigt formulerad anbudsinfordran, innehållande alla exakta upplysningar avseende förfarandets hela förlopp och med garanti för att alla anbudsgivare skulle ha samma chanser. Ett sådant förfarande borde ha inletts, eftersom det förelåg ett gränsöverskridande intresse, även för det fall ett godkännande för att utöva en verksamhet inte skulle tvinga överlåtaren att utöva den överlåtna verksamheten. Kommissionens övervägande, i skäl 357 i det angripna beslutet, enligt vilket systemet är öppet för alla potentiella intresserade parter och således inte är selektivt, är inte övertygande. Valet av NNBG fick till följd att andra operatörer uteslöts från byggande och drift av Hinkley Point C.
- 678 Kommissionen, Ungern och Förenade kungariket har bestritt dessa argument.
- 679 Det ska inledningsvis erinras om att Republiken Österrike, genom dessa argument, inte har bestritt den omständigheten att ett urvalsförfarande har ägt rum. Denna medlemsstat har begränsat sig till att göra gällande att det av Förenade kungariket organiserade förfarandet (se punkt 633 ovan) inte var tillräckligt, eftersom det inte rörde sig om ett anbudsfordrande avseende byggande och drift av Hinkley Point C.
- 680 Inledningsvis ska tribunalen pröva Republiken Österrikes argument avseende ett åsidosättande av artikel 8 i direktiv 2009/72.
- 681 Det ska i detta hänseende erinras om att medlemsstaterna, enligt artikel 8.1 första meningen i direktiv 2009/72, för att trygga försörjningen ska se till att det genom ett anbudsfordrande eller ett annat förfarande som är likvärdigt i fråga om transparens och icke-diskriminering, grundat på offentliggjorda kriterier, finns möjlighet att erbjuda ny kapacitet eller åtgärder för styrning av energieffektiviteten/energiefterfrågan.
- 682 Det kan konstateras att artikel 8.1 första meningen i direktiv 2009/72 inte nödvändigtvis kräver att en medlemsstat inleder ett anbudsfordrande, utan även gör det möjligt för den att använda ett annat förfarande, om det genomförs på grundval av offentliggjorda kriterier och är likvärdigt med ett anbudsfordrande i fråga om transparens och icke-diskriminering. Denna artikel utgör således inte hinder för att en medlemsstat, i stället för att inleda ett anbudsfordrande, väljer det instrument som utgörs av ett bidrag i syfte att uppmana företag att uppfylla ett visst mål av allmänt intresse.
- 683 Följaktligen krävde inte artikel 8.1 första meningen i direktiv 2009/72, i motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande, att byggande och drift av Hinkley Point C nödvändigtvis skulle vara föremål för ett anbudsfordrande.
- 684 Således kan Republiken Österrikes argument avseende ett åsidosättande av artikel 8 i direktiv 2009/72 inte godtas.
- 685 För det andra ska en prövning göras av Republiken Österrikes argument avseende ett åsidosättande av de i EUF-fördraget inneboende principerna om likabehandling, icke-diskriminering och insyn.

- 686 Det ska i detta hänseende erinras om att principerna om likabehandling, icke-diskriminering och insyn är tillämpliga på offentliga kontrakt, koncessioner, exklusiva godkännanden och exklusiva licenser som beviljas av en myndighet och för vilka unionslagstiftaren inte har föreskrivit några specialregler. När sådana kontrakt eller rättigheter tilldelas kräver nämligen principerna om likabehandling, insyn och icke-diskriminering att medlemsstaterna garanterar en sådan offentlighet som möjliggör ett öppet urvalsförfarande och att det går att kontrollera om tilldelningsförfarandena är opartiska (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 december 2000, Telaustria och Telefonadress, C-324/98, EU:C:2000:669, punkt 62, dom av den 3 juni 2010, Sporting Exchange, C-203/08, EU:C:2010:307, punkt 41, och dom av den 14 november 2013, Belgacom, C-221/12, EU:C:2013:736, punkt 28).
- 687 Det ska emellertid i detta sammanhang erinras om att principerna om likabehandling, icke-diskriminering och insyn inte nödvändigtvis kräver att ett anbuds förfarande för ett visst projekt har inletts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 juni 2010, Sporting Exchange, C-203/08, EU:C:2010:307, punkt 41). De begränsar sig således inte till en rättighet för en medlemsstat att välja mellan ett offentligt kontrakt och beviljandet av ett bidrag i syfte att uppmana företagen att uppfylla ett visst mål av allmänt intresse.
- 688 Således kan tribunalen inte godta Republiken Österrikes argument avseende ett åsidosättande av principerna om likabehandling, icke-diskriminering och insyn, och det är därvid inte nödvändigt att uttala sig i frågan huruvida de aktuella åtgärderna kan likställas med ett tillstånd eller en exklusiv licens i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 686 ovan.
- 689 Således ska samtliga Republiken Österrikes argument i syfte att visa att Förenade kungariket borde ha inletts ett anbuds förfarande för projektet Hinkley Point C underkännas, och tribunalen behöver därvid inte uttala sig i frågan huruvida ett åsidosättande av direktiven 2004/17 och 2004/18, av artikel 8 i direktiv 2009/72 eller av de i EUF-fördraget inneboende principerna om insyn, likabehandling och icke-diskriminering skulle kunna ha medfört att det angripna beslutets laglighet ifrågasattes.

2. Argumentet avseende CfD-kontraktets diskriminerande karaktär

- 690 Inom ramen för den sjunde grunden har Republiken Österrike anfört ett argument som avser skäl 549 i det angripna beslutet. Kommissionen angav i detta skäl att när det gällde de aktuella åtgärdernas förenlighet med artiklarna 30 och 110 FEUF hade Förenade kungariket åtagit sig att, så länge CfD-instrumentet inte var öppet för elproducenter utanför Storbritannien, justera beräkningen av elleverantörernas skyldigheter gällande CfD-betalningar så att stödberättigad kärnenergi som produceras i andra EU-medlemsstater och levereras till kunder i Storbritannien inte räknas av mot leverantörernas marknadsandelar. I detta sammanhang påpekade kommissionen att Förenade kungariket skulle komma att upphäva detta undantag när producenter i andra medlemsstater skulle ha rätt att ansöka om CfD-kontrakt.
- 691 Republiken Österrike har gjort gällande att det följer av skäl 549 i det angripna beslutet att systemet med CfD-kontrakt var diskriminerande, eftersom det inte var öppet för elproducenter utanför Förenade kungariket.
- 692 Kommissionen har bestritt detta argument.
- 693 I detta hänseende ska det för det första påpekas att det urvalsförfarande som Förenade kungariket har använt för att identifiera CfD-parter som var redo att investera i ny kärnkraftskapacitet i Förenade kungariket, vilket framgår av skälen 359–364 i det angripna beslutet, var öppet för utvecklare, producenter och investerare från andra medlemsstater. Det förelåg således inte någon diskriminering på grund av nationalitet i detta hänseende.

- 694 För det andra ska, under förutsättning att Republiken Österrike önskar göra gällande att det instrument som utgörs av CfD-kontraktet ännu inte var öppet för elproducenter utanför Storbritannien, även detta argument underkännas. Det ska i detta hänseende erinras om att byggandet och driften av en kärnkraftsanläggning avser produktion av basenergi i syfte att garantera en försörjningstrygghet. Under sådana omständigheter kan Förenade kungariket inte klandras för att det kräver att en sådan anläggning byggs i Storbritannien, för att undvika att den begränsas av sammanlänkningarnas fysiska kapacitet.
- 695 Följaktligen ska samtliga de argument som utvecklats inom ramen för den sjunde grunden underkännas.

I. Den tionde grunden, avseende åsidosättande av rätten att yttra sig enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999

- 696 Republiken Österrike har gjort gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999, vilka medför en skyldighet för kommissionen att ge de berörda parterna tillfälle att yttra sig. Medlemsstaterna förfogar således över en subjektiv rätt att höras inom ramen för det formella granskningsförfarandet. De har rätt att delta i det administrativa förfarandet på ett sätt som är lämpligt mot bakgrund av omständigheterna i fallet. Beslutet att inleda förfarandet ska således göra det möjligt för berörda parter att delta på ett verksamt sätt i det formella granskningsförfarandet, under vilket de ska ha möjlighet att lägga fram sina synpunkter.
- 697 Republiken Österrike har gjort gällande att den, mot bakgrund av den omständigheten att stödets belopp och dess konkreta villkor ännu inte hade fastställts vid den tidpunkt då den ingav sitt yttrande, inte var i stånd att uttala sig på ett tillräckligt och lämpligt sätt avseende de olika konkret planerade åtgärderna. Enligt denna medlemsstat hade den, om den hade förfogat över ytterligare och exakta upplysningar beträffande de planerade åtgärdernas volym och villkor, kunnat anföra ytterligare och solida argument beträffande de tvivel som den hyste beträffande dessa åtgärder.
- 698 Kommissionen och Ungern har gjort gällande att dessa argument ska underkännas. Kommissionen har bland annat gjort gällande att Republiken Österrike har begränsat sig till att hänvisa till det angripna beslutet och inte till beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet.
- 699 Det ska i detta hänseende erinras om att kommissionen, enligt artikel 108.2 första stycket FEUF, när den beslutar om att inleda det formella granskningsförfarandet ska ge berörda parter tillfälle att yttra sig.
- 700 Som följer av rättspraxis avser artikel 108.2 första stycket FEUF dels en skyldighet för kommissionen att se till att alla som kan komma att beröras underrättas och får möjlighet att anföra sina argument, dels att göra det möjligt för kommissionen att fullständigt informera sig om samtliga faktiska omständigheter i ärendet innan den fattar sitt beslut (dom av den 25 juni 1998, *British Airways m.fl./kommissionen*, T-371/94 och T-394/94, EU:T:1998:140, punkt 58).
- 701 Det ska i detta sammanhang erinras om att rättspraxis tillskriver berörda parter rollen som informationskälla för kommissionen i det administrativa förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF. Av detta följer att berörda parter bara har rätt att delta i det administrativa förfarandet på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, och inte alls kan göra gällande samma rätt till försvar som de personer mot vilka ett förfarande inletts kan åberopa (dom av den 25 juni 1998, *British Airways m.fl./kommissionen*, T-371/94 och T-394/94, EU:T:1998:140, punkterna 59 och 60, och dom av den 30 november 2009, *Frankrike och France Télécom/kommissionen*, T-427/04 och T-17/05, EU:T:2009:474, punkt 147).

- 702 De berörda parterna i förfarandet för kontroll av statligt stöd har nämligen endast rätt att ge kommissionen de upplysningar som denna behöver för sitt kommande arbete och de kan inte själva göra anspråk på ett sådant kontradiktoriskt förfarande med kommissionen som det som har inletts till förmån för den berörda medlemsstaten (dom av den 15 november 2011, kommission och Spanien/Government of Gibraltar och Förenade kungariket, C-106/09 P och C-107/09 P, EU:C:2011:732, punkt 181).
- 703 Det har vidare slagits fast att kommissionen inte behöver förete en slutförd bedömning av den berörda åtgärden i meddelandet om att inleda det formella granskningsförfarandet. Det är däremot nödvändigt att kommissionen nogra har angett ramarna för granskningen för att inte de berörda parternas rätt att yttra sig ska förlora sin betydelse (dom av den 30 november 2009, Frankrike och France Télécom/kommissionen, T-427/04 och T-17/05, EU:T:2009:474, punkt 148).
- 704 När det gäller artikel 6.1 i förordning nr 659/1999, som har titeln ”Formellt granskningsförfarande”, föreskrivs i denna att beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande ska sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor, kommissionens preliminära bedömning beträffande den föreslagna åtgärdens karaktär av stöd ska inbegripas och tvivlen beträffande åtgärdens förenlighet med den inre marknaden ska anges. I beslutet ska den berörda medlemsstaten och andra intresserade parter uppmanas att lämna sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist.
- 705 Beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet ska således göra det möjligt för berörda parter att delta på ett verksamt sätt i förfarandet, under vilket de ska ha möjlighet att lägga fram sina synpunkter. Det är i detta avseende tillräckligt att berörda parter får kännedom om kommissionens skäl att preliminärt bedöma den ifrågasatt åtgärden som nytt stöd som är oförenligt med den inre marknaden (dom av den 12 maj 2011, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d’agglomération du Douaisis/kommissionen, T-267/08 och T-279/08, EU:T:2011:209, punkt 81).
- 706 Rätten för berörda till information utgör inte mer än en rätt att höras av kommissionen. I synnerhet föreligger det inte någon generell rätt att uttala sig i alla tänkbara huvudfrågor som tas upp under det formella granskningsförfarandet (dom av den 30 november 2009, Frankrike och France Télécom/kommissionen, T-427/04 och T-17/05, EU:T:2009:474, punkt 149).
- 707 Det är mot bakgrund av det ovan anförda som en prövning ska göras av Republiken Österrikes argument, avseende att kommissionen inte har iakttagit denna medlemsstats rätt att yttra sig, på grund av att kommissionen, i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, inte tillräckligt hade fastställt de aktuella åtgärderna.
- 708 Det ska inledningsvis påpekas att Republiken Österrike, till stöd för denna grund, har hänvisat till skälen 16, 73 och 551 i det angripna beslutet. Enbart en hänvisning till överväganden i det angripna beslutet kan emellertid inte anses styrka att kommissionen inte har iakttagit Republiken Österrikes rätt att yttra sig. Då artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 avser berörda parter rätt att yttra sig under det administrativa förfarandet, är den avgörande frågan i detta sammanhang huruvida beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet innehöll tillräckliga upplysningar. Däremot är frågan huruvida det angripna beslutet, vilket antogs efter det administrativa förfarandet, innehöll tillräckliga upplysningar inte av direkt relevans i förevarande sammanhang.
- 709 Det framgår emellertid på ett tillräckligt tydligt sätt av Republiken Österrikes argument att denna medlemsstat i huvudsak har gjort gällande att beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet inte innehöll tillräckliga upplysningar för att tillåta den att utöva sin rätt att yttra sig på ett ändamålsenligt sätt, och att denna brist har återspeglats i det angripna beslutet.
- 710 För det första har Republiken Österrike anförut argument i syfte att påvisa att beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet inte innehöll tillräckliga upplysningar för att göra det möjligt för denna medlemsstat att yttra sig effektivt.

- 711 För det första har Republiken Österrike gjort gällande att vissa frågor avseende CfD-kontraktet hade förblivit olösta. Således har arten av mekanismen för CfD-kontraktet och, i synnerhet, kriterierna för beräkning av den skillnad som ska ersättas, bland annat lösenpriset, ännu inte fastställts.
- 712 I detta hänseende ska det inledningsvis påpekas att kommissionen beskrev CfD-kontraktet i skälen 43–49 och 53–89 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet. Som följer av skäl 67 i detta beslut hade Förenade kungariket och EDF, före anmälan av de aktuella åtgärderna, kommit överens om de huvudsakliga delarna i detta och, bland annat, lösenpriset, kontraktets varaktighet och den interna avkastningen. De berörda parterna fick del av dessa upplysningar. Det följer nämligen av skäl 70 i detta beslut att det lösenpris som Förenade kungariket planerade var fastställt till 92,50 GBP per MWh och av skäl 78 i samma beslut att betalningarna föreskrevs för en period på 35 år. I skäl 71 i beslutet anges att den interna avkastningen efter skatt, på grundval av vilken det finansiella underskottet beräknades, motsvarade en marginal mellan 9,75 procent och 10,15 procent och det preciserades, inom ramen för meddelandet om det berörda beslutet i *Europeiska unionens offentliga tidning*, att det motsvarade 9,87 procent. I skäl 72 i detta beslut anges att skillnaden mellan lösenpriset och referenspriset hade beräknats för att variera mellan 3,5 och 9 miljarder GBP, beroende på kolpriset i Förenade kungariket. I detta sammanhang ska även skäl 361 i det aktuella beslutet beaktas, av vilket följer att det totala stödbeloppet berodde på vilka hypoteser som skulle fastställas avseende de framtida grossistpriserna och för diskonteringsatsen och, enligt olika scenarier, uppgick till 4,78 miljarder GBP, 11,17 miljarder GBP eller 17,62 miljarder GBP. Det ska i detta hänseende erinras om att det totala stödbeloppet berodde på referenspriset, vilket är ett marknadspris, vars belopp svårligen kan förutspås för framtiden.
- 713 Vidare ska bland annat skälen 126–145 och 163–178 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet beaktas, vilka avser CfD-kontraktets klassificering som statligt stöd. Kommissionen har, i detta sammanhang, i detalj beskrivit detta kontrakts funktionssätt.
- 714 Slutligen ska det påpekas att kommissionen, i skälen 349–362 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, angav att den inte, på grundval av de upplysningar som den förfogade över, kunde dra slutsatsen att CfD-kontraktet var en proportionerlig stödåtgärd. Den har, i detta sammanhang, på ett detaljerat sätt angett de faktorer som gjorde det svårt att fastställa ett lämpligt lösenpris och lönsamheten för projektet Hinkley Point C.
- 715 Mot bakgrund av dessa omständigheter ska den slutsatsen dras att, i motsats till vad Republiken Österrike har gjort gällande, indikationerna i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, beträffande beloppet för det stödinslag som ingick i CfD-kontraktet, villkoren i detta och kommissionens tvivel, var tillräckliga för att göra det möjligt för Republiken Österrike att utöva sin rätt att yttra sig.
- 716 För det andra har Republiken Österrike, när det gäller kreditgarantin, gjort gällande att denna har beskrivits på ett extremt vagt och obestämt sätt, eftersom kommissionen begränsade sig till att ange att denna garanti var kopplad till den kredit som NNBG faktiskt skulle erhålla och att dess totala belopp skulle kunna uppgå till 17,6 miljarder GBP.
- 717 Det ska i detta hänseende påpekas att kommissionen visserligen, i beskrivningen av kreditgarantin i skälen 50–52 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet, begränsade sig till att ange att detaljerna avseende denna garanti ännu inte hade fastställts, men att den sannolikt skulle vara kopplad till beloppet för den kredit som NNBG faktiskt skulle erhålla.
- 718 I detta sammanhang ska emellertid även skälen 146, 147 och 179–187 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet beaktas, i vilka kommissionen uttalade sig om denna åtgärds klassificering som statligt stöd. Kommissionen angav i detta sammanhang att kreditgarantin, enligt Förenade kungarikets indikationer, inte utgjorde ett statligt stöd, eftersom denna garanti skulle tillhandahållas på marknadsvillkor och överensstämna med tillkännagivandet om garantier, bland annat beträffande dess

- pris. Den angav vidare att den inte var övertygad om att den metod som Förenade kungariket föreslog för att fastställa priset på denna garanti kunde garantera att priset skulle motsvara ett pris som en privat investerare skulle erbjuda. Den angav i detta hänseende att vissa delar av den föreslagna metoden inte motsvarade det synsätt som en privat investerare skulle ha följt. I övrigt angav den, i skälen 342–348 i detta beslut, att den mot bakgrund av dessa omständigheter inte kunde utesluta att beviljandet av den aktuella garantin kunde leda till en överkompensation.
- 719 Mot bakgrund av dessa omständigheter ska den slutsatsen dras att – till skillnad från vad Republiken Österrike gjort gällande – de indikationer avseende kreditgarantin som gavs i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet var tillräckligt precisa för att göra det möjligt för Republiken Österrike att utnyttja sin rätt att yttra sig.
- 720 För det tredje har Republiken Österrike, när det gäller ersättningen för en tidig nedstängning av kärnkraftsanläggningen Hinkley Point C, gjort gällande att indikationerna i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet begränsade sig till upplysningar enligt vilka ägarna hade rätt till en ersättning, men att nivån och de exakta omständigheterna kring denna kompensation fortfarande var under förhandling och inte helt fastställda.
- 721 I detta hänseende ska skälen 47 och 48 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet beaktas, av vilka det framgår att ministeriets avtal avser en eventuell stängning av kärnkraftsanläggningen till följd av ett politiskt beslut. Det anges i dessa att NNBG:s investerare, under dessa omständigheter, hade rätt till en ersättning, vars nivå och omfattning ännu inte hade fastställts. Vidare anges i dessa skäl att NNBG:s investerare hade rätt att överföra NNBG till Förenade kungariket, som å sin sida hade rätt att kräva en överföring av NNBG till sig.
- 722 I övrigt ska skälen 192–195 i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet beaktas, vilka avser klassificeringen av en sådan kompensation som statligt stöd. I detta sammanhang angav kommissionen att en kompensation som hade till syfte att ersätta en skada som orsakats av myndigheter inte utgjorde ett statligt stöd. Den nämnde emellertid att den, innan den uttalade sig slutgiltigt i denna fråga, behövde ytterligare upplysningar beträffande frågan huruvida den föreskrivna kompensationen följde av en allmän princip och huruvida den även var tillgänglig för andra operatörer på marknaden som befann sig i en liknande situation.
- 723 Mot bakgrund av dessa omständigheter ska det påpekas att beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet innehöll tillräckliga upplysningar för att göra det möjligt för Republiken Österrike att utöva sin rätt att yttra sig. Det ska i detta sammanhang erinras om att, såsom följer av punkterna 275–282 ovan, det enda stödinslag som kommissionen har identifierat i det angripna beslutet avseende ministeriets avtal var rätten till en skyndsam och säker betalning. Däremot tillät inte kommissionen i detta beslut stödinslag till följd av villkoren för beräkning av kompensationen.
- 724 För det fjärde ska det erinras om att kommissionen, såsom har angetts i punkterna 247–362 ovan, hade rätt att anta det angripna beslutet, även om den ännu inte hade kännedom om alla klausuler avseende finansieringen av Hinkley Point C, då dessa klausuler ännu inte hade överenskommit mellan parterna. Av detta följer att den omständigheten att de konkreta klausulerna inte heller var kända vid tidpunkten för beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet inte kan ha urholkat Republiken Österrikes rätt att yttra sig, i motsats till vad Republiken Österrike har anfört.
- 725 Mot bakgrund av ovan angivna överväganden kan tribunalen inte godta Republiken Österrikes argument att beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet inte innehöll tillräckligt med upplysningar för att göra det möjligt för denna medlemsstat att på ett effektivt sätt utnyttja sin rätt att delta i detta förfarande.
- 726 För det andra kan tribunalen inte heller godta Republiken Österrikes argument att kommissionen, i vissa situationer, har en skyldighet att informera berörda parter ytterligare en gång.

- 727 I detta sammanhang ska det erinras om att det inom ramen för det formella granskningsförfarandet finns möjlighet att fördjupa och belysa de frågor som tagits upp i beslutet om inledande och att den medlemsstat som har anmält projektet ska kunna ändra detta projekt i förhållande till kommissionens eventuella synpunkter. Således kan en eventuell skillnad mellan detta beslut och det slutliga beslutet inte i sig innebära att det slutliga beslutet är behäftat med ett fel som gör det rättsstridigt (dom av den 4 september 2009, Italien/kommissionen, T-211/05, EU:T:2009:304, punkt 55). Endast en ändring som påverkar de aktuella åtgärdernas art skulle således kunna medföra en skyldighet för kommissionen att informera de berörda parterna på nytt.
- 728 Det kan emellertid konstateras att Republiken Österrike inte har gjort gällande någon ändring eller ens någon precisering som uppkommit under det formella granskningsförfarandet och som skulle kunnat medföra någon sådan skyldighet.
- 729 För det tredje kan, under alla omständigheter, även för det fall kommissionen inte skulle ha iakttagit Republiken Österrikes rätt att yttra sig, talan inte bifallas på förevarande grund. För att ett sådant åsidosättande av rätten till försvar ska leda till en ogiltigförklaring, är det nämligen nödvändigt att förfarandet skulle ha fått en annan utgång om rättsstridigheten i fråga inte hade förelegat (dom av den 12 maj 2011, Région Nord-Pas-de-Calais och Communauté d'agglomération du Douaisis/kommissionen, T-267/08 och T-279/08, EU:T:2011:209, punkt 85). Det kan emellertid konstateras att Republiken Österrike inte har gjort gällande någon omständighet som, för det fall kommissionen hade beaktat den, skulle ha kunnat ändra den slutledning som den kom fram till i det angripna beslutet.
- 730 På grund av vad som anförts ovan kan talan inte vinna bifall såvitt avser någon del av den tionde grunden.

J. Den nionde grunden, avseende en otillräcklig motivering

- 731 Den nionde grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- 732 Det ska i detta sammanhang erinras om att den nionde grunden är uppdelad i sex delgrunder, vilka avser delar av det angripna beslutet som även har hänförs till andra grunder och som redan har prövats tillsammans med dessa grunder (beträffande den första delgrunden, se punkt 234 ovan, beträffande den tionde delgrunden, se punkterna 153–157 ovan, beträffande den första och den andra anmärkningen i den tredje delgrunden, se punkterna 626–629 och punkterna 567–574 ovan, beträffande den fjärde grunden, se punkterna 363–366 ovan, beträffande den femte delgrunden, se punkterna 61–68 ovan, och beträffande den sjätte delgrunden, se punkterna 532–566 ovan).
- 733 Härav följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser någon del av den nionde grunden.
- 734 Mot bakgrund av samtliga ovan anförda överväganden ska talan ogillas.

Rättegångskostnader

- 735 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Österrike ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Österrike har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

⁷³⁶ Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska de medlemsstater som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Följaktligen ska dels Storhertigdömet Luxemburg, dels Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (femte avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Republiken Österrike ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.**
- 3) **Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.**

Gratsias

Dittrich

Xuereb

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 12 juli 2018.

Underskrifter

Innehållsförteckning

I. Bakgrund till tvisten	2
II. Förfarandet vid tribunalen och parternas yrkanden	4
III. Rättslig bedömning	6
A. Argument avseende att Ungerns interventionsinlägga ska avvisas	8
B. Den fjärde grunden, avseende att främjande av kärnkraft inte utgör ett mål av allmänt intresse, och den nionde grundens femte del, avseende en otillräcklig motivering av det angripna beslutet	8
1. Den nionde grundens femte del, avseende en otillräcklig motivering av det angripna beslutet	8
2. Den fjärde grunden, avseende huruvida kommissionens överväganden är välgrundade	10
a) Tillämpning av artikel 107 FEUF på åtgärder avseende området kärnenergi och beaktanden av målen i Euratomfördraget vid tillämpningen av denna bestämmelse	10
b) Argumenten avseende ifrågasättande av kommissionens slutsats att främjande av kärnenergi är ett mål av "allmänt" intresse	11
C. Den andra grunden, avseende påståendet att kommissionens konstaterande att den teknik som används i Hinkley Point C var ny är felaktigt	17
D. Den första grunden och den nionde grundens första och andra delar, avseende kommissionens avgränsning av marknaden och kommissionens överväganden grundade på ett marknadsmisslyckande	19
1. Argument i syfte att ifrågasätta kommissionens slutsats att ett ingripande av Förenade kungariket var nödvändigt	19
a) Invändningen avseende en otillräcklig motivering avseende den specifika typen av investeringar i Hinkley Point C	20
b) Invändningen i syfte att styrka att det förelåg materiella fel och formfel som påverkade kommissionens överväganden i punkt 9.3 i det angripna beslutet	21
c) Invändningen att målen avseende försörjningstrygghet och minskade koldioxidutsläpp kunde uppfyllas utan statligt stöd	28
d) Invändningen att kommissionen inte tillräckligt har angett i vilken utsträckning Hinkley Point C använde ny teknik	29
2. Argumenten avseende kommissionens avgränsning av marknaden	29
3. Argumentet avseende en förutfattad mening till förmån för kärnenergi	30
E. Den femte och den åttonde grunden, avseende ett otillräckligt fastställande av stödets komponenter och ett åsidosättande av tillkännagivandet om garantier, samt den nionde grundens fjärde del, avseende ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten i detta hänseende ...	31
1. Huruvida och i vilken utsträckning kommissionen har en skyldighet att beräkna hur stort bidrag en stödåtgärd motsvarar	31

2.	Argument i syfte att visa att de stödkomponenter som ingår i de aktuella åtgärderna inte har fastställts tillräckligt	33
a)	Argumentet att villkoren för de aktuella åtgärderna ännu inte hade fastställts vid den tidpunkt då det angripna beslutet antogs	33
b)	Argument avseende ett otillräckligt fastställande av vilka stödkomponenter som ingick i de aktuella åtgärderna	34
1)	CfD-kontraktet	34
2)	Fördelar som beviljas i händelse av tidig nedstängning	35
3)	Kreditgarantin	37
i)	Argumentet att kommissionen inte borde ha konstaterat att projektet avseende byggnad och drift av Hinkley Point C var ett sunt projekt med en relativt låg sannolikhet för betalningsförsummelse	38
ii)	Argumentet att kommissionen borde ha bedömt kreditgarantins riskkategori utan att beakta de övriga aktuella åtgärderna	38
iii)	Argumenten avseende att kommissionen inte tillräckligt har beaktat de kriterier som föreskrivs i tillkännagivandet om garantier	39
–	Garantins varaktighet	40
–	Lånets täckningsbelopp	40
–	Huruvida det förelåg ekonomiska svårigheter för EDF	41
–	Argumentet att räntan borde ha uppgått till minst 400 räntepunkter	45
4)	Kumuleringen av de aktuella åtgärderna	46
c)	Kostnaderna avseende hantering och förvaring av kärnavfall	46
d)	Ett eventuellt beviljande av framtida statliga stöd	47
3.	Argumenten avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten	47
F.	Den sjätte grunden, den tredje delens andra invändning och den sjätte delen i den nionde grunden, avseende kontroll av de aktuella åtgärdernas proportionalitet	47
1.	Den sjätte grunden, avseende kontrollen av huruvida de aktuella åtgärderna var proportionerliga	48
a)	Huruvida de aktuella åtgärderna var lämpliga	48
b)	Huruvida de aktuella åtgärderna var nödvändiga	50
c)	Avvägningen mellan positiva och negativa effekter av de aktuella åtgärderna	53
1)	De av kommissionen fastställda positiva effekterna av de aktuella åtgärderna	53
i)	Argumenten avseende ifrågasättande av existensen av en framtida brist på kapacitet för energiproduktion	54

ii)	Argumenten avseende anakronismen i konceptet avseende en bred baslastel	55
iii)	Argumenten avseende uranförsörjningen	56
iv)	Argumentet avseende kärnkraftsanläggningarnas känslighet för temperaturökningar	58
v)	Argumentet avseende eventuella konsekvenser av stopp	58
vi)	Klassificeringen av kärnenergi som koldioxidsnål energi	59
vii)	Argumentet att Hinkley Point C kommer att vara färdig för sent	60
2)	De negativa effekter som kommissionen har beaktat	60
3)	Den avvägning som gjorts	66
4)	Argumentet att kommissionen har underlåtit att beakta relevanta omständigheter	67
2.	Den andra invändningen i den nionde grundens tredje och sjätte delar, avseende bland annat en otillräcklig motivering	70
G.	Den tredje grunden och den första invändningen i den nionde grundens tredje del, avseende de aktuella åtgärdernas klassificering	74
1.	Argumenten avseende de aktuella åtgärdernas klassificering	74
a)	Argument avseende CfD-kontraktet	76
b)	Argument avseende ministeriets avtal	78
c)	Argument avseende den ersättning som föreskrivs i de aktuella åtgärderna	78
d)	Argumentet att kommissionen borde ha gjort en tydlig åtskillnad mellan ett driftstöd och ett investeringsstöd.	79
2.	Motiveringsskyldigheten	79
H.	Den sjunde grunden, avseende bland annat kommissionens överväganden rörande de aktuella åtgärdernas förenlighet med den befintliga marknadsregleringen	81
1.	Argument i syfte att visa att Förenade kungariket borde ha inlett ett anbudsförfarande för projektet Hinkley Point C	82
a)	Argument avseende ett åsidosättande av direktiven 2004/17 och 2004/18	82
b)	Argumenten avseende ett åsidosättande av artikel 8 i direktiv 2009/72 och av de i EUF-fördraget inneboende principerna om likabehandling, icke-diskriminering och insyn	87
2.	Argumentet avseende CfD-kontraktets diskriminerande karaktär	88
I.	Den tionde grunden, avseende åsidosättande av rätten att yttra sig enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999	89

J. Den nionde grunden, avseende en otillräcklig motivering	93
Rättegångskostnader	93